HASAN CEMAL

DELİLA

BİR GENÇ KADIN GERİLLANIN DAĞ GÜNLÜKLERİ

Ş
İNCELEME

HASAN CEMAL

DELİLA

BİR GENÇ KADIN GERİLLANIN DAĞ GÜNLÜKLERİ

EVEREST

1259

HASAN CEMAL

1944 İstanbul doğumlu.

Liseyi Ankara'da, Atatürk Lisesi'nde okuduktan sonra Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdi ve 1965 yılında mezun oldu. Bir buçuk yıl Almanya dönemi, iki yıl yedek subaylıktan sonra 1969'da Doğan Avcıoğlu'nun yanında yazı işleri müdürü olarak *Devrim* dergisinde çalışmaya başladı. 12 Mart Muhtırası'yla *Devrim* kapatıldıktan sonra 44 aylık hapis cezası kesinleşti ve 'kaçaklık' dönemi yaşadı.

1971'de kısa süre *Yeni Ortam* dergisinde çalıştı. Altan Öymen'in kurduğu *ANKA* haber ajansında muhabirlik yolunda ilk adımını attı. *ANKA*'da çalışırken Örsan Öymen'in yönetiminde Alman Haber Ajansı *DPA*'ya, Batı Alman Radyosu *WDR*'ye ve *Toplum* dergisine katkıda bulundu. *Günaydın* gazetesinde Necati Zincirkıran'ın yanında çalışırken, hem gazete mutfağını hem de 'Günaydın tarzı' haberciliği öğrenmeye başladı.

1973'te *Cumhuriyet* gazetesine geçti. 1979'da *Cumhuriyet*'in Ankara temsilcisi, 1981'de genel yayın yönetmeni oldu. 1983'le 1992 yılları arasında kısa adı *IPI* olan Uluslararası Basın Enstitüsü'nde Yürütme Kurulu üyeliği yaptı. 1992'de yazar olarak önce *Sabah* gazetesine geçti. 1998'den 2013 yılına kadar *Milliyet* gazetesinde köşe yazarlığı yaptı. Halen www.t24.com.tr sitesinde yazılarına devam etmektedir.

Yayımlanan kitapları:

Tank Sesiyle Uyanmak, Demokrasi Korkusu, Tarihi Yaşarken Yakalamak, Özal Hikâyesi, Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım, Kürtler, Cumhuriyet' i Çok Sevmiştim, Türkiye' nin Asker Sorunu, Kürt Sorununa Yeni Bakış: Barışa Emanet Olun!, 1915: Ermeni Soykırımı.

HASAN CEMAL

DELİLA

BİR GENÇ KADIN GERİLLANIN DAĞ GÜNLÜKLERİ

§

Yayın No 1259
İnceleme 47

Delila
Bir Genç Kadın Gerillanın
Dağ Günlükleri
Hasan Cemal

Yayına hazırlayan: Korkut Tankuter

Kitap tasarımı: Bülent Erkmen
Kapak uygulama: Kerem Yaman, BEK
Baskı öncesi hazırlık: Barış Akkurt, BEK

Günlük röprodüksiyonları: Şahan Nuhoğlu

1. Basım: Şubat 2014
2.-4. Basım: Mart 2014
5. Basım: Ekim 2014
6. Basım: Ekim 2015

ISBN: 978-605-141-700-4
Sertifika No: 10905

EVEREST YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 34110/İSTANBUL
Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Bu kitaba katkılarından dolayı
sevgili arkadaşım
ve değerli meslektaşım
Yasemin Çongar'a
teşekkür ediyorum.

Delila'nın annesi Gülsüma Ana'ya...

Karanlık gece

Sisli dağlarda, çiseleyen yağmur altında Delila'yı ilk kez dinliyorum. Delila'nın isyanı, acıyı şarkıya döken sesi, bir çığlık gibi Kürdistan dağlarında çınlıyor.

Uzaklardan, dağlardan bir çığlık yankılanıyor:

"Yaşamak direnmektir!"

Delila'nın sesi bu:

"Berxwedan jiyane!"

Gözlerimin önünde sıra sıra, kat kat Kürdistan dağları uzanıyor.

Doruklar karlı, tepeler sis içinde.

Bu dağlar sanki büyülü dağlar. Etraf o kadar güzel ki.

Yağmur çiseliyor.

Mutlak bir sessizliğin, tuhaf bir yalnızlığın içinde buluyorum kendimi.

"Yaşanan acılar yıllar boyu binlerce genci bu dağlara çekti" diyor jipi süren gerilla, "Bu dağlar, bu doğa bizim için bir gerillacılık çağrısıdır."

2013 yılı Mayıs ayı.

PKK'nin çekilme sürecinin başlangıcını izlemek için Metina adını taşıyan 'savaş bölgeleri'ndeyim.

Türkiye-Irak sınırı çok yakın.

Gerilla yürüyüşüyle buradan üç dört saatte 'Kuzey'e geçileceğini, dağların arkasında Çukurca'nın bulunduğunu söyledikten sonra ekliyor:

"Kuzey, Kürdistan'ın Türkiye parçası, Güney de Kürdistan'ın Irak tarafı veya Ankara'nın deyişiyle Irak'ın kuzeyi..."

Dağ yolunda ağır ağır gidiyoruz.

Yazımı ve fotoğraflarımı bir an önce geçebilmek için cep telefonumda 3G'yi yakalamak istiyorum.

Hiç beklemediğim bir ses patlıyor jipin içinde. Yanık yanık Kürtçe söyleyen hüzünlü bir kadın sesi.

Sıradışı, tok, duru bir ses.

Aynı zamanda vakur, dimdik bir ses.

İçinde umut da var, keder de. Çekiciliğini hiç yitirmeyecek düşlerin titreşimleri hissediliyor bu kadın sesinde.

"Söyleyen kim?"

"O bizim Delilamız, Kürtlerin Sezen'i..."

Sesteki derin hüzün beni de hüzünlendiriyor.

Diyor ki:

"Delila bu dağlarda yaşayarak, bu dağlarda hissederek söylediği için bu kadar güzel söyleyebiliyor."

"Şarkının adı ne?"

"Şev Tari, Karanlık Gece..."

Karanlık bir gecede ateş gönüle vurmuş
Sabahın aydınlığında gözlerini kapatmış
Karanlık bir gecede ateş gönüle vurmuş
Ellerimi sardı bizden veda istedi
Sonbaharın kırkında bizi yalnız bıraktın
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Eskiden yiğittin bugün ne hale düşmüşsün
Gözlerini kapatmış
Ölüm onu aramıyor
Gözlerini açıyor, etrafında gezdiriyor
Arıyor ama arkadaşlarını bulamıyor
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Eskiden yiğittin bugün ne hale düşmüşsün
Eskiden yiğittin bugün ne hale düşmüşsün

Sisli dağların arasında, çiseleyen yağmur altında Delila'yı bir daha, bir daha dinliyorum.

Her seferinde Şev Tari biraz daha kısalıyor.

Delila'nın isyanı ve acıyı şarkıya döken sesi Kürdistan dağlarında çınlarken, beni de iç dünyamda hüzünlü bir yolculuğa çıkarıyor.

Bir ses bazen ağlatır.

Benim de gözlerim doluyor.

Gönül gitmek ister savaşa!

Delila, annesine "Gönül gitmek ister savaşa!" şarkısını söyler. Gülsüma Ana, bu şarkıyı dinleyince anlar kızının ne demek istediğini. Yanağından yaşlar süzülür ama kızına belli etmek istemez.

Gülsüma Ana, başında beyaz yemenisi, önüm sıra küçük adımlarıyla çabuk çabuk yürüyor.

Silvan'ın ara sokakları.

2013 yılı Ağustos ayı.

Ramazan Bayramı'nın ilk günü.

Sözü bana bırakmaya niyeti yok.

Heyecan içinde anlattıkça anlatıyor, içini bir an önce dökmek ister gibi:

"Delila'nın sesi küçükken de çok güzeldi, hep Sezen Aksu'nun şarkılarını söylerdi. 'Şenay sanatçı olsun' derdi ablam. Bak, burası da Mescit Mahallesi. Ben de, Delila da aynı evde, şu küçük evde doğduk."

Önünde bodur bir incir ağacı olan uçuk mavi boyalı iki katlı bir ev.

Akanyıldız Sokağında.

Karşısında, Silvan'ın köklü ailelerinden Azizoğlu'nun adını taşıyan bir konak.

Gülsüma Ana, küçük kızı Delila'yı doğurduğu odayı gösteriyor:

"1982'nin Ocak ayının 2'si ya da 3'üydü.

Soğuk bir gündü.

Yengemin babası ölmüş, alt katta taziye kurmuştuk. Ben üst katta taziyeye gelenler için yemek yapıyorum.

Yalnızım, hastayım.

Akşama doğru doğum sancıları başladı.

Ebe geldi.

Güzel bir kızdı, adını Şenay koyduk."

Delila'nın doğduğu Mescit'e 'terörist mahallesi' dermiş polis. 1990'lı yılların başında en çok faili meçhul cinayet bu mahallede işlenmiş.

Delila amcasını, kapı komşularını faili meçhulde kaybeder.

Sekiz on yaşlarında bir çocuğun silah sesleriyle büyümesi...

Daha o yaşlarda kan görmesi...

Ve ölümün acısını hissetmesi...

"İşte bütün bunlar, Delila'yı daha çocukken devlete karşı tepkili yapmaya başladı" diyor Gülsüma Ana.

Bir kulağım hep onda:

"Hastaneye gittik, mahkemeye gittik, devlet dairelerine gittik.

'Aman Kürtçe konuşma' dediler.

'Hele polisin yanında hiç konuşma.'

Böyle yaşadık.

Delila da hissetti bu baskıları."

Delila, ortaokuldayken bir gün şöyle der:

"Ana, ben ismimi değiştireceğim."

Adı Şenay'dır, Türk adı.

Şınai olarak değiştirmek istediğini söyler, Kürtçe yeşillik anlamında... Delila 17 yaşındayken bir gün, doğduğu evin mutfağında Gülsüma Ana'ya, "Gönül gitmek ister savaşa!" adında (Kürtçesi, Dil dixwaze here cengê) bir şarkı söyler:

Gönül gitmek ister savaşa
Getirin kalaşnikov ve fişekliğimi
Anne vatan Kürdistan'dır
Gönlümüzün tatlısıdır
Onun aşkı çok derindir
Görmez misin renklerinin güzelliğini
Eğer şehit olursam anne
Dökme gözyaşlarını
Serbest git toplantılara
Başın dik ve zılgıt olsun dilinde

Gönül gitmek ister savaşa
Getirin tüfek ve fişekligimi
Gönül gitmek ister savaşa
Getirin kalaşnikov ve fişekliğimi

Gülsüma Ana, mutfakta bu şarkıyı ilk kez dinleyince gayet iyi anlar kızının ne demek istediğini.

Yanağından yaşlar süzülür.

Ama kızına belli etmek istemez.

Delila'nın sonraki yıllarda dağdayken, bu şarkıyla ilgili olarak annesine dinletilmek üzere kayda aldırdığı sözleri şöyledir:

"Ben hep anneme bir şarkı söylerdim. 'Dil dixwaze here cengê' diye bir şarkıydı.

Bazen ona söylüyordum.

Annem hem üzülür, hem de içi yansa bile, 'Valla sen şehit düşersen, hiç merak etme' derdi, 'öyle bir başı dik olacağım ki...'

Bazen de bana kızdığında der ki:

'He sen okuyasan, sonra gidesen savaşasan!'

Böyle söylerdi.

Bu sözleri çok şey, benim için çok anlamlı. Bu kaydı bir gün anneme dinletirsiniz."

Milas'ta kalbinden bıçaklanan oğul...

Abdülkadir batıya, Milas' a gider, bir Kürt kızıyla evlenir. Çocuklarının adını Delal koyarlar. Delal' i Babaanne, Gülsüma Ana büyütür. Ülkücülerle kavgada kalbine saplanan bir bıçakla ölen babasını da, iki yaşında evden giden annesini de bilmez Delal.

Gülsüma Ana'nın aklından faili meçhul cinayet günleri, 1990'ların başındaki o cehennem dönemi hiç çıkmıyor.

"Silvan'da o zamanlar sokaklarda öldüren öldüreneydi" diyor. "Gündüz vakti saat üç oldu mu evlere kapanırdık. Her gün iki üç kişi giderdi."

Ana'nın ortanca oğlu Abdülbaki:

"Şimdiki gibi ne internet, ne cep telefonu, ne twitter vardı o zamanlar...

Hiçbir yere sesimizi duyuramazdık.

O faili meçhul devrinde kimseler sesimizi duymadı, acılarımıza kulak vermedi.

Diyarbakır ve Batman'la birlikte bizim Silvan en çok faili meçhul cinayetin işlendiği şehirdi. Bu yüzden o kadar çok göç verdik ki dışarıya..."

"Bak Hasan Abi" diye devam ediyor:

"Eskiden bu Mescit Mahallesi koskoca bir aile gibiydi. Çocukken benim ailem evde yoksa, çat kapı giderdim komşulara, doyururlardı karnımı... Ama faili meçhuller ne zaman başladı, kapılar da kapandı.

İçimize çekildik.

Her gün ölüm, her gün ölüm...

Sonra göç başladı.

Evlerini barklarını arkalarında bırakıp gittiler Silvan'dan.

O eski hayat kalmadı Hasan Abi..."

60 bin olan nüfus 20 bine iner.

900'ü resmen kabul edilen toplam 2 bin civarında faili meçhul cinayet işlenir Silvan'da.

Anlatıyor Abdülbaki:

"Yanı başımızdaki arkadaşımızı vururlar, sokağın üstündeki cenazesini alamazdık.

Korkardık.

Neden mi?

Biz de mimleniriz diye...

Bizi de öldürürler diye...

Kızlar, kadınlar alırdı sokaktan cenazeyi, hatta onlar yıkardı.

Öğretmen olan amcam Kemal Güçer de 1992'nin yazında Şehitlik Mahallesi'nde faili meçhule kurban gitti.

Hiç unutmam, yine 1992 yılıydı.

Eyüp Adıyaman ve Muhterem Demir. İkisi de bölgedeki Kürt siyasetinin içindeydiler.

İkisini de, bu Azizoğlu Caddesi'nde aynı gün öğleye doğru, gündüz gözüyle vurdular. Yolun ortasında kanlar içinde yatıyordu ikisi de.

Ve kimse gidip cenazeleri yerden almaya cesaret edememişti. Ben de aynı akıbete uğrarım korkusu yani...

Sonra bir at arabası geldi.

Üstüne alelacele atıp götürdüler iki cenazeyi de..."

Ve ekliyor:

"Bütün bu acılardır dağın yolunu açan."

Gülsüma Ana 58 yaşında.

Zaza, Silvan doğumlu.

Annesi de Silvan'da doğmuş.

Duvar ustası olan babası, Lice'nin Peçar'ından.

14 yaşında istemişler Gülsüma Ana'yı.

Şöyle anlatıyor:

"Silvan'ın köyünden geliyorlardı.

Köylüydüler.

Ama insan olsunlar da...

Beni 16 yaşında evlendirdiler.

Çeyiz olarak çok altın getirmişlerdi.

Ben de cahildim.

Okumam yazmam yoktu.

O zamanlar, 'Günahtır, kızı okula göndermeyin' derlerdi. Kur'an okuyarak öğrendim biraz..."

Sokağın bir kenarında, ağzı çepeçevre simsiyah olmuş bir tandurun başında duruyor.

Burada nasıl hamur yoğurduğunu, ekmek pişirdiğini ve Delila'nın kendisine nasıl yardımcı olduğunu hatırlıyor Gülsüma Ana:

"Çok iyi bir çocuktu.

Değişik bir çocuktu.

Allahım sen Delila'yı erkek doğurtsaydın derdim.

Hasta, yoksul insanların yanına giderdi. Fukaranın yanına koşar, onların kucağına otururdu.

İnsan bir çocuktu Delila.

Okula giderken bir gün bile harçlık istemedi.

Ben tandura, ekmek pişirmeye gidince, hemen şu gördüğün çatıya çıkar, çalı çırpı toplar, getirip tanduru yakardı.

Bazen ekmek hamurunu o yoğururdu.

Tandurun bu tarafına hamuru, buraya da suyunu koyar, başlardı bi heyecan yoğurmaya. Hâlâ içim yanar o halleri gözümün önüne geldikçe...

Çok okurdu Delila.

Kimse kimseye hakaret etmesin isterdi.

Her şeyi söyler, içinde bırakmazdı.

Ama sesini de yükseltmezdi.

Din dersi de aldı.

Kur'an'ı çok okurdu."

Hayatında acı hiç peşini bırakmamış Gülsüma Ana'nın, öyle diyor.

Büyük oğlu Abdülkadir batıya, Milas'a gitmiş hayatını kazanmaya.

Orada İzmirli bir Kürt kızıyla evlenmiş.

Bir kız çocukları olmuş.

Sonra ayrılmışlar.

Delal adını koydukları kızını, Silvan'a annesinin yanına, Gülsüma Ana'ya göndermiş.

Delal şimdi 22 yaşında, nişanlı.

Milas'ta ülkücülerle çıkan bir kavgada kalbine saplanan bir bıçakla yaşama veda eden babası Abdülkadir'i hiç görmemiş... Annesini de hiç tanımamış Delal...

Gülsüma Ana'nın oğlu Abdülbaki:

"Ailede cenazeleri getirmek hep bana düştü. Amcamı faili meçhulden alıp ben geldim. Abim Abdülkadir'i Milas'tan alıp ben geldim. Delila kardeşimi de alıp gelen ben oldum."

Bayram sabahı yer sofrasında kahvaltı ediyoruz.

Delal, Gülsüma Ana'nın torunu, bir ara bana bakıp diyor ki:

"Hasan Abi, sen Hrant Dink'e benziyorsun."

Delila'nın kardeşleriyle duvar dibinde incik boncuk oynadığı sokaktan geçiyoruz.

Bahçe içinde tek katlı metruk bir evin önünde duruyor Gülsüma Ana. Silvan'a yukarıdan bakan yıkıntı halinde bir ev.

On bir yıl yaşamışlar burada.

"Bu evin mutfağında, banyosunda bağıra bağıra şarkı söylerdi Delila" dedikten sonra, kederli bir sesle:

"Dağa da bu evden gitti Şenay kızım..."

Biz Kürtler ezilmişiz!

Delila'dan aylar sonra İhsan da şehit oldu Beytüşşebap'ta, Kato Dağı'nda... Cenazesini görmemişiz. Bu yüzden olacak, ablam umudunu kesmedi, o hâlâ oğlunun yaşadığına inanır.

"Delila'yla biz kardeş çocuğuyuz, Gülsüma Ana, benim halam" diye anlatmaya başladı:

"Bana Emoş derler.

Asıl adım Ümeyye.

Arapça bir isimdir.

Beş yaş küçüğümdür Delila.

Çocukluğundan beri sevdalıydı bu davaya. Kürtlerin baskı altında yaşadıklarına, zulme uğradıklarına inanırdı.

Komşudan kaçak hatla *Med TV* çekmişlerdi eve. Delila hiç kaçırmaz, seyrederdi. Başkan Apo 1999'da yakalandığında yemedi içmedi. 28 gün sadece suyla yaşadı."

Dinliyorum Emoş'u:

"Benim kardeşim Mehmet lisedeyken tutuklanmıştı. İtirafçı varmış, Mehmet sınıfta örgütten bahsediyordu demiş. Dokuz ay yattı içeride.

Bir keresinde Delila'yı da götürmüştük cezaevine.

Hiç unutmam.

Mehmet'e birden bağırmıştı Delila:

'Yaşamak direnmektir!'

Mehmet de ona aynen karşılık vermişti, 'Yaşamak direnmektir' diye. Gülsüma Ana da korkmuş, azarlamıştı küçük kızını, şimdi seni de tutuklayacaklar demişti."

Emoş'un kardeşi Mehmet'in hikâyesi acıklıydı. Yine Emoş'tan dinledim:

"Delila'yla Mehmet kardeş gibi büyümüşlerdi.

Dokuz ay yattı, tahliye oldu Mehmet.

18-19 yaşındaydı.

Bıyıkları daha yeni terlemişti.

Bir dükkân açtı kendine.

Bir gün evimizi polis bastı.

Ertesi gün Mehmet kayboldu ortalıktan.

Birkaç gün sonra da bir kâğıt parçası geldi Mehmet'ten, 'Artık beni aramayın, soran herkese de, İstanbul'a çalışmaya gitti deyin' yazılı bir not. Böyle dağa çıktı Mehmet.

2005 yılında, Bismil'de şehit düştü.

Şimdi bir kız kardeşim de Ankara'da Sincan Cezaevi'nde yatıyor."

Ramazan Bayramının ikinci günü.

Gülsüma Ana'nın çocukları Abdülbaki, Şirwan, babası gibi aşçı olan Şener, torunu Delal ve İstanbul Bağcılar'dan gelip Şener'e varmış, aslen Silvanlı olan gelini Gülistan'la hep birlikte büyük bir aile olarak yaşadıkları Mescit Mahallesi, Azizoğlu Caddesi'ndeki apartmanın ikinci katındaki dairede sabah vakti.

Misafir odasında açılmış yatağımdan gün doğarken kalktım.

Gülsüma Ana namazını kılıyor.

Duvarda, Delila'nın gerilla fotoğrafı, kucağında keleşi, namlunun ucunda kırmızı bir karanfil. Bir de dayıoğlunun hapisten gönderdiği bir resim, altında Kürtçe 'Biji Azadi' yazıyor:

Yaşasın Özgürlük!

Gülsüma Ana sabah namazını bitiriyor, hem bana hem kendine kahve yapıyor.

Yerde, minderlerin üstünde oturuyoruz karşılıklı.

Günün ilk cigarasını keyifle tüttürürken, televizyon ekranını takipte tutuyor. Kürtlerin Türkiye dışından yayın yapan *nmc* isimli müzik kanalına bakıyor, Delila'sı bayram sabahı çıkabilir diye. Bu arada bana ablasının oğlu İhsan Tekeş'in hikâyesini anlatıyor:

"Biz üç kardeşiz. Ablam Remziye'nin üç çocuğu vardı.

Sadece biri erkek, İhsan.

Biz Kürtlerde erkek çocuk önemlidir. Hele bir tane olursa, üstüne titreriz. Okul okusun, ille de bişey olsun isteriz.

Doktor olsun.

Hâkim olsun.

Kaymakam olsun.

Remziye Ablam da hep oğlunun okumasını istedi.

Önce Kazım Karabekir İlkokulu'na gitti İhsan.

Sevmedi okulu.

Ortaokulu zorla okudu.

İki yıl ara verdi.

Sonra ablam İhsan'ı ite kaka liseye gönderdi. Lisede başarılı oldu, bitirdi.

Diyarbakır'a üniversite için dershanelere gönderdiler. Sabahlara kadar çalıştı İhsan.

Ankara'da önce Hacettepe'yi kazandı, sonra ODTÜ'ye geçti, İsmail Beşikçi'nin bölümüne..."

Abla oğlu İhsan'daki değişimi şöyle anlatıyor Gülsüma Ana:

"Burada Silvan'dayken, Kürtçe değil hep Türkçe kasetler çalardı. İbrahim Tatlıses, Müslüm Gürses, Orhan Gencebay...

Geldi Ankara'dan.

Baktık Kürtçe kasetler çalıyor.

Değişmiş bizim İhsan...

Artık Kürtleri savunuyor.

İkinci defa geldi Ankara'dan.

Baktık, Kürtleri daha fazla savunuyor.

Delila'nın 10-12 yaş büyüğü.

Ona Ankara'dan bir kaset getirmiş:

Ciwan Haco.

Çalıyor, kendisi de beraber söylüyor İhsan. Ben anlamıyorum Ciwan Haco'yu..."

"Bana 'Xaltîkamin Teyzecim' derdi İhsan" diye devam ediyor, "Sordum İhsan'ıma, sana ne haller olmuş böyle diye..."

İhsan cevaben der ki:

"Biz Kürtler ezilmişiz!"

Sonra eylemlere karışmış.

1989-1990'ların başı. Gülsüma Ana anlatıyor:

"İhsan bana 'Niye kitap okumazsınız' diye sorardı. Bir seferinde bir kitap getirdi, adı *Zulüm*. 500 sayfa koca bir kitap. Okuyun da anlatın bana ne anladığınızı dedi benim çocuklara. Bir gün ablamın kocası dedi ki 'Hadi Ankara'ya gidelim.'

Ablam diretti, 'Gitmem' dedi.

'Napacam Ankara'da?'

'İhsan okula gider, sen de camiye...

Ben kiminle konuşacağım?'

Ablamın kocası Tekel'den emekli maaşını alır, tek kuruşuna dokunmadan Ankara'ya İhsan'a gönderirdi. Dükkânları vardı, onun kiralarıyla geçinirlerdi. Aşırı dindardı İhsan'ın babası, bir gün vefat etti."

Bu arada bir kızı seviyor İhsan. Annesi uçuyor sevinçten.

İhsan okulunu bitirecek, evlenecek, çoluk çocuğa karışacak...

İhsan bir gün Ankara'dan Silvan'a gelir. Delila'yı alıp teyzesinin evine götürür.

Delila daha dokuz-on yaşında.

1992-93 yılları, Silvan'da faili meçhul devri. Silah sesleri hiç eksik olmaz. Dama çıkarlar İhsan'la.

Delila'dan bir şarkı söylemesini ister. Delila söyler ve "Sen beni sanatçı yapacaksın" diye takılır İhsan'a...

O da "Senin sesin bende olsa" derken, yine silah sesleri gelir Mescit Mahallesi'nin sokaklarından...

İhsan Tekeş Ankara'da eylemlere karışır, polisten dayak yer, her tarafa asılan fotoğraflarıyla aranmaya başlar, yani deşifre olur.

Ve bir gün mesaj gelir İhsan'dan:

"Üç dört ay beni aramayın. Ben Körfez'e, İzmit'e gidiyorum."

1993 yılının ortalarıdır. İhsan 24-25 yaşındadır.

Gülsüma Ana'nın oğlu Abdülbaki bir gün ailenin banka hesabındaki bütün parayı, Alman marklarını çekip Ankara'ya, İhsan'ın İş Bankası'ndaki hesabına gönderir.

Bir daha tam on yıl boyunca haber alamazlar İhsan'dan. "Allah bilir, kemikleri nereden ortaya çıkacak" derler.

2003 yılıdır.

Kapı komşularından biri der ki:

"İhsan yaşıyor, dağdadır."

"İnanmadık" diye anlatıyor Gülsüma Ana:

"Bir gazeteci kız dağa röportaja gidiyor, Delila'yı görüyor. 'Teyzen oğlu İhsan nerdedir' diye sorunca, Delila da, 'Sağdır İhsan, dağdadır' diyor.

O gazeteci kız şimdi hâlâ *Kürdistan TV*'de çalışıyor.

Ablamla hemen o gazeteci kızı görmeye Diyarbakır'a gitmiştik. İhsan'ın yaşadığını öğrenince, çarşıda sevinçten göbek atmıştık."

Gülsüma Ana'nın gözleri doluyor.

Yüzünü benden kaçırıyor:

"2007'de, Delila'dan 25-26 gün sonra İhsan da şehit oldu Beytüşşebap'ta, Kato Dağı'ndaki bir çatışmada. Cenazesini görmemişiz. Bu yüzden olacak, sevgili ablam hâlâ umudunu kesmedi, oğlunun yaşadığına inanıyor."

Böyle böyle çıktılar dağa!

Delila'yla çocukken Şivan Perwer'in şarkılarıyla büyüdük. Yasaklı olduğu dönemdi Şivan'ın. O zamanlar çocuk yaştayken, okullarda, resmî dairelerde yasaktı Kürtçe konuşmak. Hele polislerin yakınında Kürtçe hiç konuşulmazdı.

Gülsüma Ana, "Abim Selim Çoban, şoförlük yapar" diyor bana tanıştırırken.

Bayram günü sohbet ediyoruz, hem Gülsüma Ana'nın hem Delila'nın doğduğu evde.

Selim Çoban anlatıyor:

"Önce büyük oğlum Mehmet çıktı dağa, bir buçuk ay sonra da Delila.

Delila 1982'de bu evde doğmuştu.

Oğlum Mehmet Çoban'ın kod adı Sadun Ahmet'ti.

2005'te 29 yaşındaydı.

Bismil merkezinde şehit düştü."

Mehmet'in kardeşi Murat karşımda oturuyor. "Delila'yla aynı yıl doğduk, yaşasa 31 yaşında olacaktı" diye söze giriyor:

"Delila'yla çocukken bu evde Şivan'ın (Perwer) şarkılarıyla büyüdük.

Altlı üstlü otururduk.

Biz alt katta, üstte Delilalar.

Şivan'ın yasaklı olduğu dönemdi.

Biz o zamanlar çocuk yaştayken, okullarda, resmî dairelerde yasaktı Kürtçe konuşmak. Hele polislerin yakınında Kürtçe hiç konuşulmazdı.

Newroz zamanı ateşin etrafında Delila'yla halay çeker, Kürtçe şarkılar söylerdik.

Delila'nın sesi güzeldi.

Çok güzel söylerdi.

13-14 yaşlarındaydık.

Eskiden babaların yanında durulmaz, şarkı falan söylenmezdi. Bir gün Delila bağıra çağıra şarkı söylerken, baktı babam geliyor, hemen kaçtı saklandı.

1992, 1993, 1994 yılları. Faili meçhul cinayetler dönemi...

Nusaybin, Batman, Diyarbakır'la birlikte Silvan da pilot bölge seçilmişti faili meçhuller için."

Gayet sakin devam ediyor:

"Bizim ailede ilk dağa çıkan, büyük halamın oğlu Serdar Çele'ydi.

ODTÜ'de okurken çıktı dağa.

Başta Delila olmak üzere hepimiz çok etkilendik.

Ama dağ konusunda bizi en çok faili meçhullerle yaşanan acılar etkiledi.

Bir de Apo'nun 1999'da yakalanması..."

Murat, Delila'nın 3 Ocak 1982'de doğduğu odayı bana gösteriyor:

"Duvarda renkli fotoğrafı olan abim Mehmet Çoban, 28 Eylül 2005'te Bismil'de şehit olan...

Önce Mehmet çıktı dağa.

Bir buçuk ay sonra da Delila.

Mehmet'in çıkışı çok büyük tesir yarattı Delila'nın üstünde.

Hep duvarlara yumruk attı, 'Biz beraber çıkacaktık dağa, bensiz nasıl çıkar dağa' diye bağırdı durdu.

Dayı diye hitap ederdi Mehmet'e."

Gülsüma Ana:

"Delila bir ara karate öğrenmişti. Bilekleri sarılı gelirdi eve. Duvarları yumruklayarak çalıştığından bilekleri hep sarılı olurdu. Macera filmlerini izler, Çinlilerin vurdulu kırdılı karate filmlerini televizyonda hiç kaçırmazdı."

Murat:

"Bir erkek kadar kuvvetliydi.

Benimle de karate yapardı.

Amcamın oğlu Faysal Kaderci.

Kod adı Amed Hazro'ydu.

Erzurum'da askerliğini yaparken silahıyla birlikte dağa çıktı.

Bingöl Genç'te, 2008 yılı 28 Ağustos günü şehit düştü. 1 Eylül'de cenazesini getirip gömdük Silvan'da."

Mehmet'in annesi söze giriyor:

"Acılar binlerce genci çekti dağlara, çekmeye de devam ediyor. Bitsin bu acılar artık!

Dokuz çocuk var.

Biri Mehmet, şehit düştü.

Mehtap kızım, siyasiden hapis yatıyor Ankara'da, Sincan Cezaevi'nde.

Mustafa, diğer oğlum, o da polise mukavemetten hapiste. Bir oğlan askerde.

İki kızım evli.

Bir kız okuyor, bir kız esnaf...

Biri de Diyarbakır, Karapınar Belediyesi'nde müteahhit elemanı."

"Televizyona bak abi" diyor Murat, "Gever'de (Hakkâri'nin Yüksekova'sı) dün gece Kürdi-Der'in (Kürt Dilini Geliştirme Derneği) Rojava (Suriye Kürdistanı) için destek yürüyüşünü veriyor.

Kalabalığı, coşkuyu görüyor musun abi? 1990'ların başından, faili meçhullerden nerelere geldik? Acılar büyüttü bizi abi, acılar..."

Durmadan anlatıyorlar.

Dinliyorum, içim acıyarak, düşünerek.

Mustafa Kurt:

"Benim kızımın adı da Şenay'dı.

Delila'yla birlikte okudular Silvan'da.

Dağa çıkınca Şenay nasıl Delila kod adını aldıysa, bizim Şenay'ın kod adı da Neval Baver oldu.

Birlikte çıktılar dağa.

Ben şimdi 51 yaşındayım.

Dağa çıktığında 17 yaşındaydı Şenay.

Lise mezunuydu Delila gibi.

Dağa çıkan, dağa çıkacağını binde bir söyler ailesine. Bana belli ediyordu gideceğini. Hiçbir çocuğumun partiyle ilişkilerine ambargo koymadım.

Milli Eğitim'de hizmetliydim. Bir müdür vardı, 'Şenay, ne mutlu sana, bak babanla birlikte yürüyorsun' derdi.

Bizim çocuklar okula gittiklerinde, bakardık, subay çocuğu, hâkim çocuğu daha yüksek not alır, bizim çocukların notlarıysa kırılırdı. Hem gözümle görmüşüm bu gerçeği hem kulağımla duymuşum. Ama bizim çocuklarımız zamanla kendi haklarını savunmayı öğrendiler."

Bana doğru eğiliyor:

"Dağın yolu işte böyle açıldı, baskılarla açıldı. Hakkını savundu diye içeri atılıyordu, tutuklanıyordu, baskı görüyordu çünkü..."

Devam ediyor:

"Delila ara sıra bana uğrardı.

Karınca bile incitmezdi.

Tiyatro severdi.

İnançlıydı.

Başörtülüydü, kapalıydı.

Bir gün kızım Şenay da benden izin istedi. 'Baba, ben sana birşey söyleyeyim, ben başımı kapatmak istiyorum' dedi.

Ben de 'Peki' deyince, benden şalper, başörtüsü parası istedi, 'Tamam' dedim.

Şenay benim evimin direğiydi."

Tekrar ediyor:

"Sekiz çocuk babasıydım ama o benim evimin direğiydi. Fakat ne yazık ki ömrü kısaydı. Şenay'ın abisi de, Mehmet Emin Kurt, kod adı Bawer Velat.

1993'te çıktı dağa.

1998'de Dicle, Dersim'de şehadete erişti.

Bir gün Halk Kütüphanesi'nden çıktım.

Baktım JİTEM arabası...

Sivil polisler...

Hayra alamet değil.

Silvan Lisesi'nin yanında saklanmış bekliyorlar. Mesai bitti, yolumu değiştirip gittim.

Her an kaçırılma...

Her an ölüm tehlikesi...

Evde Şenay dedi ki:

'Sivil polisler beni sorguya çektiler. 'Senin abin gerilla, gel bizimle çalış' dedi birisi. Yüzüne tükürdüm onun.'

Sabah ben de çıktım, doğruca liseye gittim. Müdür yardımcısı 'Sorguya mani olamadık' dedi, 'Alıp sorguya çektiler Şenay'ı...'

İşte böyleydi, böyle böyle çıktılar dağa..."

Noktasıyla virgülüyle, biteviye devam ediyor anlatmaya:

"Kızım Şenay, Delila hep birlikte Nâzım Hikmet'in 'Karlı Kayın Ormanı'nı söylerlerdi. 'Ben Senden Uzağım' isimli çok güzel bir şarkıyı Kürtçe söylerlerdi.

Hatıralar böyle Hasan Bey...

Bu kadar acıya tahammül edebilmek her zaman kolay değil.

Allah'tan inançlı insanlarız.

Cenabı Allah bize irade ihsan etmiş. Ve bizim için halkın özgür-

lüğü önemlidir. Şu anda dağdakiler de, hapistekiler de benim çocuklarımdır. Onların aileleri de benim ailemdir.

Hepimiz büyük bir aileyiz.

Eğer barış sağlanırsa, hiçbir ırkın arasında ayrım tanımayız.

İnsanların ölmesini istemiyorum.

Bu toprak hepimize yeter.

Bizler kardeşiz.

Sınırları bölmeyi istemiyoruz.

Gelsinler İstanbul'dan, İzmir'den, Mezopotamya'nın güzelliklerini, Kürdistan dağlarının güzelliklerini görsünler, yaşasınlar.

'Yeter artık' diyoruz."

Şu sözlerle noktalıyor konuşmasını:

"Ben yatağıma yatınca, Şenay'ın hayali gözümün önüne geliyor. Ciğerim yanıyor."

Lise bitti, dağa gitti Delila!

Kürtçe rüya görüyorduk.
Hayallerimiz Kürtçeydi.
Evimizde, aramızda Kürtçe konuşuyorduk.
Ama Kürtçe inkâr ediliyordu.

"Delila'nın halasının oğluyum" diye başlıyor anlatmaya:

"Adım Şergo Fidan.

1979 doğumluyum.

Esnaflık yapıyorum.

Delila'nın çocukluk arkadaşıyım.

Endüstri Meslek Lisesi'nde birlikte okuduk.

Hepimiz Kürdüz.

Kürtçe rüya görüyorduk.

Hayallerimiz Kürtçeydi.

Evimizde, aramızda Kürtçe konuşuyorduk.

Ama Kürtçe inkâr ediliyordu.

Altı yaşında okula başlarken hiç Türkçe bilmiyordum. Okulda kendimizi yabancı hissetmeye başlamıştık. Türkçe bize yabancı dil gibi geliyordu. Türkçe bilmediğimiz için de öğretmenler tarafından aşağılanıyorduk."

Devam ediyor:

"Türkçe bilmediğimiz için neden aşağılanıyorduk öğretmenler tarafından? Soru işaretleri uyanıyordu kafamızda. Bu zulüm nedendi? Delila'yla akrabaydık, aynı mahallede oturuyor, aynı okulda okuyorduk.

Delila'nın Kürtçe müziğe merakı çoktu.

O daha sekiz-dokuz yaşındayken, 1980'lerin sonunda düğünlerimizde bile Kürtçe şarkılar söylemek yasaktı.

Sarı kırmızı yeşil renklerimiz de yasaktı.

İnançlı insanlardık.

Bu zulüm, yani dilimizi yasaklamak, kimliğimizi inkâr etmek dinimizde de yoktu.

Biz Türkçeyi hiç inkâr etmedik ama kendi dilimizi de unutmadık.

Biz Delila'yla böyle büyüdük."

Şunları ekliyor:
"Delila vicdanlı bir insandı.
Samimiydi.
Değerlerine sahip çıkardı.
Zulme gelmez, karşı koyardı.
Lise bitti, dağa gitti Delila!
Derslerinde de başarılıydı.
Erkek gibi kuvvetliydi.
Hayat doluydu.
Müzikle iç içeydi. Bizim evde saz vardı, çalmayı severdi.
1994 Haziran ayında, öğretmen olan dayım, Delila'nın da amcası Kemal Güçer faili meçhule kurban gitti.
12 yaşında olan Delila'yla benim kafamda, 'Kemal Güçer Türk olsa öldürülür müydü?' diye bir soru uyandı. O zaman daha lise birdeydik."
Yineliyor o cümleyi:
"Lise bitti dağa gitti Delila.
1999 yılıydı, Apo yakalanmıştı."

Şirwan, Gülsüma Ana'nın kızı.
Delila'nın bir yaş büyüğü, karşımdaki sedire oturdu, başladı anlatmaya:
"Okula gittiği zamanlardı.
1997, 1998 yılları.
15-16 yaşındaydı.
Bir gün okuldan kalın bir kitapla geldi eve:
Dörtlerin Gecesi.
12 Eylül'ün Diyarbakır Askerî Cezaevi'nde işkenceleri protesto ederek kendilerini yakan dört arkadaşı anlatan kitap. Çok güzel bir kitaptır.
Bu kitaptan etkilendi Delila. Bazen okuldan gelir, 'Ben niye kendi dilimle konuşamıyorum okulda, niye yabancı dille konuşuyorum' diye dertlenirdi."
Gülsüma Ana:
"Bana bunları söylemezdi Delila, anasıyım diye herhal... Delila çocukken, faili meçhul cinayetlerden geçilmezdi Silvan'da. Bak şu sokakta, Azizoğlu Caddesi'nde dört kişinin öldürüldüğünü gördü daha çocukken."

Şirwan:

"Komşumuz bir din adamı vardı. Seyda derdik ona, hocaydı. Delila ona iğne yapar, tansiyonunu ölçerdi. Bir gün iğne yeri ağrımış Hoca'nın, kızmış. Bunun üzerine Delila da anında bir şarkı düzmüş Hoca için: 'Xeyda ji min xeyidîye, rû sar û pir cemidîye!' Hoca benlen küsmüş anlamına gelen bir şarkı..."

Şirwan anlatıyor:

"Kendimizi neden ezdiriyoruz böyle?

Devamlı bu soruyu sorardı Delila. Ezilen bir halk olmayacak Kürt halkı derdi.

15 yaşında, lise ikideydi.

'Biz birşeyler yapmazsak, kabul anlamına gelir, ben kabul etmeyeceğim' derdi.

Ben çekirgeden çok korkardım. Bir akşam girmiş evin içine. Yakaladı çekirgeyi, attı sırtımdan içeri. O kahkahayı atarken, ben çığlık çığlığa...

Biz kardeşten çok, iki arkadaştık.

Delila dağa gitmeden öncesi, annemin sol tarafına hafif bir felç indi. Her gün onu banyoya götürür, saçlarını tarar, ona şarkılar söylerdi.

Benim hayalim, canım kardeşimi son bir kez görmekti.

Hiç olmazsa şehit olduktan sonra...

Ne ölüsünü görebildim ne dirisini."

Dört arkadaştık lisede, birlikte çıktık dağa

Üç kadın, bir erkek. Bindik taksiye, çıktık dağ yoluna.
Saat öğleden sonra beş, altı gibiydi.
28 Mayıs 1999, bir perşembe günü...
Zerya Meya sustu.

Zerya Meya.

Delila'nın okul arkadaşı.

Şöyle başladı söze:

"Dört arkadaştık.

Üç kadın, bir erkek.

Dördümüz birlikte çıktık dağa.

1999 yılıydı.

Silvan'da üniversite sınavlarına hazırlanıyorduk."

Zerya Meya'yı saatlerce dinledim.

Dedi ki:

"Silvan'daki ilk dershaneydi üniversiteye hazırlık için.

Delila'yla ben aynı sınıftaydık.

Bir de Neval arkadaş vardı.

Hafta sonları giderdik dershaneye. Ama hafta içinde de etüt dersi yapardık.

15-16 arkadaştık.

Çoğunluk bilinçli ve örgütlü...

HADEP dönemiydi.

Şikâyet gelmiş hakkımızda, 'Bunlar örgütlenme içinde' diye...

Faşist kafalı bir müdür vardı.

Bizim etüt çalışmalarını yasaklamak istedi ama Kaymakam yeşil ışık yaktı yine...

Özgür Halk okuyorduk.

Geçmişte yaşadıklarımızı, acılarımızı, zorluklarımızı paylaşıyorduk birbirimizle.

Kadınların okuması, okula gitmesi çok daha zordu bizde. Kendi aramızda özellikle bu konu üstünde duruyorduk.

1998'in sonları olmalı.

16 yaşındaydık.

Delila, etüt aralarında özellikle Ciwan Haco'dan şarkılar söylerdi.

Delila kapalıydı.

Dışarıda başörtüsü takardı.

Neval de tesettürlüydü, ailesi çok dindardı.

Birbiriyle tartışan, sohbet eden üç arkadaştık.

Gençler arasında gerçek bir örgütlenme nasıl yapılabilirdi?

Yurtseverlik bilinci nasıl olmalıydı?

Bazı tarihler vardır, hiç aklımızdan çıkmaz:

9 Ekim 1998.

Bu tarihte öğrendik Apo'nun, Önderlik'in Suriye'den ayrıldığını.
15 Şubat 1999.

Başbakan Ecevit'in açıklamalarından öğrendik ki tutuklanmış Önderlik.

Önce inanmadık.

İnanmak istemedik.

Yas havası vardı içimizde.

Kürt gençleri olarak ne yapabilirdik?

Bireysel anlamda arayışlar başladı.

Dağa çıkış konusunu birbirimizle paylaşmıyorduk ama kafalarımızın içinde ne olduğunun farkındaydık hepimiz.

Delila ile, Neval ile ailecek tanıştığımız için birbirimizin evinde kalabiliyorduk.

Sonunda dört arkadaş, 1999'un Mart ayında dağa çıkmak için karar aldık.

Bu arada aynı ay yerel seçimler vardı. Silvan'da partinin, HADEP'in sandık görevlisi olduk.

Mitinglerde görev alıyorduk.

Oktay diye bir polis vardı, Özel Harekât. Bizi takibe almıştı.

Hizbullah etkisi vardı Silvan'da.

Çok muhafazakâr bir muhitti.

Üniversite sınavına katılacaktık, 1999'un Nisan ayında. Sorular çalındı, sınav iptal edilince Diyarbakır'dan geri döndük.

Önderlik için kendini feda etmek...

Ama nasıl? Apo'nun yakalanmasından itibaren bu soru kafamızın içini oymaya başladı.

Heval (arkadaş, yoldaş) Delila, beni dağ için fazla kibar görüyordu.

Fazla çay ve sigara içtiğim için galiba. Ben dağa çıkana kadar Silvan dışında bir köy bile görmemiştim.

Kafamda bir dağ ütopyası vardı, o kadar.

Delila'yla Neval'in pratik anlamda hazırlıkları yok değildi. Delila bana, 'Sen gelme' deyip duruyordu.

Biz üç kadın arkadaştık.

Bir kadın arkadaş daha vardı. Bir de HADEP'te görevli olan erkek arkadaş, bizden yaşça büyük olan.

İki gün öncesinden dağa çıkışın günü ve saatini kararlaştırdık. Ben Neval'le birlikte gelecektim. Akşam Neval aradı, Delila'yı o alacakmış.

Sabah erken kalktım.

Bir süre önce beyin kanaması geçirmiş olan annem, telefonumdan, giyinişimden fark etti bir şeyler olduğunu. Dersaneye gideceğimi söyleyince, yüzüme baktı ve dedi ki:

'Yok, sen dersaneye gitmiyorsun.'

Anlamıştı annem...

Ben bir başka arkadaşımı almaya gittim.

Ailesi onu saklamış.

Beni de vazgeçirmeye çalıştılar.

Saat sabahın yedi buçuk, sekizi...

Partiye gittik.

Partidekilerin haberi yok, tabii.

Delila, Neval, ben ve o erkek arkadaş Necdet bir başka eve geçtik.

Sayımız on olacaktı.

Gelmediler.

Bu arada ailelerimiz bizi aramaya başladı.

Arkadaş geldi, 'Haydi biz çıkalım' dedi.

Üç kadın, bir erkek. Bindik taksiye, çıktık dağ yoluna.

Saat öğleden sonra beş, altı gibiydi.

28 Mayıs 1999, bir perşembe günü..."

Zerya Meya sustu.

Apo'nun esaretidir, dağa çıkışları hızlandıran...

Delila, evden çıkmadan dedi ki: "Anneme iyi bak!" Akşama doğru öğrendik ki dağa çıkmışlar. "Üzülme ana" dedim, "O yolunu seçti, dağa gitti."

Gülsüma Ana başladı anlatmaya:

"1999 senesiydi.

Bir kış günü haber geldi ki Apo yakalanmış. Eylem yapılacakmış Silvan'da. Baktım Delila yok.

Gaz almaya gitmiş.

Bunu öğrenince, 'Ben kendimi öldürecem!' dedim."

Şirwan, Delila'nın bir yaş büyük ablası:

"Apo yakalandığında annem farkında değildi, Delila'nın yemek falan yemediğinin, sadece suyla yaşadığının.

Ben biliyordum.

Delila'yla birlikte açlık grevine girmiştik.

O daha uzun süre devam ettirdi.

Uyumazdı, yatağına girmezdi.

Açlık grevini sonradan söyledim anneme. Delila'yı karşısına aldı, vazgeçirmeye çalıştı."

"Apo'nun esareti" diye devam etti Şirwan:

"Apo'nun esareti dağa çıkışları hızlandırdı. Delila, Apo için 'Ne kadar akıllı bir insan' diyordu.

Dağa çıkmadan bir gece önce, 'Gel birlikte uyuyalım' dedi, 'Koyun koyuna yatalım' dedi.

Ben istemedim.

Ertesi gün sabah erken kalktık.

Eteğinin altına kot pantolon giymişti.

Aramızda şöyle bir konuşma geçti:

'Neden böyle giyindin Şenay?'

'Böyle daha rahat ediyorum, daha rahat atıyorum adımlarımı.'

'Benden habersiz bir şeyler yapmayasın.'

'Hayır, deneme sınavına gidiyorum.'

Abdülbaki abimin gazeteci yeleğini istedi benden.

Evden çıkmadan bana dedi ki:

'Anneme iyi bak!'

Kapı çalındı, arkadaşı Şenay Kurt, 'Biz sınava gidiyoruz' dedi.

Gidiş o gidiş! Akşama doğru öğrendik ki dağa çıkmışlar.

Anneme dedim ki:

'Üzülme ana, o yolunu seçti, dağa gitti.'"

Anlatıyor Şirwan:

"Sonradan gördüm, bana yazılı bir not bırakmış:

'Ben savaşmaya gidiyorum. Sen evde annemize bakacaksın!'

Kızmıştım Delila'ya.

Çünkü dağa birlikte çıkacaktık.

Hiç unutmuyorum.

Burada Sere Gulane derler. Silvan'a özgüdür.

Her 14 Mayıs'ta pikniğe gider herkes dağlık bir yerlere. Delila'nın dağa çıkmasından birkaç gün önceydi.

Dağ tepe birlikte dolaştık.

Bağıra çağıra şarkı söylemişti.

Hiç unutmuyorum.

Demişti ki:

'Ne de güzel bu Kürdistan dağları, işte ben bu dağlara aitim.'

Kollarını önümüzde açılan kocaman boşluğa doğru açarak söylemişti bunu..."

Gülsüma Ana dalıyor konuşurken:

"Hiçbir ana, evladının dağa gitmesini istemez ama...

Okulda çalışkan bir kızdı Delila. Bu kız okuyacak derdim hep...

O da bana dağa çıkacağını söylemezdi.

Ama bazen mutfakta birlikte yemek pişirirken, 'Gönül gitmek ister savaşa' şarkısını söylerdi hüzünlü bir sesle. Anlardım, gözlerim dolardı.

Ama ses etmezdim.

Büyük oğlum Abdülkadir Milas'tan arar, 'Delila'yı okutun' derdi. Çok severdi kardeşini.

Dağa çıktığını söylemedik ona.

Canım oğlum Abdülkadir, Delila'nın dağa çıkışından dört ay sonra, 1999 eylül ayında, bir ülkücü tarafından Milas'ta kalbinden bıçaklanarak öldürüldü."

Gülsüma Ana sustu.

Yanaklarından yaşlar süzülmeye başladı.

Tabutuna bir çivi daha çaktın!

Her sabah 'Türküm, doğruyum...'
Okumadık mı, sustuk mu, al sana tokat!
İstiklâl Marşı da öyle. 'Kahraman Türk ırkına...'
Sustun mu, tokat.

Zerya Meya anlatıyor:

"Üç kadın, bir erkek...

Taksiden bir köyde indik.

Buğdaylar yeni sararmıştı.

1999'un Mayıs sonuydu.

Yürüdük yürüdük, sonra bekledik.

Gerilla geldi, üç erkek...

Tanıştık.

Gerillayla ilk defa karşılaşıyordum.

Daha önce şehit düşmüş iki kadın gerillanın, Delila'yla Neval'in isimleri bizim iki Şenay'ın kod adları oldu. Necdet de Hamza kod adını aldı. "

Zerya, Silvan'daki okul anılarına dönüyor:

"İlkokula başladığımda, sırf Kürtçe konuşuyorum diye kaç tokat yemiştim öğretmenden. İlkokul dörtte dindar bir öğretmenimiz vardı.

1991, 1992 yılları.

Dağlarda büyük operayonlar yapılıyordu.

Öğretmen sorardı sınıfta:

'Dün kaç terörist öldürüldü?'

Yanıtını bizlere söyletirdi.

Bu konudaki gazete haberlerini 'teröristler' diye özellikle bize okuturdu.

'Bu teröristler kötü insanlardır' deyip dururdu. Halbuki o tarihlerde bizim komşumuzun oğlu, bir abimiz dağdaydı.

Daha 10-11 yaşındaydık.

Bir anlam veremiyorduk olan bitene. Çelişkiler içindeydik.

Dilimi konuşamıyorum.

Her sabah 'Türküm, doğruyum...'

Okumadık mı, sustuk mu, al sana tokat!

İstiklâl Marşı da öyle.

'Kahraman Türk ırkına...'

Sustun mu, tokat.

Annemle evde hangi dili konuşacağım?

Kürtçe? Türkçe?

Silvan'da faili meçhuller başlamıştı.

Hizbullah dönemi...

Din adı altında örgütlendiler. Bizim sokakta beş, altı erkek çocuk faaldi. Silvan'da yayıldılar iyice.

'Kızlar pantolon değil etek giysin!'

'Kızlar başını kapatsın!'

Sürekli tehditler...

Hiç unutmam, hâlâ dehşetle hatırlarım.

Bir gün öğle vakti feryat sesleri geldi.

Semra arkadaş, üç kişi tarafından balyozla başı ezilerek öldürülmüştü.

Örtünmeyi reddetmişti çünkü.

Hissettiğimiz öfkeyi, nefreti bugün bile içimde hissederim.

Ben de Semra gibiydim.

Örtünmeyi reddetmiştim.

Ailem korku içindeydi.

Din örtüsü altında faili meçhul cinayetler işlenmeye başlamıştı.

Okulumuzun yolu üstünde bir cami vardı. Ortaokula giderken bize taş atardı camideki bazı çocuklar, başımız açık ve pantolon giyiyoruz diye. Günde üç dört kişi ölürdü.

Erkek hocalarımızla bile konuşmamızı yasaklamak istiyorlardı. Erkek öğretmenler bizden kaçar olmuşlardı.

Diyelim, okula eşarpsız gelmişim.

Tahtaya kalkarken, arkadan bir ses:

'Tabutuna bir çivi daha çaktın!'

Çetebaşı sorardı:

'Neden eşarp takmadın?'

Devam ederdi:

'Sana her şeyi yaparız.

Kezzap atarız yüzüne...

Falçata çalarız yüzüne...'

Ortaokul sonlarıydı, Silvan'da okuldan aldı ailem beni, Diyar-

bakır'a gönderdi. Hafta sonları Silvan'a, ailemin yanına gelirdim.

Vedat Aydın'ın, Musa Anter'in faili meçhul cinayete kurban gittikleri karanlık bir dönem...

Lise yıllarımız başlamıştı.

Bir yerden bir çıkış yapmak zorunda hissediyorduk kendimizi.

Ayrıca Silvan başkaydı. Mahsum Korkmaz'dan gelen devrimci bir geleneği vardı Silvan'ın...

Önder'in, Apo'nun yakalandığı gün hiç aklımdan çıkmaz.

Bir taşma yaşadık.

Ya tutuklanacağız, işkence göreceğiz.

Ya da onurumuzla dağda yaşama yolunu seçeceğiz.

Dağın yolu genişledi o tarihlerde...

Duygusal değil, bilinçli tercih yapıldı dağ için. Ne olursa olsun dağa gideceğiz dedik.

Coşkuyla, büyük bir moralle yaptık bu tercihi 1999'da, Önder Apo yakalandıktan hemen sonra...

Dağa çıkmadan önce bir kaset doldurmuştuk. Sohbet ederken, Delila şarkı söylerken, Ciwan Haco'dan..."

Zerya Meya'yı dinlemeye devam ediyorum:

"Hava kararmak üzereydi.

Üç kadın, bir erkek, biz dördümüz üç gerillayla birlikte yola koyulduk dağlara doğru...

Benim spor ayakkabım vardı, altı kalındı. Delila'nınki öyle değildi.

Ailelerimizin dikkatini çekmemek için öyle giyinmiştik. Delila gibi benim sırtımda da gazeteci yeleği vardı.

Yürüyoruz.

Karanlık bastıkça, düşe kalka yürümeye başladık. Arada bir kapaklanıp yere düşünce halimize gülüyor, çocuklar gibi birbirimize takılıyorduk.

Bir gerilla uyarmıştı:

'Arkadaşlar ses çıkarmayın, gürültü yapmayın, pusu olabilir!'

Epeyce yürüdük.

Gün aydınlanıncaya kadar yürüdük.

Karanlıkta yürürken 'Bizim bastığımız yere basın' diye bizi uyarıyorlardı.

Sonra gün doğmaya başladı.

Çok romantikti.

Neval'in paltosunu altımıza serdik, güneşin doğuşunu seyrettik.

Çok güzeldi.

Yine uyarı geldi:

'Ses çıkarmayın, en tehlikeli yerdeyiz, sessiz konuşun.'

Güneş batana kadar oradan ayrılmadık.

Domates, salatalık, peynir, kola...

Arkadaşlar köyden getirmişlerdi.

Dumansız bir ateş yaktılar.

Dalların kabuklarını soyup öyle tutuşturuyorlardı ateşi...

Külün içinde ekmek pişirmişlerdi.

Çay içtik.

Kapkara bir çaydanlıkları vardı.

Sapına bir dal geçirip iki ucundan tutuyorlar ve ateşin üstünde beş dakika bekletiyorlardı çaydanlığı...

Biz misafir gibiydik.

Plastik bardaklara çayı doldurdular.

Toz şeker var ama kaşık yok.

Şeker nasıl konacak?

Ağaçtan bir yaprak koparıp uzattı.

Nasıl karıştırılacak?

Ağaçtan ince bir dal koparıp uzattı.

Ve sordu:

'Siz nereye geldiğinizi sanıyorsunuz ki?..'

Bir an bakıştık birbirimizle...

Dördümüze de haki renkli birer kefiye verdiler.

Ayakkabılarınız kötü dediler, Mekap verdiler. Ayağımıza göre fazla büyüktü Mekap'lar, o yüzden üç dört tane de çorap verdiler.

Ayrıca gömlek verdiler. Çünkü bizim gömleklerimiz biraz 'sivil'di dağlar için...

Tuvalet meselesi zordu, karanlıkta ve dağda...

Güneş batınca tekrar yola koyulduk.

Yürü yürü yürü!

Tam iki gece yürüdük.

Üçüncü gece dağda bir kampa, 'nokta'ya geldik. Ve orada kadın gerillaları görünce, kendimizi daha güçlü hissettik.

Kimseyi tanımıyoruz.

Ben dağa çıkmadan önce bir köy bile görmemişim.

Aç susuz olduğumuz için çıkmamıştık dağa. Yani 'aldatıldığımız' için katılmadık. Hepimiz kendi yaşadıklarımızla, kendi acılarımızla girdik bu harekete, dağa böyle çıktık.

Hepimiz zorluklar içinde mücadeleyi öğrendik, doğayla mücadeleyi öğrendik.

Acılarıyla, sevinçleriyle öğrendik.

Her birimizin zamanla bir romanı oluştu.

İç dünyalarımızda her birimizin kendi hikâyesi yazıldı.

Hapisteyken gardiyanlar sorardı:

'Siz ne okumuşsunuz, bütün bunları nereden biliyorsunuz?'

Siyaset bizim yaşam tarzımızdır.

PKK, 'Alın elinize silahı, gidin ölün, öldürün!' demedi bize.

Bu bir başkaldırıydı.

Bir isyandı.

29. İsyan!

Ülkesini ellerinden alarak yaşatmak istediler Kürtleri...

Kürtlerin varlığını gördüğü halde, Kürtleri diliyle, kültürüyle, her şeyiyle inkâr eden bir devlet vardı.

Bugün de var.

Kimliğinde Kürt yazmıyordu Kürtlerin...

Bugün de yazmıyor.

40 bin, 50 bin Kürt öldürüldü, gerilla öldürüldü.

Artık Kürtler, eski Kürtler değil!

PKK'dir Kürtleri bilinçlendiren, onları kimliğinin bilincine vardıran.

Onun için diyorum ki:

Sen inkâr edilsen de, varsın artık!

Bu devlet hâlâ 'Kandırıldılar, bilinçsizdiler!' propagandasını yapabiliyor.

Ama bu o kadar gülünç ki!

Kandırılan gençler hiç olmadı kısacası...

Devlet, bizi bize karşı da hep kışkırtmaya çalıştı. Kürdü Kürdün katili yapmaya çalıştı.

Ama başaramadı, yapamadı.

İşte biz gençler olarak, Neval olarak, Delila olarak böyle bir dava için çıktık dağa, katıldık harekete..."

Susuyor Zerya Meya...

Delila'nın 'Gerillam' isimli Dağ Günlüğünde Che Guevara!

Anlatıyor: "Aile olarak Delila arşivi yapmıştık. Dağda tuttuğu defterleri de vardı. Terörle Mücadele evimize yaptığı baskınların birinde alıp götürdü her şeyi..."

"Delila'nın defterleri!"

Bu söz, bayram sabahı yer sofrasında kahvaltı ederken kulağıma çalınıyor.

Soruyorum:

"Günlükleri mi var Delila'nın?"

Abdülbaki:

"Aile olarak Delila arşivi yapmıştık. Dağda tuttuğu defterleri de vardı. Terörle Mücadele, evimize yaptığı baskınların birinde alıp götürdü her şeyi... Hatta hard diski de söktüler."

Şirwan:

"Birkaç defteri kurtarabilmiştik, sakladık. Ama şimdi de bulamıyoruz, çünkü nereye sakladığımızı hatırlayamıyoruz."

Gülsüma Ana:

"Ablamla konuştum, diyor ki, kanepenin altına bak, elektrik süpürgesinin içine bak."

Haber ertesi günü, Gülsüma Ana'yla Mescit Mahallesi'nde, hatıraların peşi sıra dolaşırken geliyor:

Delila'nın defterleri bulunmuş!

Gülsüma Ana'nın ablası, bir de ben bakayım demiş ve kanepenin altında bulmuş defterleri...

Hemen eve dönülüyor.

Yer minderlerine çepeçevre oturduktan sonra Delila'nın defterleri elden ele dolaşmaya başlıyor.

Üçünü dağda tutmuş Delila, el yazısıyla.

İkisi de Silvan'daki lise yıllarına ait.

Göz ucuyla Gülsüma Ana'yı izliyorum.

"Hiç kimse bana bunları okumadı" diye dertleniyor.

"Bakın bakın, benim güzel kızım kır çiçekleri koymuş, kır çiçekleri yapıştırmış sayfaların arasına" derken hıçkırmaya başlıyor Gülsüma Ana.

Bu arada defter elinden kayıyor.

Kurumuş kır çiçekleri sayfaların arasından yere dökülüyor.

Kuru çiçekleri yerden toplayıp tekrar sayfaların arasına koyuyorum, Gülsüma Ana'yı teselli etmeye çalışırken...

Ana'nın gözyaşlarıyla birlikte eve sessizlik ve hüzün dalgası yayılıyor.

Delila'nın kardeşleri Abdülbaki, Şirwan, Şener, gelin Gülistan, torun Delal hepimiz bir anda suskunlaşıyoruz.

Herkes öylece önüne bakıyor.

Defterlerden biri, gri kumaş kaplı. Kapağında yine bezden kalem yeri var, bir de tükenmez kalem sokulmuş içine. Sayfaları kareli olan ciltli bir defter.

Kapak arkasına üç tane kurumuş papatya yapıştırmış Delila. Kendi el yazısıyla da adını koymuş günlüğünün:

"Gerillam."

En üstte bir Che Guevara fotoğrafı, kızıl yıldızlı beresiyle puro içerken...

İkinci fotoğraf PKK bayrağının önünde çekilmiş, altında Şehit Neval yazıyor; Silvan'dan birlikte dağa çıktıkları okul arkadaşı.

Üçüncü fotoğraf, mahzun yüzlü, kalın kaşlı, adı Zilan Ark olan çok genç bir kızın fotoğrafı.

Delila, bu fotoğraflar ve bu kır çiçekleriyle ilgili olarak günlüğünün 13 Ocak 2006 tarihli sayfasına bazı notlar düşmüş.

Sana yazamamanın duygu yoğunluğuyla başlarken, Neval yoldaşın hüzün bahçeleri diye söylediği şarkıyı dinliyorum.

Bunun yanında, sanatçı gerillayı, Che Guevara'nın bir resmini, Neval'ımın resmini ve yaşam sanatçım Zilan Ark'ın resmini, en güzel dağlarımda yetişen çiçekleri yapıştırdım.

Olur mu resimsiz bir defter?

Yani renksizlik olur mu be gerillam!

İçim dolu, acıyla, sevinçle, kararlarla, değişimlerle, gelişmelerle, korkularla, cesurluklarla...

Yılmaz Güney'den "Selam Hey!"

Bir yıl sonra dağa çıkacak olan Delila, 16 yaşındayken günlüğüne, "1972-73 Selimiye cezaevinde Yılmaz GÜNEY'in yazdığı şiir" diye bir şiirini not düşer.

Delila, 'Gerillam' adını verdiği 'dağ günlükleri'nden birini, 16 Ocak 2004 ile 16 Nisan 2005 arasında tutmuş.

İkinci defterde ilk tarih 24 Ekim 2005, son tarih 19 Mart 2007.

Üçüncü defter ise 18 Ocak 2007 ile 18 Mart 2007 tarihleri arasındaki notlarını taşıyor.

İki defteri daha var Delila'nın.

Bunlar 1997 ve 1998 yıllarına ve lise dönemine ait.

Çok dolu değil ikisi de.

Sayfaların arasında, arkadaşlarının kendisi için düştüğü kısa notlar, bazı şiirler yer alıyor.

1997 tarihli, mavi ciltli ajandanın ön sayfasında kendine ait Türkçe ve İngilizce yerleri el yazısıyla doldurmuş:

Şenay Güçer.

Mescit Mah. Surüstü sok. No: 26.

Tel: 711 59 26.

Ajandanın başında imzalı ilk not, Delila'nın sınıf öğretmeni Lokman Atmaca'nın.

13 Haziran 1997 Cuma günü, Delila'nın dağa çıkışından iki yıl önce 15 yaşındaki öğrencisi için yazmış.

Benden çok süslü ve güzel sözler bekleme çünkü beceremem.

45 kişilik sınıfta insani yön olarak mükemmelsin, derslerinde başarılısın ve yardımseversin.

Teşekkür ederim.

Beni etkileyen en önemli özelliğin sosyal ve insancıl olman. Keşke herkes senin gibi olabilseydi.

Düşüncelerin güneş gibi.

Dilerim, bu güneş asla tutulmaz ve sürekli parlar. Tıpkı yüzündeki gülücükler gibi.

Arzu ve dileklerin dilediğin an gerçekleşsin. Ömrün toplumsal iyi-

liklerle dolu olsun ve kazanan iyilik, dostluk ve insanlık olsun.
Teşekkür ederim, insan olduğun için.
Teşekkür ederim hayata tebessümle baktığın için.
Teşekkür ederim öğrencim olduğun için.

Sınıf öğretmenin
Lokman ATMACA

1997 yılına ait bu ajandanın sayfaları genellikle boş. Daha çok, "Üç yıllık arkadaşlıktan sonra artık ayrılıyoruz" diye başlayan, sınıf arkadaşlarının kısa yazıları yer alıyor.

Delila'nın günlüğünde, 20 Haziran 1997 tarihli sayfasında ise bir alıntı var.

ESKİ BİR TAPINAK YAZITI

Gürültü patırtının ortasında sükûnetle dolaş; sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma.
Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe, herkesle dost olmaya çalış.
Sana bir kötülük yapıldığında, verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun.
Bağışla ve unut.
Ama kimseye teslim olma.
İçten ol.
Telaşsız, kısa ve açık seçik konuş.
Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil olduklarında bile dinle onları.
Aşka burun kıvırma sakın.
Onu küçümsersen, sen de benzinsiz kalır ve küçülürsün. O yoğun 'sevgi' çöl ortasındaki bir bahçe gibidir.
O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için, her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma sakın.
Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et.
Bu dünyada bırakacağın en büyük miras onur ve dürüstlüktür.

Delila, lise yıllarına ait tek tük notlarını bir 1998 ajandasına yazmış.

'Hamidabad Ajanda' isimli bordo ciltli günlüğün sayfaları bomboş.

İlk altı, yedi sayfasına bazı şiirler yazmış. Bunlardan biri, Yılmaz Güney'in 'Selam Hey!' isimli şiiri.

Bir yıl sonra dağa çıkacak olan Delila, 16 yaşındayken günlüğüne, "1972-73 Selimiye cezaevinde Yılmaz GÜNEY'in yazdığı şiir" diye not düşmüş.

SELAM HEY!

Halkımızın yanında mısın
Zalimlere karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Halkımıza Selam Hey!

Sömürünün farkında mısın
Sömürüye karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Kurtuluşa Selam Hey!

Baskıların altında mısın
Baskılara karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Özgürlüğe Selam Hey!

İşçi-köylü halk iktidarı
Mutlaka kurulacak
Ölüm bize düğün bayram
Devrimlere Selam Hey!

Delila'nın günlüğünde bir şiir de 'Adiloş Bebem' adını taşıyor.

Delila şiiri bu adla ve imzasız olarak defterine aktarmış ama dizeleri, Ahmed Arif'in 'Diyarbekir Kalesinden Notlar ve Adiloş Bebenin Ninnisi' adlı şiirinden almış. Ajandasının ilk gününe, 1 Ocak 1998 tarihli sayfasına not etmiş.

Diyarbekir kalesi

Açar kan kırmızı yediverenler
ve kar yağar bir yandan
Savrulur Karacadağ savrulur Zozan
Bak bıyığım buz tuttu üşüyorum da
Zemheri de uzadıkça uzadı
Seni baharmışsın gibi düşünüyorum
Seni Diyarbekir gibi
Nelere nelere baskın gelmez ki
Seni düşünmenin tadı
(...)
Bebeğim neremde saklayayım seni
Hoş gelir sefa gelir
Ahmed Arif'in yeğeni
Doğdun
Üç gün aç tuttuk
Üç gün meme vermedik sana
Adiloş bebem
Hasta düşmeyesin diye
Töremiz böyle diye.

‘Geri çekilme’ psikolojik açıdan ağırdı!

Kendi kendimize soruyorduk: Pes mi ettik? Çekilirken her taşa, her ağaca dokunuyorduk. Hüzünle dokunuyorduk. “Eskiler gitsin” diyorduk, “Biz daha yeniyiz.”

Zerya Meya’yı dinliyorum bıraktığı yerden, 1999’un Mayıs ayı sonunda dağa çıktıkları o günlerden itibaren.

“Şervanlar, yani dağa yeni çıkan savaşçılar...

Delila, Neval, ben, iki haftalık ilk dönemde birlikte olduk.

Kürt tarihi okuduk.

Siyasi ve askerî eğitim gördük.

Yaşamsal olarak neyi bilmek gerektiği konusunda bilgilendik.

Yanlışlarımız oldu, dersler çıkardık ama güldük aynı zamanda. Karanlıkta nöbet tutmak...

Gece karanlığındaki hayvan sesleri...

Her sabah, daha gün doğmadan saat dört buçukta yataktan kalkmak...

Bir ay sürdü bu dönem.

Bizim Silvan’dan kadınlar olarak dağa çıkıp katılmamız ses getirdi bütün Amed eyaletinde. Bu arada bizi dağa teslim eden arkadaş, ailelerimize ve arkadaşlara bizim için ‘iyidirler’ mesajı gönderdi.

Bizim de bir mesajımız vardı onlara.

‘Eğer ailelerimiz duygusal yaklaşır da, kandırıldılar gibi açıklamalar yaparlarsa, onları reddederiz’ dedik.

Kuzey (Kuzey Kürdistan, yani Türkiye sınırlarının içi. Güney, Irak; Doğu, İran; Batı da Suriye Kürdistanı oluyor-HC) fazla hareketli bir yer. Her an operasyonla karşılaşmak mümkün.

Bu yüzden bir gün içinde bazen iki nokta değiştirmek zorunda kalırdık.

Her birimiz bir ‘manga’nın üyesiydik.

Delila’yla alanlarda birbirimizi gördüğümüz oluyordu.

Delila dağda yürürken bile koşar giderdi. Büyük bir heyecanla bütün patikalardan taş toprak demeden hızlı hızlı yol alırdı.

Sanki hep özgürlüğe koşardı Delila!

Dili hep şiirseldi.

Sesine engel tanımazdı.

Gözlemleri çok güçlüydü.

Dağa çıkarken sigara ve çay içmiyordu. İkisine de dağda, Güney'de başladı.

Biz 1999'un Mayıs ayı sonlarında çıktık dağa. 2 Ağustos'da Önder Apo'nun açıklamasıyla sınır ötesine geri çekilme süreci başladı.

Delila şanslıydı.

Onun grubu sona kaldı.

Ekim sonrası çekilmeye başladılar.

Ama kışa kalıp zorlandılar.

Geri çekilme psikolojik açıdan ağır oldu.

Hep 'Nereye gidiyoruz?' sorusu...

Aramızda tartışmalı bir konuydu geri çekilmek.

Kimilerimiz, 'Gitmeyeceğiz kalacağız' derken, kimileri de 'Dağlarda savaşacağız' diyordu.

Sürekli talimat geliyordu telsizler üzerinden. Kendi kendimize soruyorduk:

'Pes mi ettik?'

Çekilirken her taşa, her ağaca dokunuyorduk.

Hüzünle dokunuyorduk.

'Eskiler gitsin' diyorduk.

'Biz daha yeniyiz' diyorduk.

Ayrıca savunmasız çıktık yola.

Düşmanın pusularına düştük.

Günde 17, 18 saat yürüdüğümüz oldu.

Baskınlarda, pusularda şehit düştü arkadaşlarımız...

Üç ayda gidebildik Güney'e.

Delila'yla yedi sekiz ay sonra Güney'de bir noktada (PKK kampı-HC) bir araya geldik.

Morali, coşkusu yerindeydi.

Bu arada Neval'in de yaşadığını, Silvan'dan çıkarken giydiği gazeteci yeleğinden anladım.

Bir noktada üst baş değişiyorduk.

Bir kenara bırakılmış o yeleği görünce, sevinç çığlığı attım, demek Neval yaşıyor diye. Delila'yla o ilk kucaklaşmamızı hiç unutmam."

Zerya Meya sustu.

Dağdan, Delila'dan mektup gelmez onca yıl!

Her şeyi içime gömüyordum, acımı da. Delila yanımdan gidince ağlıyordum. Şehit düştükten sonra da öyleydim. Yalnız kaldığım zaman odaya girip bağıra bağıra ağlardım.

Delila, dağa 1999 yılı Mayıs ayı sonunda çıkar. Günlük tutmaya dağda devam eder. Delila 16 Nisan 2005'te, genellikle 'Merhaba Gerillam' diye hitap ettiği günlüğüne kısa bir not düşmüş.

Merhaba Gerillam!
Sabahın rüzgârlı ve güneşli havasında ailemi görmek için asayişe geldik.
Evet, ailem gelmiş.
Onlar çok gidip geliyorlar.
Ama babamın gelmesini çok istiyorum.
Heyecan yok.
Ama güzel bir duygudayım.
Annem ve teyzemin yanındayım.
Bir de abim gelmiş.
Teyzemle abimi altı yıldan sonra görüyorum.
Eğitime yetişmem için çok az zamanım var. Yine de uzun bir süre.
Eğitimin başlangıcını kaçırmamam lazım.
Neyse devam ederim.

Gülsüma Ana'nın dağa, Delila'nın yanına varması hiç de kolay olmamış. Bir kere 2000'de, bir de 2005'te gitmiş.

Bayram günü yer sofrasında çaylarımızı yudumluyoruz.

Gülsüma Ana bir yandan cigarasını keyifle tüttürüyor, öte yandan dinletmesini bilerek tüm renkleriyle anlatıyor, Şenay'ını dağda nasıl özlemle kucakladığını.

Ona belli etmeden nasıl ağladığını dinliyorum Gülsüma Ana'dan:

"O geceyi hiç unutmam, dağdaki, Kandil'deki ilk gecemizi.

Anneler Günü'ne rastlamıştı.

Ablamın oğlu da dağdaydı, o da gelmişti.

Kandil'den önce bir sefer de Mahmur'a gitmiştim.

2000 yılıydı.

Bir gün Silvan'da, evimizde telefon çaldı.

Karşı taraftaki adımı söyledi.

Dedi ki:

'Ben Delila'nın yanından gelmişem...' Önce sandım ki polistir.

Ana yüreğim çarpıyor ama...

Polis de olsa, gelsin dedim.

Çocuklara da 'Dikkatli olun' dedim.

Artık o gece hiç uyumadım, yatmadık. Gün doğdu.

Telefondaki adamın söylediği yere, Noter'in önüne vardım.

Geldi yanıma.

'Gel seni evime götüreyim' dedim.

Geldi eve.

Delila'nın fotoğrafını çıkardı.

Belki devletten gelmiştir dedim yine içimden. Sonra Delila'nın elyazısını çıkardı, gösterdi.

Bu sefer inandık.

Bir sevindik, bir sevindik.

Delila'nın dağa çıkışından bir buçuk yıl geçmişti.

Dedi ki:

'Delila Mahmur'dadır. Gözüne bir şey olmuş.'

Mahmur'a nasıl giderim?

Önce Diyarbakır'a vardım, pasaport çıkarttım.

Silopi'ye gittim, tanış bir yerdi.

Taksiyle Habur sınır kapısından geçip Duhok'a gittik.

2000 yılı daha.

Musul, Saddam'ın elinde.

Erbil'e geçemiyoruz Mahmur'a gidebilmek için. Tek başımayım.

Tekrar Silopi'ye döndüm.

Türk devleti bana dedi ki:

'Bugün çıktın, bugün geldin! Bu nasıl iştir?'

Tansiyonum çıktı, hem korkudan hem yorgunluktan.

Kadın olunca her şeyden korkarsın.

En başta namustan...

Vize alamadım, döndüm Silvan'a.

İki üç ay sonra tekrar Zaho'ya telefon.

Kalktık, Zaho'ya gittik.

Sahte Arap kimliğiyle, çarşafla Musul'un köylerinden, Saddam'ın karakollarından geçtik.

Sahte ana baba isimlerini ezberlemem öyle kolay olmadı.

Sonunda Musul'a geldik.

Formalite icabı Arap doktorlara göründük.

Ama yanımdaki diğer kadın, 'ana adı, baba adı' deyince tekledi.

Bizi tutukladılar.

'Siz Türksünüz, nerede pasaportlarınız' diye sordular.

Sonra bir yolunu buldum, Mahmur'a gittim.

Delila'yı, canım evladımı göreceğim.

İçimde bir duygu, dışımda bir başka duygu... İçimdeki duygu, 'Ben onu bir daha göremeyeceğim' diyordu.

Dışımdaki duyguya gelince...

Allah'tan korktum.

Buradaki gerilla kızların da, gerilla erkeklerin de anaları var diye düşündüm.

Önce onları kucakladım kocaman, sarıldım hepsine.

Şenay geldi.

Onu iki yanağından öptüm.

Diğerlerinin yanında sarılamadım.

Bir buçuk yıl sonra ilk defa görüyorum.

Misafirhaneye götürdüler.

Lahana sarması yapmışlar, güzel de...

Normal hayatta olsa ağlardım.

Ama her şeyi içime gömüyordum.

Acımı da.

Delila'ya belli etmek istemiyordum.

O yanımdan gidince ağlıyordum.

Şehit düştükten sonra da öyleydim.

Kendi başıma, yalnız kaldığım zaman odaya girip bağıra bağıra ağlardım.

İçimi boşaltır dönerdim.

Mahmur'da o gece, misafirhanede yattım.

Delila benim yatağımda yatmak istemedi.

Hiç unutmam.

Bir başka kız vardı.

Babası Ağrılı bir Kürt.

Bir Rus kadınla evlenmiş.
Sonra kızını dağa getirmiş, Apo'ya teslim etmiş.
Ağrılı Kürdün kızı sara hastalığına tutulmuş.
Geldi yanıma, dedi ki:
'Ben yatayım senin yatağında...'
Delila'ya ne götürdüysem, hepsini dağıttı.
Saralı kız da montu aldı.
Kızımla altı gece kaldım Mahmur'da.
Hep toplu halde oturduk.
Hiç başbaşa kalamadık kızımla...
Bir seferinde Delila bana, "Delal'i bana buraya gönder" dedi.
Delal, torunum olan.
Babası, büyük oğlum Abdülkadir'i Milas'ta 1999 yılında ülkücüler öldürmüştü. 'Gönderemem Delal'i, o bana hediyedir' dedim.
Ağladı Delila.
Ben de ağladım.
Bir daha demedi.
Dokuz yıl dağda kaldı Delila.
Bir kere telefon etti bana.
Babası ölmüştü.
Dayısının oğlu da şehit düşmüştü.
Onca yıl hiç mektup gelmedi Delila'dan..."
Sustu Gülsüma Ana.
2005 yılında Kandil'e bir kez daha gider Delila'yı görmeye.
Bu defa yalnız değildir.
Ablası, oğlu Abdülbaki ve bir de dağdaki kardeşini görmeye gelen bir erkek vardır yanında.
Yer sofrasında, minderlerin üstünde çaylarımızı içiyoruz.
Şirwan:
"Kaçak çay içiyoruz, Seylan çayı. Ama kaçak olduğu için biz buna 'Kürt çayı' diyoruz."
Gülsüma Ana anlatmayı seviyor, içini döküyor:
"PÇDK kampına gidiyoruz.
2005 yılı.
Dört kişiyiz aynı arabada.
Bir bey var, onun kardeşi de 13-14 yıldır kayıpmış, dağdaymış.
Onu aramaya geliyor bizimle.

Arabamız dağa tırmanamıyor.
Yol çamur deryası.
Uzaktan bir ışık gördük.
Köpek havlamaları...
Bir köpek geldi yanımıza.
Karanlığa doğru avazımız çıktığı kadar bağırdık.
İki gerilla çıktı karanlığın içinden.
Ablam kavga etti gerillalarla.
Gerillaların içine girdik.
'Delila yok' dediler.
Kuzey'e geçmiş dediler.
Tabii, canımız sıkıldı.
Yemeği yedik, yattık.
Baraka şeklinde odalar yapılmış.
Uyku tulumu içinde uyuyoruz.
Biri, gece vakti beni dürtüyor:
'Heval, niye kalkmıyorsun nöbetine?'
Beni de gerilla sanmıştı karanlıkta.
Battaniyeden başımı kaldırınca şaşırdı gitti.
Ertesi gün Delila geldi.
Abisini görünce sarıldı ona, Abdülbaki ağladı.
2005'te benim dördüncü gidişimdi dağa.
Giderken çoban gördük, gerillaydı.
Çoban ama gerilla!
Ablamın oğlu da dağdaydı.
İhsan Tekeş, ODTÜ mezunu olan...
Ablam, tam 12 yıl sonra oğlunu dağda gördü.
Bir gün 'Konser var' demişler dağda.
Ablamın oğlu da varmış konser yerine.
Bakmış ki Delila.
Koşmuş Delila'nın yanına.
Birbirlerine sarılmışlar!
Biri demiş ki:
'Gerillada sarılma olmaz ki!'
Delila kızmış:
'Nasıl sarılmam, 13 yıldır görmemişim.'
Ablamın oğlu demiş ki:

'Delila'dır bu, biraz delidir.'

Baktım, Delila hep Türkçe konuşuyor.

Dedim ki ona:

'Sen herkesle Kürtçe konuşurdun. Şimdi burası Kandil, herkesle Türkçe konuşursun, nedir bu hal?'

'Çünkü herkes Kürtçe bilmiyor' oldu Delila'nın cevabı..."

Gülsüma Ana sustu.

Abdülbaki aldı sözü:

"Delila'nın silahı Rus malı Bixi idi. Uzun menzilli bir silah. Bir arkadaşı Delila'dan hep bu Bixi'yi isterdi, 'Kuzey'e geçerken bunu bana vereceksin' derdi."

Bayram sabahı, Kürt kanallarından birindeki şarkının sözlerini Delila'nın kız kardeşi Şirwan çeviriyor Türkçeye.

Biz Kürdüz,
Eşitlik istiyoruz.
Biz Kürdüz,
Özgürlük istiyoruz.

Gülsüma Ana yerinde kıpırdanıyor.

Delila ekranda!

Bayram sabahı o şarkıyı, anasına arada bir mutfakta söylediği "Gönül gitmek ister savaşa" isimli şarkıyı okuyor.

Gülsüma Ana, bayram sabahı televizyonda şarkıyı dinleyince hüzünleniyor.

Kızı Şirwan anlatıyor:

"Delila Kuzey'e gitmeden önce, bu şarkısı klibe çekilmiş... Demiş ki, 'Eğer şehit düşersem, bu şarkımı bir gün anneme dinletirsiniz.'

Şehadet sonrası gönderdiler klibi, annem de, hepimiz de dinledik."

Gülsüma Ana bana dönüyor:

"İçimdeki dertler hiç bitmez ki oğul!"

Rüya zamanının çocukları...

Haydi yakışıklı delikanlı var mısın?
Şu anda bu boş ama aslında dolu
ve bizi bekleyen, onunla sarmaş dolaş
olmamızı isteyen sahada dans etmeye?

Delila'nın 2004 yılı Ocak ayı başında tutmaya başladığı günlüğünün ilk sayfasında "Avustralya'nın Aborjinleri" var.

> *Aborjinler şöyle düşünür:*
> *Avustralya bizim ülkemizdi.*
> *Ülkemiz denizlerden dağlara kadar uzanırdı.*
> *Açıp bakabildiğimiz kâğıt haritalarımız yoktu. Ama sınırlarımız şarkı çizgileriyle belirlenmişti. Her şey müzik tarafından yerine konur, yerinde tutulurdu.*
> *Komşu kabile, komşu kabilenin şarkılarını bilirdi. Şarkısı söylenen ağaçlar, akarsular, kayalar ve dağlar bile tanınırdı.*
> *Atalarımız bu yeri bizim için rüya görerek yaptılar.*
> *Burası saygınlığı olan mutluluk dolu bir yerdi.*
> *Bizler toprak ananın koruyucusu olan kişilerdik.*
> *Beyaz adam geldi.*
> *Zincirler halinde diğerlerini de getirdi.*
> *Onlar bizim şarkımızı öğrenemediler.*
> *Aslında onlar bizim müziğimizle ve geleneklerimizle alay ettiler.*
> *Ne yazık ki onların zihinleri, bizim rüya görmemize kapalıydı.*
> *Oysa bizler, rüya zamanının çocukları idik.*

Delila, dağ günlüğünü son derece okunaklı, inci gibi elyazısıyla tutmuş ve tükenmez kalemle yazmış.

Sayfa kenarlarını çiçek ve yıldız motifleriyle süslerken, Kürtlerin milli renkleri olan 'sarı-kırmızı-yeşil'i de kullanmış.

Günlüğünde, 'Başkan Apo' imzasını taşıyan Öcalan alıntıları da epeyce sık...

Tanrısal yalnızlık
Yalnızım
Yalnızlaştım
Ama korkmadım
Muhteşem yalnızlık dedim buna
O yitik ülkenin yalnızlığı
Kendini çoktan unutmuş
o halkın yalnızlığı
Ne güzel ülkem kadar yalnız
Ve halkım kadar kimsesizim

Başkan Apo

Delila'nın günlüğünde, neredeyse slogan haline getirdiği iki cümlesi daha var:

"Yaşam güzel!"
"Yaşam her şeye rağmen güzel!"

Dağda ölümle koyun koyuna yaşayan bir gerilla olarak Delila, hayata olan bağlılığını sık sık tekrarlar günlüğünde.

Günlüğüyle baş başa kalıp onunla dertleşmeye başladığı zaman, ona her seferinde farklı hitap eder.

24 Ağustos 2004 tarihinde büyük harflerle, "YAKIŞIKLI DELİKANLI DOSTUM" diye başlamış not düşmeye.

Şu anda ruhun gıdasını almaktayım ruhuma.
Herhalde yaşamın en güzel bir mısrasıdır, melodisidir bu dağlarda.
Aslında dağların müziğidir söylenen mırıldanmalar.
Hele bir de tutkuysa, bir çılgınlıktır.
Haydi yakışıklı delikanlı var mısın?
Şu anda bu boş ama aslında dolu ve bizi bekleyen, onunla sarmaş dolaş olmamızı isteyen sahada dans etmeye?
Onunla bütünleşerek, elektro gitarın tonuyla 'valce' dansı yapalım.
Adeta doğayla sevişerek, savaşarak, onun ritmine uyalım.
Yüreğim kıpır.
Coşkulu çarpıyor kalbim.
Hayal ediyorum.
Gülüyorum.

Kahkahalar atıyorum.
Unutma, aslında hayalimin gerçekleşmesidir tüm bunlar.
Evet yakışıklı sevgilim,
Çok güzel değil mi 'sevgilim' sözü?
Bir deniz kadar derin, içinde her şeyi barındıran.
Gökkuşağı gibi.
Dansın rüzgârına kapılıp kuralına göre oynuyoruz.
Neyse devam ederiz.

Delila'nın günlüğündeki 24 Ağustos 2004 tarihli bu not, "Dem Baş... (Kolay gelsin) Gerilla kızının selamıdır bu" diye noktalanır.

Delila'nın dağ hayatında müzik hep vardır.

25 Ağustos 2004 tarihli sayfa nota şekilleriyle, 'mi mi fa sol sol' diye başlıyor.

O gün büyük harflerle, 'HEY GÜZELİM, DELALIM' diye sesleniyor günlüğüne.

Delal, Milas'ta bir ülkücü tarafından kalbinden bıçaklanarak öldürülen büyük ağabeyi Abdülkadir'in kızının adı; Delila, burada ona seslenmiş olabilir.

Gülsüma Ana'nın iki yaşından itibaren Silvan'daki evinde büyüttüğü Delal'ı çok sever Delila.

25 Ağustos 2004 notuna gelince...

Şebnem Ferah'tan bir şarkı dinliyorum.
Diyor ki:
'Bildiğin tek yol savaşmaksa, aklın yüreğin bir olmuyorsa...'
Beritan Arkadaşın yazdığı gerçeklik şiiri gibi:
'Savaş gülüm, sıkı savaş!'
Evet Şenay,
Çılgınca, o içindeki kötü hücreye aldırış etmeden, deli divanece savaş!
O zaman en güzel sen ve Biz olacağız.
İşte gerillanın keskin aklı.
Che Guevara gibi aktörlük yaşamı, sanatçı yaşamı, gerillacılıktır.
Bu benim, bu BENNNNNN...
İçini yarat!
Dem baş, asker selamı.

Delila, günlüğünün bu sayfasına Nâzım Hikmet'ten bir de şiir eklemiş:

Bu bahçe, bu nemli toprak
bu yasemen kokusu
bu mehtaplı gece
parıldamakta devam edecek
ben basıp gidince de...

Günlükte ara sıra İngilizce bir cümle dikkati çekiyor:

"Believe in yourself!"

'Kendine güven' anlamına gelen bu sözü, günlüğünün yaprakları arasında bazen altını çizerek, bazen üstünü boyayarak yazmış.

Adı 'Sürkeş', bir keçi.

Dağda, yeni bölük komutanı tanışma toplantısı yaparken, anlaşılan canı sıkılıyor Delila'nın.

Günlüğüyle oynuyor.

Şöyle yazıyor:

"O çok şirin bir keçi.

Küçük ama çok yaramaz bir keçi.

Aslında herkesin yüreğinde taht kuran küçük ve şirin bir keçi...

Hele yemek yiyişi, doğasını anlatıyor.

Çocuk gibi...

O yemek yediğinde ben coşkuyla onu izliyorum. Hep doğanda kal, bağımsız ol!"

Notunu, "Güzelim görüşürüz, bay" diye bitirir. Delila'nın arada bir kullandığı 'bay'ın aslı İngilizce 'hoşçakal' anlamına gelen 'bye'dır.

Neval kod adlı Şenay, Delila'nın Silvan'dan okul arkadaşıdır.

1999'da birlikte dağa çıkarlar.

Neval, 2004 Haziran ayında şehit olur.

Onun acısını hep yaşar Delila.

10 Eylül 2004'te, Are Boğazı'nda, 'Dem Baş, Gerilla Selamı' diyerek not düşer günlüğüne.

Şu an sabahın erken saatleri.
Ve müziğimiz eksik olmuyor ruhumuzda.
Şu üç gün çok sıkıldım.

Ama yine de ruhumdaki coşkuyu kaybetmiyorum.
Bazen olur hüzünler, sıkılmalar.
Ama daimi değildir insan yüreğinde.
Bir kayalıkta oturuyorum.
Güneş ışıklarının yüzüme vurduğu yerde yazıyorum sana...
Tabii ki müziğin mırıldanmaları yüreğime bu coşkuyu verdi.
Neyse güzelim.
Dün hep Newal'i düşündüm.
Şu anda gözlerim dolu.
Ama ağlayamıyorum.
Ağlamak da istemem.
Her bir güzelliğin yaratımında bir bedelin verilmesi var.
Dün hep düşündüm.
Beraber okula gidişlerimizi, katılımımızı, şarkı söylemelerimizi, hatta içten birbirimize pek yanaşmak istemediğimizi, yani her şeyi düşündüm.
Akşama doğru arkadaşlarla çay içerken, rüzgârlı havaya rağmen şarkı söyledim, rüzgâra yüzüm dönük olarak.
Newal için şarkı yapmayı düşündüm.
Mırıldanmaya çalıştım.
Hatta hayal ediyordum, yapıp söylediğimde, duygu bileşimini herkes görsün ve etkilensin diye...
Coşkuluyum.
Hüzünlüyüm.
Zıt duygular...
Ama ikisi bir arada yaşıyorlar.
Zıtların birliği!

Delila'nın kafası dağda bazı zamanlar karışıktır.

Kendi kendisiyle kavgalıdır.

Kendine güveni yoktur.

Sinirlidir.

Delila, bu hallerini de not alır.

Günlüğüne, 22 Eylül 2004 tarihli sayfasında 'Merhaba sevgili dost' diye hitap etmiş.

Şu anda sana top sahasında yazıyorum.
Biraz gerginim.
Bugün kendi istemlerimi dayattım.
Tek başıma top sahasına gelip oynamak istedim.
Ama sanıyorum yanlışlık yaptım.
Arkadaşlarımın eleştirilerinden dolayı değil. Kendimden kaynaklanıyor olabilir.
Aslında kişiliğim bu ortama göre değil.
Ya da ben öyle sanıyorum.
Delila dürüst ol!
Şimdi bir kahkaha attım.
Güzel sevgili!
Unuttum ne yazacağımı.
Kendin ol.
Kafam karışık bugün...
Ama bunun olumlu yönleri de var.
En azından yazıyorum.
Dem baş...
Gerilla selamı.

Hey Tweety!
Dağda mutlu bir gün.
23 Eylül 2004

Delila, bu sayfaya çizgi film kahramanı sevimli kanarya Tweety'nin rengârenk resmini de çizmiş. Ve günlüğüne "Güzel sevgili" diye hitap etmek gelmiş içinden.

Çok şirin görünüyorsun.
Güzel sevgili!
Bugün Tweety ile konuşacağım.
Anlaştık mı? Tamam.
Tweety, şimdi özgün olarak eğitim görüyoruz.
Şu anda Zekiye arkadaş konuşuyor. PJAK'ın rolü üzerine.
Ben bugün eğitimde konuştum.
Sevinçliyim.

Başkan APO'nun kadın için belirlemesi üzerine, yani Tanrıçalaşma, Melekleşme, Afroditleşme kavramları üzerine konuştum.
Aslında çok önemli.
Evet Tweety, konuştum.
Anladığım gibi konuştum.
Çok mutluyum.
Yani ve yani her şeye rağmen...
Neyse devam et...

Dem baş, gerilla selamı,
23. 09. 2004

'Yaptığın kadar bil,
bildiğin kadar yap.'
Başkan APO.

Ben ve müziğim!

Sesi nedeniyle Delila'yı Avrupa'ya göndermek ister örgüt. O da sürekli reddeder. Bir seferinde elindeki el bombasını gösterip, "Kendimle birlikte sizi de havaya uçururum" der.

Gerilla neden dağa çıkar?

Delila'nın günlükleri bu sorunun yanıtlarıyla dolu.

Ama Delila, 28 Eylül 2004 tarihli sayfasına "Sevgili selam" diye yazmaya başlarken daha farklı şeyler de söyler.

Biz gerillalar belki ülkeyi kurtarmak için geldik. Ama aslında birçoğumuz değişik nedenlerden kaynaklı geldik.
Bazılarımız bireysel arayışlarımızdan, bazıları ailenin baskısından, bazılarımız düşmanın baskısından vs. birçok nedenden dolayı geldik.
Yani anlaşılan, ülkeyi sevmek ya da kurtarmak için değil.
Yani bir bir bilinç olayı ile değil.
Belki şu an bir bilinç olayı var ama – bana göre – yine aynı.
Bir düşüncenin ilerleyişi olabilir. Ama anlamanın ilerleyişi değil.

Dem baş, gerilla selamı.
28. 09. 2004

"Ben ve müziğim!"

Bu söz, Delila'nın dağda tuttuğu defterlerinde o kadar çok geçiyor ki.

Müziksiz yapamıyor.

Her an onunla yaşıyor.

Güzel sesi yüzünden Delila'yı Avrupa'ya göndermek istiyor örgüt, 'kültür işleri'nde çalışsın diye.

Delila her seferinde reddediyor.

"Benim meskenim dağlar" diyor.

"Beni Avrupa'ya değil, savaşmak için Kuzey'e gönderin" diyor inatla.

Hatta bir kez üzerine çok gelindiğinde, "Kendimi öldürürüm de gitmem Avrupa'ya!" diyor.

Elindeki el bombasını gösterip, "Bunu patlatır kendimle birlikte sizi de havaya uçururum" diye ekliyor.

2004'ün bir Ekim günü Delila, "Yüreğim merhaba" diye yazar günlüğüne.

22 yaşındaki Delila, o sonbahar gününde hayata son derece bağlıdır, iyimser bakar, umutla bakar yaşama.

Ben ve müziğim nöbet tutuyoruz.
Koma Rewşen'den dinlemekteyim.
Ve yine hayallerimin gerçekleşmesini düşlüyorum.
Her şeye rağmen.
Neyse güzelim.
Hayallerim hep insana olan coşkumdandır.
Müzikle yaşamın güzelliğini tadıyorum ruhumda...
O kadar mutluyum.
Bu benim işte...
Beritan arkadaşın günü için hayallerdeyim.
Kayalığa çıkıp grup halinde duyguların bileşimini yaratacağız.
Evet, görelim dedim ya.
Her şeye rağmen hayat güzeldir.
Ben de Beritan arkadaş gibi olmak istiyorum. Ben onun bir öğrencisi olacağım. Benim öğretmenim Beritan arkadaştır.
İçim çok sade.
Güzelim yine görüşürüz.
Bay!
Canlı öğrenciyim...

Dem baş. Gerilla selamı,
02. 10. 2004,
Nöbet yeri, Leya Reş.

Delila, günlüğünün bir yerine Kazancakis'ten bir söz yazmış:

"İnsanlar uçurumun kenarına varmadan kanatlanamazlar!"

Günlüğün aynı sayfasında, boran isimli bir yaban kuşunu anlatır. Şahinin bile onu yakalayamadığını yazar, sonra da ekler:

"Asidir ha!"

Evcil kuşları yanına yaklaştırmayan, kafese kapatılırsa, yem yemeyen boran kuşu için son sözü şudur Delila'nın:

"Ya açlıktan ölür ya da kafesin demirine kendini vura vura ölür. Sesi çıkmaz artık."

Günlüğünün bir yerinde 'ihanet'ten söz eder Delila. 2004'ün ekim ayında tanık olduğu olaydan etkilenmiştir.

Bu iki gündür kış üslenme çalışmalarına başladık. Fakat üç gün önce bir ihanet olayı yaşandı.
Ben, Açelya ve Tolhildan arkadaşlar göreve gitmiştik.
Yorulmuştuk.
Buna rağmen yine de güzeldi.
Yolda Tara arkadaşı bağlı olarak gördüm.
Şaka olduğunu düşündüm.
Yalnız öyle bağlı, cihazın kopukluğunu tam görünce şaka olmadığını anladım.
Tara arkadaş, Roza ile Ferman'ın kaçtığını söyledi.
Bu isimler defterime layık değil.
Ama bir tecrübe ya da ders olayıdır.

Delila, kendi kendini eleştirmeyi ihmal etmez. Sık sık iç muhasebe yapar.

Bu satırlarının arasında dağdaki yaşamdan çizgiler de eksik olmaz.

2004'ün bir sonbahar akşamı "Êvarbaş, yani 'iyi akşamlar sevgili gerillam'" diye başlar yazmaya.

Şu anda arkadaşlar ateşin önünde.
Ben ise mangada oturup sana yazıyorum.
Sana özeleştirimi veriyorum.
Çünkü ihmal ettim.
Neyse...
Bir hafta oldu, pratik çalışmalar yürütüyoruz.
Sıkılıyorum bazen.
Ama iyi olmaya çalışıyorum.
Benim için kahkaha atar mısın?
Gülüm, aşkım, yüreğim, Gerillam;
Savaşım hep vardır.
Ama önemli olan onu doğru bir gerçeklikte kullanmaktır.

Bugün saçımı at kuyruğu yapmıştım, tabii her zamanki gibi. Yürürken saçımın dalgalanması beni bir çocuk gibi yapıyor.
Dün de fırıncıydım.
Mutfakta Şoreş arkadaşla çorba içtik.
İşte gerillanın bir parçası güzelim.
Öylesi yaşananlar beni keyiflendiriyor.

Dembaş.
Gerilla selamı.
10. 10. 2004.
Yeni kış noktamız, Xakurka.

Delila, aynı gün bir şiir not etmiş günlüğüne. İsim, imza eklememiş ama araştırınca bu dizeler Yaşar Kurt'un "Korku" adlı şarkısının sözleri olarak çıktı karşıma.

Korkuyorum Anne
Al beni içine
Alışamadım Anne
Al beni yine
Büyüdüm Anne
Evler büyüdü
Büyüdü pabuçlar
Yollar büyüdü
Orduya istiyorlar
Savaş çıkar diyorlar
Silah veriyorlar Anne
Bana öldür diyorlar
Diyorlar Anne kal diyorlar
Beynimi yiyorlar Anne
Kapat televizyonu Anne
Seni de kandırıyorlar
Oyunu verme Anne
Oyuna gelme Anne.

12 Ekim 2004

Güzel dost, Dembaş!

Biliyor musun?

Arkadaşlar şu anda üzüm dalının ağaçtan düşmesini bekliyor.

Tabii, bazı arkadaşlar da tarzanlık yapmaya kalkışırken düşüyorlar.

Eee, bu da bir yetenek işi.

Neyse...

Ben Hewal Nujin'in defterini aldım.

Duygulandım.

Demek ki, her insanın içinde bir yarası varmış...

İçimden ağlamak geliyor güzelim.

Bir dakika!

Üzüm dalı sonunda düştü. Herkesin başarı çığlığı, içlerdeki ruhu göğe kaldırıyor.

15 Ekim 2004

Şu anda televizyonun önünde hepimiz müzik dinliyoruz.

Ve ruhlar şahlanıyor.

'Harunemin' parçasını dinlemekteyim.

Aslında ben bütün gerillaları hep bir aktör, bir aktris olarak görüyorum.

İnsanların içindeki gülüşleri onları anlatır.

Duygum, içim hep hüzünlü ve kahkahalarla dolu.

Çünkü, hayat her şeye rağmen güzel!

Güzelim, unutmayalım.

Gerilla bir ruhtur.

Herkesin içinde, düşüncesinde şu anda bir şeyler dolaşıyor. Bu da müziğin gücünü gösteriyor.

Biliyor musun?

Benim çevirdiğim klibin de çıkmasını isterim.

Sanatı ruhlar yarattı,

kimse yaratmadı.

Şevbaş, Gerilla Selamı.

Beritan arkadaşın kendini attığı uçurum...

Mangada oturmaktayız. Her arkadaş birşeylerle uğraşıyor. Bazıları kaşlarını almakta... Bazıları okumakta... Kimi de saç taramakta...

24 Ekim 2004
Şu anda Xakurka'nın Çiluçar alanındayız.
Bu satırları büyük ateşin önünde herkes uyumaya çalışırken yazıyorum.
Bugün Beritan arkadaşın günü için yola koyulduk. Bizimle bir tim erkek arkadaş da geldi.
Yolda müziklerle, kahkahalarla dolu bir yürüyüş yaptık.
Herkes çok coşkuluydu.
Güneşin kızgınlığına rağmen müzikle ve yüreğimizin sevinciyle yürüdük.
Gerilla olmak çok güzel gülüm.
Tüm eksikliklerine rağmen hayat güzeldir.
Buraya 11 sularında yetiştik.
Herkes kolektif bir çalışma yaptı.
Ben ve Peyman muhaberecilerin yanına gittik.
Ekmek sorunu vardı.
Biz de ekmek yaptık.
Yanımıza Tara ve Avesta arkadaşlar geldi.
Güzel bir gruptu.
Bir de unutmayalım.
Biz, yani dört arkadaş güvenlik konusunda mutfağa çıkma cezası almıştık.
60-70 tane ekmek yaptık.
Eee, sevgili!
Yine her şeye rağmen hayat güzeldir.
Yarın Beritan arkadaşın kendini attığı uçurumda görüşmek dileğiyle...
Evet, ben Beritan arkadaşın savaşçısı olmak istiyorum.
Yarın onun için konser vereceğiz.
Herkesi ayağa kaldıracağız.
Duyguların bütünleşmesi için başarılar.
Dembaş, Gerilla Selamı.

26 Ekim 2004

Merhaba Gülo!

Sana 25 Ekim'in görkemliliğini, dağların yüceliğini anlatacağım. Gece soğuktan kaynaklı kimse uyuyamamıştı. Yani herkes doğal nöbetçiydi. Ateşin büyüklüğüne rağmen soğuk ağır basıyordu.

Neyse, sabah oldu.

Görkemli gün oldu.

Herkes yavaş yavaş hazırlanmaya başladı.

Hiç kimse uyuyamadığı için esnemeler peş peşe geliyordu.

Kahvaltı hazırlıkları yapıldı. Diğer bölükler de gelecekti. Kahvaltı hazırlıkları onlar için de yapıldı.

Yavaş yavaş özgün bölük geldi. Ben önlerine gittim karşılamak için.

Evet güzelim.

Heval çiçeğin bölüğü de muhaberecilerin yanından aşağı indiler.

Onlar için ateş yakıldı.

Herkes o günün görkemliliğini yaşamak için hazırlıklarını yapıyordu.

Ve yola koyulduk.

Beritan arkadaşın kendisini attığı uçuruma doğru yola koyulduk.

Yine şarkılarla yürüdük.

28 Ekim 2004

Sabah 5'te yürüyüşe koyulduk.

Henüz güneş doğmamıştı ama şafak vaktindeki kızıl bulutlar ve karlı dağlar, karsız dağlar çok güzel bir tablo çiziyordu.

Yemyeşil bir sahadayız.

Akşam vakti Berivan arkadaş değerlendirme toplantısı yaptı.

Ben gökyüzünü izledim.

Çok güzel bir bulut manzarası var. Bulutların arasında da dolunay... Bulutlar dağlar gibi şekillenmiş.

Avdilkuvi'ye benzettim.

Dembaş, Gerilla Selamı.

2 Kasım 2004

Az önce haberler bir yoldaşın kaybını verdi. Ve öncü olan bir yoldaş, direnişle şahadete gitmiş.

Evet gülüm, duygusal olarak etkileniyorum.

Sevgili, selamlar...

Şu anda yağmur yağmakta. Biriken bulutlar kendini boşaltıyor.
Mangada oturmaktayız.
Her arkadaş bir şeylerle uğraşıyor.
Bazıları kaşlarını almakta...
Bazıları okumakta...
Bazıları saç taramakta...
Gören de diyecek ki, bunlar kaç kişi.
Oysa dokuz kişiyiz.
Dün iki defa çok sinirlendim.
Belki bir bardak, yemek konusuydu.
Ama beni biraz zorlayan bir anlayıştı.
Çok az da olsa ağladım.
Neden?
Çünkü anlayışlar militanca değil.
Çıkardığım sonuç şuydu:
Ben de onlar gibi davranmalıydım.
Ama ben bunu istemiyordum.
Çünkü bu ben değildim ve olmayacaktım.
Galiba benim bakış açım farklı diğer arkadaşlardan.
Heval Zekiye, benim düşüncemin sosyalizm ve komün yaşamını isteme düşüncesi olduğunu, ama buna şimdi yetişemeyeceğimizi söyledi.
Tamam tamam.
Zaman-mekân ve koşullar açısından böyle. Ama böyle bir şeyin yine de şimdiden gelişmesi çok güzel.
Yine de diyorum.
İnsanın içinde güzellikler var.
Ama bunu yürütecek akıl önemli!
Bunların farkına varıp yaratmak.
Bunlar bana zevk veriyor.
Çünkü farkına varıyorum.
Neyse sevgili, şimdilik bay.
Dembaş.
Gerilla Selamı.

Dağda, Türkiye-Avrupa Birliği tartışması

Değerlendirme notu: "Türkiye'nin yapmak istediği, Kürtleri AB sürecinde bir azınlık halinde kabul etmek... Başkan Apo, sürecin önemli olduğunu söylüyor."

Delila, günlüğüne yalnız Öcalan'dan alıntılar yapmıyor. 2004'ün Kasım ayı başında Mayakovski'den de bir cümle var:

"Ölmek güç bir iş değil, asıl güç olan bir yaşam kurmaktır."

Delila'nın günlüğünden öğreniyoruz ki, 2004 kasımında, dağda Türkiye-Avrupa Birliği tartışması da yapılıyor.

Tartışmanın dayanağı, öyle anlaşılıyor ki, İmralı'dan, Delila'nın deyişiyle Başkan Apo'dan bu konuyla ilgili olarak gelen bir değerlendirme notu.

Türkiye ne yapmak istiyor?

Kürtler için neyi öngörüyor?

Günlükte yanıt gayet kısa:

"Türkiye'nin yapmak istediği, Kürtleri Avrupa Birliği sürecinde bir azınlık halinde kabul etmek...

Başkan Apo, bu sürecin Tanzimat ve Cumhuriyet dönemi kadar önemli olduğunu söylüyor."

Delila için 2004'ün Kasım ayı sıkıntılı başlıyor:

"Bir of çeksem karşı dağlar yıkılır!"

Böyle bir not düşmüş.

"Merhaba" diye başlıyor günlüğü.

"Arkadaşlar odunlar konusunda tartışıyorlar, ben de çok sıkılıyorum gülüm" diye devam ediyor.

Sarı-kırmızı-yeşil renklerle boyadığı bir de dörtlük yazmış aynı sayfaya:

Sıkıldım sıkıldım
Uçmak istiyorum
Yalın ayak yere
Basmak istiyorum.

Dağda yaşıyor Delila.

Onun meskeni dağlar.

Haliyle, dağda güneşin batışı, güneşin doğuşu çok sık yansıyor günlüğüne.

Günün ilk ya da son ışıkları Delila'ya bazen yaşama sevinci aşılıyor, bazen umudunu törpülüyor.

Böyle anlarda doğa ve müziğiyle baş başa kalıyor.

14 Kasım 2004

Dembaş Sevgili,

Şu anda tepedeyiz.

Ve güneş batmak üzere.

Bu sabah güneş, bulutlardan arınmış bir gökyüzünde bizlere selam durdu.

Işığı görünce, hemen dışarı çıkıp selama durdum.

Tepe yerimiz, görkemli dağların tam ortasında.

Bizi kucaklıyorlar.

Çok güzel.

Avdilkuvi'ye yakınlığımız beni daha çok mutlu kılıyor.

Şu an tepedeyiz.

Ve güneş batmak üzere.

Şevbaş... Birkaç gün önce takımda yine anlaşmazlık sorunu çıktı.

Ve bu da devrimciliğe yakışmayan bir üslûbu ortaya çıkarttı.

Ve gerçekten çok kötü üslûplar, birbirini kırmalar, kendine hak görme üslûpları...

Ben bu üslûplara sinir oluyorum.

Derin yazamıyorum.

Daha doğrusu yazmak istemiyorum.

16 Kasım 2004

Her bölük kendi yerinde ateş yaktı.

Toplantı yerine geçtik.

Bahoz arkadaş, beş aylık süreci değerlendirdi. Örgütümüzü, halkımızı, dünyayı ve bizleri, yani gerillayı değerlendirdi. Yaşanan aşınmalar ve yaratılan değerleri anlattı.

Herkesi bir yoğunlaşmaya soktu.

Aslında hepimizin yaşadığı şeyler.

Kırılmalar, umutsuzluklar, kopuşlar...

Ve lanetli ihanet!
Ve bununla savaşım, direniş, hepsini değerlendirdi.
Benim de yaşadığım bu muydu?
Yok, sanmıyorum.
Yağmurun altında bile devam ettik.
Delila'ya karşı Şenay'ın yüreği ve aklı güçlüdür.
Çok güzel bir toplantıydı.
Her şeye rağmen hayat güzeldir.
Dembaş...

27 Kasım 2004

Bugün 27 Kasım.
Partimin kuruluş yıldönümü.
26 yıl önce PKK, yani Partiya Karkeren Kürdistan kuruldu.
Amed'in Fis köyünde kuruldu partim.
İçim dolu, coşkuyla dolu.
PKK diriliş, hepimizin, Kürt halkının dirilişi...
BİJİ PKK.
Dembaş...
Gerilla selamı.

Zindanda yaşamına son veren yoldaş!

Delila'nın günlüğünden: "Heval Rojbin bir Arap kadını. İntihar eylemi yaptı. Hem de bombalarla bedenini parçalayarak..."

İntihar eylemi!

Vücuduna bağladığı bombalarla kendisini havaya uçuran gerilla kadın...

Delila, 14 Aralık 2004'te günlüğüne, "Rojbaş,[1] Günaydın Militanım" diye seslendikten sonra intihar eylemine ilişkin şunları yazmış:

"Zelal arkadaş, Heval Rojbin'in yaptığı eylemliliğin yıldönümünde bir toplantı düzenliyor.
Bu arkadaş intihar eylemi yaptı.
Hem de bombalarla bedenini parçalayarak...
Heval Rojbin Arap kadınıymış."

Sadece dört gün sonra yazdığı, 18 Aralık 2004 tarihli sayfa ise eğlenceli.

Delila, kampa eğitim için yeni katılan genç gerillalara nasıl helva yaptıklarını, bölük olarak nasıl evet-hayır oyunu oynadıklarını anlatıyor:

"Gerillanın çok komik yanları ortaya çıktı. Kazananlar da, kaybedenler de oldu ama keyifli ve sevinç doluydu."
Şöyle devam etmiş:
"Bölükten birkaç genç ruhlu ihtiyarlarımızın da duygularını ve nasihatım aldık.
Evet yakışıklım;
Helvalar yendi, lezzolar içildi.
Şarkılar söylemeye başladık.
Eh.. Biraz da halay çektik."

19 Aralık 2004
Dembaş gerillam,

1. Günaydın.

Şimdi sana göreve gidişimizi ve gelişimizi anlatacağım. Şu anda sobanın önünde kurulanırken yazıyorum.
Biz 11 arkadaş, Pelye Reş'teki bahar ve yaz noktasına cephaneyi çıkartmak ve getirmek için yola koyulduk.
Kar vardı.
Çok karlı olmasına rağmen güzel ve coşkulu bir yürüyüş yaptık.
Biz kadınlar, erkek arkadaşların arkasındaydık. Nefes nefese kalsak da, terlesek de, çok ıslansak da hiç umurumuzda değildi.
Sonunda noktaya yetiştik.
Düşüş ve kalkışlarımızla yetiştik.
Heval Emin, gömmenin üstüne gitti. Gruptan gömmeyi bilen de bendim.
Beni çağırdı.
Ama gömme öylesine labirentli bir yerdeydi ki. Kayalıklar da buz tuttuğu için içeri giremedik. İlk başta ben bir deneme yaptım ama olmadı.
Bir kaysaydım, o zaman vay halime.
Kırılmayan yerim kalmazdı.
Her neyse...
Gömmedeki cephane çıkartıldı.
Bu arada Gabar arkadaş, roketlerin kablolarını getirdi.
Böylece ateş gürleşti.
Herkes çoraplarını çıkarıp kurutmaya başladı.
Tabii ekmek ve peynirimiz de vardı.
Bizim Gelye Reş ve karlı kayalıklarındaki McDonalds sandviçleri, yani ekmek arası peynirlerimizi hazırlayıp yemeye başladık.
En güzel, en komik halimiz buydu.
Herkes kahkahalarla birbirine bakarak, bazıları utançtan başka bir yerde sandviçlerini yiyordu.
Şu anda bu halimizi yazarken, içim çok kahkahalı...
Ondan sonra ekmekler cepte ve çantalarda yola koyulduk.
Ben diyordum ki:
Boğaza kadar 4 saatte yetişiriz.
Ama tersine çevirdik.
1.5 saatte boğaza yetiştik.
Yolda ara verdik suyun önünde. Sigaralarımızı ciğerlerimize çektik o kara inat.

Grup sandviç, başarılar!

Dembaş...

25 Aralık 2004
Gülüm!
Öncü arkadaşlarımız hiç vuramadı.
Bunu olumsuz bir mantıkla belirtmiyorum.
Çok isterim vurmalarını.
Çünkü onlar bizim örnek olacak arkadaşlarımız.
Evet, şu anda Nujîn arkadaş bombayı atmak için hazırlık yapıyor.
Ama ondan önce Heval Arin, Bisivingi patlattı, müthiş bir patlamaydı. İşte benim güzel silahımın hünerleri böyle.
Heval Arin çok heyecanlıydı.
Bomba üzerine çok yoğunlaştım.
Bir gün atayım diye...
Ama bir gün Bisivingi atacağımı düşünmemiştim.
İşte kadın eliyle gösterilen silahın sanatı.
Belki hedefe vurulmadı ama o sanat ruhu yaratılıyor. Şimdi ise ben atmış gibiyim.
Çünkü bende de o heyecan, o korku vardı.
Şu an güzel silahıma yaslanmış durumdayım.
Ve öyle yazıyorum.
Ah güzelim.
Arkadaşlar hazırlık yapıyor.
Gideceğiz.

Dembaş...
Gerilla kızın selamı.

26 Aralık 2004
Zindanda yaşamına son veren bir yoldaşımızın mektubu üzerine değerlendirme yapılıyor.
Bu yoldaşımız düşmanın bize ve Başkanımıza yaptığı karalama kampanyasını boşa çıkardı.
Çok etkilendim.
Duygusal olabilir.

Ama duygu olarak ele alıyorum.
Çünkü bilinçle bağlantılıdır.
Şu anda takım olarak pratik tecrübeleri sohbetlendiriyoruz.
Bu tartışmalar benim duygularımı şaha kaldırıyor. Gerillaya ilk katılımım ve şu ana kadar geldiğim noktayı düşünüyorum.
Gerçekten de hayat güzelmiş, tüm çirkinliklerine rağmen...
İnsan aklı ve yüreği sonsuz sırlarla dolu.
Bunun için inanç olayı önemli.
Kendi gücüne inan!
Ben soru sordum.
Tecrübelerden sonuç alınmıyor, neden?

Dembaş...
Gerilla selamı.

27 Aralık 2004
Şevbaş Gerillam,
Şu an oturmuş, banyo yapmış durumda yazıyorum.
Bugün fırıncıydım.
Güzel bir gündü.
Gülmelerimiz, suskunluklarımız çok güzeldi her şeye rağmen.
Ondan hemen sonra hamurlu, unlu ve yırtık askerî elbiselerimizle ben ve Xezal arkadaş, tabur toplantısı için rapor yazdık.
Derinlikli yazdık.
Ondan hemen sonra gençlerin eğitimi vardı, ona katıldık.
Diksiyon dersi verilecekti.
Ama yılbaşı için sürpriz yapacağımızı açıkladık.
Evet gerillam!
Yarın sonunda hayalim olan Avdilkuvi'ye gitmem gerçekleşecek.
Duyduğumda çok sevindim.
Çığlık, coşku çığlığı attım.

Dembaş...

"Devrimcilik delilik" diyor!

Delila not düşüyor günlüğüne: "Gerillam, seni anlatıyor Kasım arkadaş, senin ruh olduğunu söylüyor. Gerilla dedin mi, Che Guevara gelir akla..."

28 Aralık 2004
Merhaba Avdilkuvi!
Şu anda ben ve Heval Zelal, senin zirvene çıkmak için yola koyulduk.
Seninle, o daralan nefesimizle de olsa sarmaş dolaş olmaya geliyoruz.
Evet, dağ kızları gerillalar olarak, senin gibi sonsuz ve yalnız, görkemli olan beynimiz ve yüreğimizle geliyoruz.
İçimde okyanuslar var.
Adeta sevgili diyarına gelir gibi.
Ah gülüm!
İçim çok mutlu.
Neyse, senin zirvende buluşana dek yazmaya devam edeceğim.
Hep GÜNEŞ yüzümüze vuruncaya kadar...
Bir taşın üstüne oturdum.
Güneşin ışınları yüzümde...
O kadar güzel görünüyorsun ki.
Her tarafında kar olmasına rağmen tepede, en zirvede yükselen baharlar sana gelmemi haykırıyor...
Güzelim, dağları kucağına almış öpüşüyorsun onlarla...
Şu anda bir yerde Kasım arkadaşı dinliyorum.
Devrimcilik delilik diyor.
Evet gülüm!
Şu an ilk boğaza geldik.
Yani küçük Avdilkuvi'ye.
Biraz tehlikeli.
Bir arkadaş, tehlikeli olduğunu söyleyip gitmeyelim diyor.
Ama yine de sana gideceğiz.
Daha da yüksekteyiz.
Asi, karlı dağları daha fazla görüyoruz.

Şimdi şu anda tam da küçük Avdilkuvi'ye geldik. En kötüsü, burdan senin zirvene gelemiyoruz.
Yol vermiyor!
Hayal kırıklığı.
Ama yine de sana çok yakın ve senin kucağındayız güzel sevgili...
Başkamm;
Sizinle burada dans etmek isterdim sarmaş dolaş...
Ama yine hayal ediyorum.
Çocukluk hayallerime ihanet etmem.

ıssız gecelerden geldiler
pencereden can evine girdiler
meyveyi dalından kopardılar
sevdayı tutsak aldılar.

Bu şiiri Kasım arkadaş yazmamı istedi.
Şu anda tepeciklerin yanındayız.
Bir arkadaş, yükseklik korkusu olduğu için gelemedi.
Yolda bizimle gelen iki arkadaş, benden iyi bir gerilla çıkacağını söyledi.
Ben zaten bir gerillayım.
Hem de bir kız gerilla...
Gerillam;
Seni anlatıyor Kasım arkadaş.
Senin ruh olduğunu söylüyor.
Gerilla dedin mi, Che Guevara gelir akla.
Her şeye rağmen, her şeye rağmen değil, sadece hayat güzeldir.

30 Aralık 2004
Şevbaş Gerillam!
Sana bir şey anlatmak istiyorum.
Saçlarımı çok güzel yaptırdım.
Çünkü çok seviyorum.
Bir gerilla derli toplu, düzenli, disiplinlidir.
Saçımı iki balık sırtı yaparken, kendimi gerilla olarak hissettiğim için yaptırdım.
Ama Zekiye arkadaş, o itici üslubuyla, PKK kızlarının saçları öyle

değildir dedi.
Hatta bana dedi ki, takımdan iki arkadaşın saçları için eleştiri gelmiş, sana da gelebilir dedi.
Bana saçlarımı öyle alıp bu sözleri söylemesi, çok itici geldi.
İçimde volkanlar koptu.
Bunu yansıttım.
Çok sinirlendim, tepki duydum.
Gerilla düzenli, disiplinli oldu mu, her türlü saç modelini yapar.
Ben gerillayı öyle anlıyorum
Aynen Che Guevara gibi...
Üç gündür psikoloji dersi görülüyordu.
Bugün sona erdi.
İlginç olan Tara arkadaşın kendi içini açması. Bize her ne kadar çelişkili ve dürüst gelmese de açtı kendi içini...
Yaşadığı, korkunç bir korku.
Kızlık zarının ağaçtan düşme sonucu patlaması ve bunu sonra tek başına gidip doktordan öğrenmesi, korkuya kapılıp ailesine söylememesi...
Hiç rahat değildi.
Adeta bir günahkâr gibi görünüyordu.
Çok ilginçti.
Anlattıkları mantıklı değil, çelişkiliydi.
Bu da, ne kadar dürüst olup olmadığını belleklerimize kazıyordu.
Birçok şeyi çözümleyememiş bence.
Korku olayı çok tehlikeli.
Korkunun insanlar üzerinde yarattıklarına bak gülüm...

Rojbaş Gerillam!
Üç saatlik nöbetten sonra sabah 4:30'da kalktık. Tabii gözlerimiz uykulu.
Gerillada derler ki, xewa mirişke...
Esnemeler...
Hele benim hiç durmuyordu.
Günün açılmasıyla bulutlu havaya rağmen güneşin kızıl ışınları bulutları renklendirdi.
Bir denizi andırıyordu gökyüzü.
Evet gülüm!

Bu sabah Ronahi arkadaşla bir tartışma yürüttük.
Kavga ettik.
Nasıl bir kavga?
Birbirini anlayamamaktan kaynaklı bir küçük tartışma...
Onun ısrarı.
Benim dar yaklaşımım sonucu birbirimize anlatamadık.
Benim kabullenemediğim, ne yaptığımı bilip onun farklı anlaşılması... Bir insanı kırmak istemiyorum.
Nujîn arkadaş bir defa onunla tartışmamızı deftere dökmüştü.
Benim dengeci olduğumu yazmıştı.
Bunu bir türlü kabullenemiyorum.
İçimdeki isyanları bilmiyorlar.
Belki de bana öyle geliyor.
Bu bile bir denge sanki...

Dembaş... Gerilla selamı.

Delila, 2004'ün son gününe uzun yer ayırmamış günlüğünde. "Rojbaş gerillam" dedikten sonra üç beş satırla "Cemal arkadaş"ının konuşmasına değinmiş.

Ama kısa kesmiş:

"O güleryüzü, insana ikinci bir güleryüz veriyor; o kadar şirin görünüyor ki sadece seyretmek istiyorum, neyse..."

Kendisini sinirlendiren bazı tartışmalara şöyle bir değindikten sonra dağda yeni yıla girerken şunu yazmakla yetinmiş:

"Bu gece saat 12'yi çalınca, 2004'ün 365 günü bitiyor ve 2005'e, yeni bir 365 güne adım atılıyor."

5 Ocak, Delila'nın doğum günü.

1999 yılında 17 yaşındayken çıktığı dağda şimdi 24'üne basıyor.

6 Ocak 2005

Şevbaş gerillam,

İçimin ve beynimin coşkusu, delikanlısı, sonsuzluğu olan gerillayı dinliyorum.

Müzik!

Evet, yüreğime ve aklıma sığdıramadığım sınırsızlığı dinliyorum.

Belki hüzünlendirir beni.

Ama coşkusu vardır erdemli dağlarımda.

Beni ağlatacaksın.

Sana yazacak kelime bulamıyorum.

Bu asaletli dağların kızıyım.

Oy gülüm!

İçimdeki enerji akışı, aklımla, kalem mürekkebiyle yayılıyor kareli sayfalara.

Kavgamı, yaratmaya çalıştığım güzel yoldaşlığı anlatacağım sana.

Anlamanın arayışçı savaşçısı olarak dün doğum günümü, Axin arkadaşla yaptığım güzel kavgayı anlatacağım.

Yanlışları, doğruları sergileyeceğim.

Gerillam!

İki gün önce güzel eğitimimize başladık.

Anlama, tartışma, değerlendirme yaptım.

Gerillanın inceliklerini, renkliliklerini, izdüşümünü yaptım.

Rengârenk karalıklarını gördüm.

Az da olsa yapmaya çalıştım.

Şu anda ağlayan arkadaşlarıma bakarak yazıyorum bu satırları.

Hani kara bulutlar kendisini toprağa boşaltır, ardından da gökkuşağı çıkar ya...

İşte ben de onun gibiyim.

Evet!

Dün 24'üme bastım.

Ama eğitime o kadar yoğunlaşmışım ki unutmuşum.

Aslında pek farkında değildim.

Ömür geçer derler.

Ama çocuk ruhuma bir yaş daha kattı.

Ben bir maratoncuyum tüm zamanlara...

Ama Nujîn arkadaş hatırlattı.

Biliyor musun?
Taburda kutlanmasını hayal etmiştim.
Neyse...
Takım bana bir moral yaptı.
Tabii, konseri yine ben verdim.
En güzel bu.
Hep güldüm.
Sanki umurumda değildi yaşın ilerlemesi...

Dembaş...
Gerillaca selam ve saygılar.

Al sana aşk!

Günlük'ten: "Bugün arkadaşlar aşkın ne olduğunu söylüyorlardı.
AŞK! Enerjidir, yaşamın güzelliğini anlamak ve anlamlandırmak için... Bir coşkudur, yaratıcılıktan sonraki başarıda..."

4 Şubat 2005
Şevbaş Gerillam!
Her şey çok derin ve kapsamlıdır.
Asıl dar olan bizim bakış açımızdır. Ama bunu aşma çabası ve arayışı olduktan sonra...
Al sana AŞK!
Ha! Bugün arkadaşlar aşkın ne olduğunu söylüyorlardı.
AŞK!
Enerjidir, yaşamın güzelliğini anlamak ve anlamlandırmak için...
Bir coşkudur, yaratıcılıktan sonraki başarıda...
Bir konuda netim.
Anlama ve anlatma sorunumuz çok fazla bizim.
Artık ince ayrıntıları bize kalmış, nasıl değerlendireceğiz, konuya bağlı olarak?
5N + 1K formülü.
Devrimci arkadaş, bu formülün ne olduğunu sordu.
"Ne, nasıl, nerede, ne zaman, niçin + kim?"
Daha sonra konser verdik.
Çok güzeldi, doğaldı.
Herkes eşlik etti.
Tabii bu arada elimi yaraladım. Küçük yara benim için bir anı oldu.
Anlatılması zor güzelim.
Ondan sonra herkesten öpücük aldım.
Sevinçliydim.
Grubumuz müthiş bir performans göstermişti.
Grubumuzun ismi, 'Grup Yüreklerin Mayını'ydı.
Nujîn ve Avesta arkadaşlar da vardı. Bu grubu bırakmayacağız.
Devam edecek.

Neyse.
Bölüğe doğru yol aldık. Hızlı bir şekilde yürümeye başladık. Üç bölük de birbiriyle saat yarışına girdi.
Kahkaha atmaktayım şu anda.
Evet, yerimize zamanında ulaştık.
Kahkahalarla Dembaş...
Gerilla kızın selamı.

20 Şubat 2005
Şevbaş Gerillam!
Şu anda gerilla kadınlarla beraber uyumaya hazırlanan arkadaşların içinde yazıyorum.
Özellikle yaşanılanları, acıları, coşkuları, ısrarları, başarıları ve ondan sonraki aşkları anlatmak istiyorum.
8 Mart için çalışma başlattık.
Tabii yine ben ve müziğim...
Bildiklerimizi bütünleştiriyoruz yoldaşlarımla...
Ama ona bile ciddi yaklaşım olmadığında, hele bir de emeğe karşı arkadaşların o hallerini görünce sinirleniyorum.
Kızarım da...
Ama amacımdan vazgeçmem.

Delila'nın günlüğünde, 2005 yılı Mart ayında bazı tarihsiz sayfalar var, biri şöyle:

Dembaş Gerillam!
Şu anda baharın tadını çıkarıyorum. Yerde kalan kara inat gelen bahar içimi daha da canlandırıyor.
Neden?
Çünkü tüm canlılar bu arada canlanıyor.
Üretim sağlıyor.
Güzellik veriyor.
İşte ben de öyleyim.
Enerjimi yeniliyorum.
Neyse...
Müziğimle beraber sana geçenlerde karargâhta yazdığım yazıyı aktaracağım, Xezal arkadaşın yaptığı bölücülüğe rağmen...

Gerillam merhaba!
İçimin ve beynimin nağmelerini dinliyorum dağlarımın kayalıklarında.
Güneşin keskinliğinin yüzüme vurduğu, hafif esen rüzgârın saçlarımın kuralsız tellerini savurduğu bir sırada, güzel bir yoldaşımın yanından yazıyorum sana.
Saçlarımın rüzgârda dans etmesi bana müthiş bir coşku veriyor.
Ve İngilizce bir şarkı söyleyeceğim 8 Mart'ta.
Anormallik benim karakterimdir.
Piling arkadaşın dediği gibi, anormal olmasaydım sevilmezdim zaten...
Çılgın Gerillam,
Sen romantiksin, doğanın en güzel canlısı sensin, hey güzelim!

Kuralsız Delila
bana yazdırdı.
Ben Xezal.

Kuzey'e gitmek, savaşmak!

Delila, güzel sesinden dolayı kendisini dağdan Avrupa' ya göndermek isteyenlere her seferinde direnir, "Benim meskenim dağlardır!" demeyi inatla sürdürür.

Kuzey'e gitmek!

Delila bunun heyecanını dağa çıktığı 1999 yılı Mayıs ayından itibaren sürekli yaşar.

Kuzey'e, yani Türkiye'ye geçecek ve savaşacak...

Bütün isteği budur.

1999'da Öcalan'ın yakalanması, yargılanıp İmralı'ya hapsedilmesinden sonra PKK'nin Türkiye sınırlarının dışına çekilme süreci başlar.

Delila da bu süreçte Kandil'e gider ve gerilla eğitimi alır.

Ateşkes hali, 1 Haziran 2004'te Öcalan'ın talimatıyla bozulur. Bu tarihten sonra Delila'nın tüm çabası Kuzey'e gitmeye odaklanır.

Kendisini güzel sesinden dolayı dağdan Avrupa'ya göndermek isteyenlere her seferinde direnir, "Benim meskenim dağlardır!" demeyi inatla sürdürür.

2005'in Mart ayında günlüğünün bazı sayfalarında, Kuzey'e gidecek bir PKK birliğinin heyecanı vardır ve heyecanını "sevgili günlüğü"yle paylaşmak ister.

19 Mart 2005
Êvarbaş Gülüm!
Sana içimde biriken melodilerimi aktarmak istiyorum. Bir yaşam ihtiyacımsın sen benim.
Evet gerillam!
Ülkemin en güzel alanlarından olan Kuzey alanları için öneriler alındı bugün.
Herkeste bir hayal, umutsuzluk ya da hiç olmayacak düşünceler kafalarda gidip geliyordu.
Kaygılar da vardı.
Her şey vardı.
Bölüğün hepsi beni ve birkaç arkadaşı değerlendiriyordu.

Bu bana daha fazla güç veriyordu.
Ama esas olan benim inancımdı.
Ve şimdi Tara arkadaşın bölükten gideceğini söylediler.
Nereye gidileceği söylenmemişti.
Ama onun için çok sevindim.
Kendim için de biraz üzüldüm.
Ben PKK'min bir fedaisiyim.
Ne isterse olur.
Ben bir militanım.
Ama elde olmayan bir üzüntü var.
Ve onunla beraber bir gülümseyiş...
İşte bendeki zıtların birliği...
Herkeste bir üzüntü ve bir hayal kırıklığı var.
"Büyüklük sende kalsın!" derler ya...
Ben de diyorum, büyüklük bende kalsın.
Çünkü bir gerilla erdemli, anlayışlı ve fedaidir. Öyle anlar, öyle okurum gerillam.
Hoşçakal delikanlı kız...
Biji Newroz!
"Devrimcilik fırtınalı kişilik ister!"

Dembaş...
Gerilla kızın selamı.

22 Mart 2005
Êvarbaş Gerillam!
Sana şu anda en inançlı ânımı anlatayım.
Şu ânı...
İçimdeki gülücükleri anlatayım.
Hiç sönmeyecek ve hep olacak ve güçlenecek gülücükleri...
Kuzey'e gidecek yoldaşlarımızı ve Reşit arkadaşı bölüğümüze davet ettik yemek için.
Herkes kolektif bir elbirliğiyle birşeyler yaptı. Yani gerilla kızlar yaratıcılıklarını gösterdi.
Öyle güzeldi ki bu anlar.
Zengin bir sofrayı sermek, donatmak...
Ondan sonra yoldaşlarımızın gelmesi...

O tebessümler, coşku...
Bu bir ayrılma değil, kavuşmanın, buluşmanın izdüşümleriydi.
Hele bir de benim servisçi olmam, babamın kızı olduğumu (Delila'nın babası aşçıbaşıydı Silvan'da - HC) gösteriyordu.
Bir de komutanım Hamza arkadaşın bana moral vermesi ya da benim Kuzey'e gitme isteğimi belirtmesi çok güzel birşey...
Destek olabilir.
Ama ben dayanak istemeyen biriyim.
Ben kendim yaratırım.
Desteğe ihtiyacım yok.
Teşekkür ederim.
Şu anda Reşit arkadaş toplantı yapıyor. Kuzey'e gidişler için, öneriler için toplantı...
Unutmadan söyleyeyim.
Yarın törende içimin buselerini yoldaşlarımla paylaşacağım. "Amed, şehrim benim" şarkısını söyleyeceğim.
Ayrıcalığım bu.
Believe in yourself!
"Umut, zaferden daha değerlidir."
Bu arada benim teknik eğitim almam lazım.
Özellikle mayın.
İstihbarat işlerini çocukluğumdan beri severim.
Bir de füze eğitimi almam lazım.

28 Mart 2005

Rojbaş Gerillam!
Şu anda sevgilimin yamacındayım.
Ve Xezal arkadaşla ateş yakıp en güzel ruh gıdası olan müziği dinliyoruz. Hem de en güzel kadın sesinin içtenliğiyle...
Evet, sevgilim Avdilkuvi'nin küçük olan yamacında, kayalıklarda oturup hem güvenliği tutmaktayız, hem de doğanın bir gerillası olarak, yani bir savaşçı ve bütünleşen canlısı olarak tad alıyoruz hayattan...
Evet gerillam, Tepeciyiz.
Cihazımız da yanımızda ve Polat'ın çağrısı Xakurka alanında dolaşıyor.
Neyse esas konuya dönelim.

Kaç gündür 'gelişim' üzerinde düşünüyordum.
Bunu Xezal yoldaşımla tartıştık.
Kendisinden beni değerlendirmesini istedim.
Gelişim nedir?
Ben gelişime açık mıyım?
Ne kadar gelişkinim?
Daha nasıl gelişebilirim?
Xezal'la güzel bir yoldaşlık yapıyoruz.
Prensipsiz olmaz APOCU yoldaşlık.
Ona kızıyorum, hem de çok...
Şimdi yine ilginçlik yapıyor.
Salça ve ekmek istemiştim kendisinden.
Getirdi.
Teşekkür ederim.
Ama beceriksizliği üstünde, salçayı ısıtarak yaktı.

Rojbaş Gerillam!
Şu anda Ş. Zinarin bölüğü olarak arazideyiz.
Doğanın en güzel yeşili dağlarda, ovalarda, sularda, her yerde tüm doğayı canlandırmış durumda.
Gerilla dediğin arazide olur.
İki gün arazide kalacağız.
Sabah kahvaltısını yaptık.
Şu anda herkes hazırlanıyor.
Birazdan yola çıkacağız.
Gerillanın kızlarını, inceliklerini yol boyunca anlatacağım.
Baharın farklılığını yolda hissederek bir suyun başında ara verdik.
Herkes çok susamış, su içmekte.
Sigaralarını ciğerlerine çekmekte.
Yolda kuralsızlıklar da devam etti.
Her birimizin bu doğanın taşlarına yaslanıp ya da üstünde oturarak bütünleşmesi çok güzel.
Evet gerillam!
Hiç kimsenin çabucak inemeyeceği bir büyük uçurumlu tepeden indik. Daha önce hiç görmeyen arkadaşlar inanamıyorlar, bu tepeden nasıl indiklerine...
Çok mutlular.

Yorgunluk ve macera tepeyi indikten sonra şimdi ara verip, arkada kalan arkadaşları bekliyoruz.
Şu anda arkadaşlar kendi hallerine gülüp kahkahalar atıyor. Şakalaşmalar bu doğada bütünleşiyor.
Rojbin arkadaşın geride kalmasına gülmeler var.
Şimdi ise Helin arkadaşın, 'Vay be, burayı ben mi inmişim?' sözü ve Zarin arkadaşın, "Tabii ki en son" demesi kahkahalara yol açıyor.
Ve Milhan ve Avesta arkadaşlar göründüler.
Yoldaş kadınlar ve gerillalar...
Hayat güzeldir!
Müzik eksik olmaz bu dağlarımda.
Ee onunla sarmaş dolaş olmak danslarla...
Her yoldaşımın bir yerlerde bu dağların tadını çıkarması fevkalade.
Bir de Eylem arkadaşın o güzelim kahkahası benim çok hoşuma gidiyor.
Berivan arkadaşın herkese sataşması...
Gerillam,
Seni geliştirdikçe geliştiriyoruz.
Şu anda belli bir tepeyi çıktıktan sonra öğlen arası hazırlıklarını yapmak üzere ara verdik.
Kolektivizm oluyor bu kadınların doğasında.
Bir de benim güzellere çiçek dağıtmam...
Ya bu kadınlar her şeyi yapar.
Çünkü bağımsızız.
Bölüğümüz gerçekten de hızlı gonzalesler gibi ("Speedy Gonzales" diye "Meksika'nın en hızlı faresi" unvanlı bir çizgi film kahramanı vardır. Aynı isimle İngilizce bir de şarkı yapılmıştır, bir zamanlar çok popüler olan HC). Aslında bölüğümüz çok güçlü. Bunu daha önce de biliyorduk.
Evet gülüm,
Kendim olmaya devam edeceğim.
Amacımdan vazgeçmem.
Şimdi Eylem, Zilan, Zelal ve Helin arkadaşlar, kayalıklarda yürümeyi çok sevdiklerini söylediler. Tabii ben de müthiş zevk alırım, dağ keçisi gibi...

O kadar güzel ve mutlu bir coşku içerisine girdim ki.
Evet, 'Amed, şehrim benim' şarkısı bizim radyoda çıktı.
O kadar coşku seli aldım ki.
Herkese armağan ettim.
Herkesin gitmek istediği bir yer.
Bir gün yine gideceğim.
Andok'a Berbihiv'e.
Düşmanını belleğine kazıtacağım.
Ben gerillayım.
Pusu atıldı önümüze boğazda.
Herkes kendini yere nasıl atacak şaşırdı.
Ama yine de güzel bir görüntü vardı.
Lakin ya gerçek olsaydı.
Şahadetler yaşanırdı.
Neden?
Koşarken atik davranma yoktu.
İkincisi, eğilerek koşuş yoktu.
Ciddi yaklaşım olmazsa, kaybedişler olur.
Bunun sonucunda iki arkadaşımızın ciddiyetsiz biçimde birbirlerine bağırmaları militanlığa yakışmıyordu.
Bizim takımda sorumluluk ve kolektivizm pek fazla yok. Hepsi birer buyruk kendi başına... Bir şey öğretmek istiyorsun, dinlenilmiyor.
Neden?
Çünkü herkes kendinden emin ve keyfiyetçi yaklaşıyor.
Oysa çok güçlüler.
Yine sana diyorum ki:
Good afternen! (Doğrusu, good afternoon, İngilizce "iyi bir öğleden sonra" dileğidir - HC)
Yine yoldayız, bu farklı baharda.
Herkes o kadar yorgun ki.
Yine de ayaklar yanmış şekilde yol alıyoruz, öğrenmek ve tanımak için.
Rojbin ve Gülan arkadaşlar yanımda oturmuş diyorlar ki:
"Bizi de yaz, tarihe geçmezsek, en azından senin defterine geçelim."
Ben de dedim ki:

"Bu da tarih olacak."
Rojbin arkadaş:
"Bu defteri birine vermen lazım ki tarih olsun."
Ben de yine dedim ki:
"Onlardan biri sen olabilirsin."
O da bunun ağır birşey olduğunu söyledi.
Neyse...
Omuzlarım Bisiving ve çantasından o kadar ağrı yapıyordu ki, boyun damarlarımı da ağrıtıyordu.
Buna rağmen ve arkadaşlarımın yardım etmemesine de aldırış etmiyordum.
Fakat şuna kızdım.
Axin arkadaşın artık boğaza geldikten sonra bana gelip Bisivingi o an istemesi beni kızdırdı. Yolun sonunda benden istemesi insanoğlunun gerçekliğini öğretiyordu.
Kimse benim başarım ve emeğimin üstüne oturmasın.
Belki herkes yorgun, kaldıracak gücü olmayabilir.
Ama bu sorumsuzluk göstergesidir.
Evet gerillam;
Döndük ki, ateş yanmış, çaylar kaynamış, kara tencerede baharın taze otları yapılmış bekliyordu bizi...
Gelelim tekmil ânımıza...
Pusuda yaşanan sorun gündemimizdeydi.
Korkular, politikalar ve açıklık bir aradaydı.
Kabullenmeme de iç içeydi...
Rojbaş gerillam,
Şu anda sabahın ilk saatleri.
Kadın yürüyüşünün ikinci günündeyiz.
Ay ışığı, gün ışığına aldırış etmeden gökyüzünde parıldıyordu, selama dururcasına...
Kusura bakma.
Bunu biraz geç yazıyorum.
Omuzlarım o kadar ağrıyordu ki, nefes alıp vermekte zorlanıyordum.
Ama buna rağmen yine geldim.
Ben gelişen bir militanım.
Bir de güzelim,

Nergis çiçeklerini unutmamak lazım.
O kadar güzel bir çiçek türü ki.
Kokusu yaşam veriyor ruha...
Zirvelere doğru giderken bakire akıllarımıza bir ara verdik, Govende dağını görecek bir yerde...
Sarina ve Gülan arkadaşların bizi de yaz, bizi de yaz söylemleri kahkaha dolduruyor.
Ee bir de benim hızlı gonzales olmam Sarina'yı kıskandırıyor. Bugün Bunny (Muhtemelen bir başka çizgi film karakteri, Bugs Bunny'den esinlenerek - HC) ismini takmama rağmen ille de hızlı gonzales olma isteği...
Zaten hepimiz atik gerillalarız.
Bu arada artçılarımız, artçılıklarını çok arkada kalmalarıyla ispatladılar!
Ha ha ha...
Yine merhaba.
Bu yol hâlâ devam ediyor.
Çok yorulmuşuz.
Yaşam kaynağımız suya ulaştık.
Susamışlığımızı dindirecek kadar avuçlarla su içtik bu dağlarımızda.
Çaylar yapılıyor.
Her birimiz güneşlenmekte bu çimenliklerde ve kayalıklarda.
Tabii bu arada arkadaşlarımızın elinden tarak ve aynalar düşmüyor. İşte kadın gerillaların birliği ve bütünlüğü bu...
Kıskansın bizi erkekler!
Aslında kıskanıyorlar da.
Ha! Hı!
Xezal'ın defterimi kıskanması söz konusu.
Yani ilgi bekliyor.
En fazla zorlanan da o.
Ama en fazla moralli olan da.
Şimdi ise sevgi öpücükleri gönderiyor karşı kayalığa.
Ve konuşmalar, gülüşmeler...

Dünyayı kadınlar kurtaracak!

Sordum kendisine neyin var diye. Birşey yok, sen git dedi. Ama ben kalmak istedim. Ağladığını gördüm. Üzüldüğünü gördüm. Devrimciler de ağlar!

Selam gerillam!
Bugün 28 Mart.
Heval Agit'in, büyük komutanımızın şahadet yıldönümü.
Kaç gündür aklımdaydı.
Ama herhalde o kadar yorulmuşuz ki unuttum.
Agit arkadaş,
Benim büyük komutanım.
Seni saygı ve sevgiyle anıyorum. Senin özelliklerini alacağım, fedakâr orkestra şefim...
Evet gerillam!
Galiba Zilan arkadaş, defterim okunduğu için üzüldü. Çünkü ona ilişkin de yazmıştım.
Biliyor musun, benim esas ilkem açıklıktır.
Yolda Zilan arkadaş durdu.
Sordum kendisine neyin var diye.
Birşey yok, sen git dedi.
Ama ben kalmak istedim.
Ağladığını gördüm.
Üzüldüğünü gördüm.
Defterimden mi etkilendin diye sordum.
Sadece o olmadığını söyledi.
Devrimciler de ağlar.
Şimdi arkadaşlar öğlen yemeği için hazırlık yapmakta.
Herkes birşeylerle uğraşıyor.
Biri patates soyuyor, biri kızartıyor, birileri salata yapıyor doğanın otlarından.
Bir de güneş o kadar kızgın ki, gökyüzünü bulutlandırmış yağmur yağsın diye...
Agit arkadaş için anma toplantısı yapılıyor Zelal arkadaş tarafından.
19. şahadet yıldönümü.

Kişiliğini, özelliklerini anlatıyor Zelal arkadaş... En önemli özelliği sorumlu olması.
Çetecilere karşı duruşu bunu anlatıyor.
O yüzden Agit arkadaşın şahadeti hâlâ şaibeli... Komplo olduğunu söylüyor Başkan Apom.
Şu an keleş ve biksi atışları yapılmakta!
İkinci günümüz bitmek üzereyken, üzerimize çöken yorgunluğa rağmen arkadaşların attığı mermiler boşa gitmiyor.
Güneş yavaş yavaş batmakta.
Yolculuğumuzu kutlar gibi.
Evet evet evet!
Her ne kadar dağınık gelsek de, yine de başardık yolculuğu...
Ş. Zinarin Bölüğü sen gerçekten güçlüsün.
Dünyayı kadınlar kurtaracak!
28. 03. 2005
Dembaş, Gerilla selamı.

14 Nisan 2005

Rojbaş gerillam,
Yeni şervan (Dağa yeni çıkan savaşçılar - HC) devresinin yemin törenine biz dört kişi geldik. Ben kendi şervan günlerimi hatırlayarak yolda arkadaşlara anlatıyordum.
Şu an diploma töreni yapılıyor.
Herkesin heyecanı dorukta.
Bir de o heyecandan doğan komik durumlar...
Şimdi birincilik, ikincilik, üçüncülük alan arkadaşların ödülleri veriliyor.
Cuma arkadaş (Murat Karayılan HC) toplantı yapıyor yeni şervanlarla.
Biz de katılıyoruz.
"Bir devrimci için eğitim daimidir" diyor, Cuma arkadaş.
Babacan ve çocuk ruhlu komutanım.
Uzun toplantı süresinde Cuma arkadaşa yazacağı kitap konusunda soru geldi.
Cuma arkadaş, bu örgütün genç ruhla başlayıp bu ruhla devam edeceğini söylüyor.
Ben de o ruhtanım.
Ve hep öyle kalacağım.
Heval Cuma'nın koruyucu zırhı olabilirim.

Ey insanoğlu, sevgiyi büyütmeye devam!

Delila yazıyor günlüğüne: "Birbirimize tutunabilsek, güneş doğabilir. TARKAN'ı dinliyor ve tartışıyoruz. İnsanları tartışmak lazım. Güneş çıktı. Müziksiz yaşam düşünülemez."

Delila, günlüğünün gri kumaş kaplı ikinci defterine 2005 yılı 24 Ekim günü başlamış not düşmeye.

Bu defterinin adı "Gerillam."

İç kapağına kurumuş kır çiçekleri, papatyalarla birlikte Apo'nun, Che Guevara'nın, birlikte dağa çıktıkları Şehit Neval'in fotoğraflarını yapıştırmış.

İlk sayfası "Savaş ve Müzik" diye başlıyor.

Apo'dan bir alıntı:

"Savaş ve Müzik iki ayrı şeydir. Fakat onları birleştiren çok ince bir çizgidir. Bu da RİTİM'dir. Çünkü ikisi de bilinçli olmayı, yürek, beyin ve kullanılan aracın birlikteliğini gerektirir."

Notalarla süslediği, sarı-kırmızı-yeşil Kürt renkleriyle boyadığı giriş sayfasına bir de slogan yazmış:

Her yürek kendi türküsünü çalar...

24 Ekim 2005

Êvarbaş Gerillam!

Benim en güzel çizgim olan Beritan arkadaşın şahadet yıldönümü yarın...

Biliyor musun?

Seninle konuşmak, gülmek, koşmak, yürümek, savaşmak isterim.

Seninle savaşmayı öğrendim.

Bugün 10. gün, buradayız.

Yaşamla, tanımalarla, sıkılmalarla, anlamalarla, anlamlandırmalarla, yaşamın güzellikleri ve çirkinlikleriyle 10 gündür buradayız.

Politikanın en çirkinlikleri ile, sade denilen yaşamlarla, ukalaca insanlarla ve en güzeli de sevgili insanlarımla yaşıyorum bu 10 gündür.

Beni diğer yoldaşlarımla ayrı kefede tutan anlayışlarla, saygısız-

lıklarla ve bir de erkeklerin kadınlardan daha beter olan dedikodu anlayışları ile, ama yine de en ince ayrıntı olan devrimci insanların küçük yürekleri ile yaşamaktayım bu 10 gündür.
'Sade' denilen olgu ile beraberim diye yaşadığım insanlarla 5N + 1K formülünü tekrarlıyorum binlerce kez sevinerekten...
Belki de insanın öyküsünü anlamaya çalıştığım içindir.
Acılar, hep sevinçleri doğurur.
Yine de her şeye rağmen, Agir arkadaşın dediği gibi, "Hayat yaşanmaya değer."
Ey insanoğlu;
Sevgiyi büyütmeye devam.
Gerillaca selamlar diyecektim ama yoldaşlarımın telefon çalışmalarına yakın olduğum için kusura bakma...
"Her yeni gün benim için
yeni bir başlangıçtır.
Gülnaz Karataş..."
Dembaş...

Delila ertesi gün, defterinin 25 Ekim 2005 tarihini attığı sayfasına, "Gülümse!" diye başlamış:

"Merhaba gerillam, gülümse sabahın sakin esintisine ki, günün tüm kahkahaları içine dolsun."

Dağları unutmanın en büyük ihanet olduğunu söylüyor Delila. *"Dağların zirvesi beni hep çeker, düşmanı keşfe gidiyorum"* dedikten sonra ekliyor:

"Birbirimize tutunabilsek, güneş doğabilir.
TARKAN'ı dinliyor ve tartışıyoruz.
İnsanları tartışmak lazım.
Güneş çıktı.
Müziksiz yaşam düşünülemez."

Bir gün sonra yine o duygunun, yani eylem yapmak, yani Kuzey'e gidip savaşmak arzusunun içinde uyandığı belli oluyor:

"Eylemimizden daha ses yok.
Eylemin heyecanı daha da fazlalaşıyor.
Umutluyuz.
Ben bir patlayıcı uzmanı olacağım.
İşte benim bütün yaşamım bu."

26 Ekim 2005

Merhaba!
Delikanlı ruhum,
Biraz çılgınlık yapmaya ne dersin?..
Tamam, çözümlemeyi bir yana bırakalım.
Enerji depolamaya ve dağıtmaya başlayalım.
Biraz ve biraz...
Başarılar...

"AMED, şehrim benim
Sende saklı tüm düşlerim
AMED yaram benim
Sende kaldı tüm düşlerim."

Evet gerillam!
Manyak insan türleri...
Aslında tiksindirici insanlarla beraberim...
Yani lanet olası özellikler...
Bu küfürler daralmadan değil.
Alay etmek ya da bilmişlik, ukalalık...
Gülüyorum.
Ama anlamlandırdığım zaman ne kadar acı verici. Hem ben, hem onlar bakımından...
Yine de insanları daha çok seviyorum.
Fakat tek göz yetmez bunlara...
Bunlar dediğim gördüklerimedir, insanlara değil.
Bazen kızmak, insan özelliklerinden nefret etmek gerekir.
Hepimizin bir öyküsü var.
Bazen kendimi çözümlediğimde hem seviniyorum hem de acı veriyor.
Fakat en fazla sevinme var.
Kendimi tanıma ve yaratma arayışı fazlalaşıyor.
Delila!
Kendini hiçbir zaman rotadan çıkarma!
Evet gerillam!
Bir gerilla kızın içselliğini yazmaya devam edeceğim. Delikanlı ruhunu hep yaratmaya devam edeceğim.

Evet gerillam!
Sevgilim, Delikanlım...
Yazmak ve yazmak.
İnsanları, sevgili insanoğlunu yazmak çok hoşuma gidiyor.
İnsanoğlu,
Seni sevmeye devam...
Ama kuralına göre....
Yoksa sıkarım topuklara...
Sıkmasam, arkadaşlıkları, yoldaşlıkları yaratamam, yaşamayı öğrenemem.
Ha!
Bir de arkadaşlık maddiyatçılık değildir.
Burada o var.
Yine de anlıyorum.
Savaşırım be gerillam.
Niye benim de bir teybim yok?
Ama yoldaşımın bana bu kaç günde müzik dinlettiği için çok teşekkür ederim.
Hayat güzeldir!

"Yaşam çok sert.
Yaşamdan daha sert olmalısın.
Yaşamdan daha sert olanlar gerçekten yaşayanlardır."

Şu an dans etmek istiyorum!

Şu an Candan Erçetin'i dinliyorum. Benimle dans eden var mı? Korkmadan... Haydi canlı müzik! Ritmim, şu an kıpır kıpır benim... Dansa devam delice, sarmaş dolaş...

27 Ekim 2005
Asker selamı ile Rojbaş Gerillam.
Sabahları, nasıl ki Güneş günü aydınlatmak, ısıyı vermek, tüm renkleri canlandırmak için doğar semalarda ya, ben de bu sabaha onunla kahkahalarla birlikte doğdum.
Üçden beri ayakta olmama rağmen capcanlıyım.
Arkadaşların deyişiyle, hiperaktifim.
Ee gerillam,
Seninle olmak kolay değil.
Neyse...
İçimin tüm kahkahalarıyla bûse gönderiyorum sana ve insanlara...
Yaşam güzeldir.
Şimdilik bay.
Yine Ben...
Çünkü aklımdan geçeni yazmalıyım.
Kızmazsın değil mi?
Tamam anlaştık.
Aklımdan geçen şu:
Kendimi seviyorum galiba.
Kahkahalar atıyorum.
Neyse daha sonra bunu tartışırız.
Şevbaş gerillam!
Şu an biraz sinirliyim.
Buradaki insanlar çok gülünç.
Aslında hep burasını değerlendirmek yanlış.
Ha, kızdığım nokta, saçma sapan laflar etmek, konuşmak.
Ulan!
Ben çok geniş biriyim.
Yoksa mahvolurdunuz.
Bağırıp çağırırdım.
Ama komik geliyor bana.

Neyse, tanıyalım şu dünyayı ve içindeki yaratıkları.
Erkekler dünyası iğrenç...
Adam gibi olun be!
Daha çok söylenip iğrençlik yapacaksınız.
Ama yine adam gibi olun.
Gerilikten uzak durun.
Yaşam çok zor.
Ama yine de güzeldir.
Buradaki yaşama hiç tanışık ve alışık değildim.
Buradaki yaşamı çözmeye çalışıyorum.
Çelişik bir yaşam.
Ama bir o kadar da açık.
Çelişik olan insan beyni, yani hastalıklarımız.
Arkadaşlar kusura bakmayın:
Adam gibi olun!
Evet, aslında arkadaşlar beni anlıyorlar.
Bir de tahrik olmuyorum.
Çocuklar, kocaman çocuklar...
Neyse!
En önemlisi eylemin olmayışı.
Artık sinirleniyorum.
Kendim o kadar gitmek istiyorum ki.
Bu kadar gün olmayışı sinirlendiriyor.
Gerillam!
Eylem yapma zamanı.

29 Ekim 2005
Şu an Candan Erçetin'i dinliyorum.
Onun da yaşadıklarıdır melodileşen. Yüreğin notalarıdır dilde kelimeleşen...
Bana Yeşilçam'ı hatırlatıyor.
Neyse, yaşam herkesin hissettiği kadardır.
Ama benim, senin ve onların yaşamı, büyüklüğü vardır. Bazen –ya da dünya gerçekliğimizde– feda edilir yaşam ki, yaşanılsın büyüklükte...
Berçem arkadaş sanırım daralmış.
Aslında insanların, yani arkadaşlarımızın ukalalıkları işte...

Ben yine de diyorum ki:
"Nasıl yaşamalı?"
Bu önemli benim için.
Açıklık.
Samimiyet.
Dürüstlük.
Arkadaşlık, yoldaşlık.
'Nasıl'a göre yaşanır.
Bunu bildiğim için mutluyum.
Korkum yok.
İnsanlar korkak yaratıklardır.
Ama yaşadığımız dünya gerçekliğinde bu olmazsa yaşam olamıyor.
Bunları hissettikçe öğrenme hep gelişiyor.
Şu an dans etmek istiyorum.
Benimle dans eden var mı?
Korkmadan...
Haydi canlı müzik!
Bizimle sen de sarmaş dolaş ol elindeki enstrümanla...
Ritmim, şu an kıpır kıpır benim...
Dansa devam delice, sarmaş dolaş...
Ben gerilla kızım.
Ya içimi hoplatıyor bu müzik...
Teşekkür ederim güzel insanlar.
Bu 13 günde birçok şey öğrendim.
Tüm iğrençlikleriniz ve güzelliklerinizle birçok şey yani...
Aslında karşılıklı anlayış vardı.
Ama iğrençlikler de hep vardı.
Yine de kahkahalar atıyorum.

"Sonsuz aşkı çözmek için
burdayım sonuna kadar."

Şarkı bölümü
Soranın da, bilenin de, öğrenenin de ah...
Canı sağ olsun.
Alanın da, verenin de, isteyenin de ah...
Güzel arkadaş;

Seni de yazmam lazım.
Dürüst, açık, samimi, doğru yaşayan yoldaş. Şu an yaşadığı zor durumu anlatıyor.
Akıllı bir insan...
Kafasını çok iyi çalıştıran bir arkadaş...
Aslında özlülük var buradaki arkadaşlarda.
Ha! Bir de şehit Zınar arkadaşın kalemini verdi bana.
Bende yoldaşlık olayı korkusuzcadır.
Sonuna kadar kaldırabileceğim bir kalem ve bununla da yazmak daha güzel ve onurluca...
Gerillam!
Lanet olsun.
Bazen kendime kızıyorum.
Toyluk var.
Oysa içsel sezgilerim çok güçlü benim. Onları da daha fazla işlemeliyim.
Berçem arkadaş, eziklik psikolojisini çok fazla yaşıyor.
Bu çok tehlikeli güzelim.
En fazla da kıskançlık.
Daha yaygın görülen bu.
Canım defterim.
Ben ve gerillam arasındaki tüm yoldaşlıklarımı, monologlarımı, diyaloglarımı, çözümlemelerimi, açıklıklarımı, yanlışlıklarımı, duygularımı, sevinçlerimi, değişimlerimi, gelişimlerimi, hatta hüzünlerimi tarihselleştirdiğin için seninle sarmaş dolaş olmak, tutkumun en güzel akışıdır.
AŞK olayı...
Benim için bir coşkudur hayatta, bir enerjidir. Güç olayıdır, benim yüreğim ve usumda be güzelim.
Neyse!
Aşkımın bir parçasısın gerillam.
Hem de en temel damarımsın...
Hep başarılara koş, maratoncu çocuk.
Dembaş...
Şu an HEVAL şarkısı söyleniyor.
Ben ise, yoldaşlık nasıl ve şu an nasıl yaşanıyor, nasıl anlaşılıyor?
Bu benim için çok önemli.

Merhaba güzel çocuk.
Seni öpüyorum.
O kadar şirinsin ki.
Seni sarmak istiyorum ve hatta sarıyorum hayalimle...
Çünkü ben sendeyim be güzelim.
Çok duygusal bakıyorum her şeye...
Bunu hissediyorum.
Ama ısrarım ve arayışım, amacım bu acıyı sevince dönüştürüyor.

Şu an Sezen Aksu'yu dinliyorum yeni mangamda. Gülüm! Bende şu an bir durgunluk var. Ağlamak isterim. Ama aklım ve çocuk ruhum buna izin vermiyor.

30 Ekim 2005
Bugün buradan ayrılıyoruz.
Ulan siz ne biçim devrimcisiniz?
Her şey çok normal, her şeyi boşver!
Olur mu ya?..
Gerillam!
Başkan APO benim bu akışlara daha iyi anlam biçer.
Ve onun için de mutluyum.
Yav, sanki 70'lik rakı içmişsiniz be arkadaşlar.
Gülüyorum...
Neyse!
İnsanlardan hiçbir şey esirgenmemeli.
Örnek olarak:
Şekerimiz vardı. Yol için alınmıştı. Ama çoktu. Arkadaşlarıma biraz dağıttım. Fakat Berçem arkadaş yol için olduğunu söyleyince...
Yani sorun, insan yaklaşımı.
İnsanlara olan sevgi.
Tamam olabilir.
Her insanın insanlara yaklaşımı farklı...
Neyse...
İnsanın insana yaklaşımı çok dar.
Bencillik olayı...

31 Ekim 2005
Selam Sevgilim...
Şu an kampımızın, takımımızın önündeki bir taşta oturup, güneşin yüzüme vurduğu, elbiselerimin yarım kalan ıslaklığını (banyo yapmıştım) kuruturken, dünden kalan iç akışlarını akıtmak istedim be gerillam.
Evet, dün güzel yoldaşlarımızın yanından ayrıldık. Hem hasret

hem sevinç hem tüm yaşananların anısı vardı usumuzda, yüreğimizde.
Gerçekten biliyor musun gerillam?
O arkadaşlar, insana değer veren yaratıklardı. Öz dediğimiz olay onlardaydı.
Neden?
Yaşadıkları ne varsa yaşama dair olan, inançlarıydı.
Biliyor musunuz güzel yoldaşlar?
Bizi özleyeceğinizi biliyorum.
Çünkü paylaşılan o kadar şeyler vardı ki.
16 günde tüm açıklığıyla ve yalınlığıyla yansıdı o 16 güne...
Şu an hepiniz gözümün önünden gidip geliyorsunuz.
Renas arkadaşın şımarıklığı ama saygılı ve özlü oluşu...
Agir arkadaşın çocuksu davranışları... Welat arkadaşın kahkahası... Yaşananlara dair ne varsa kahkaha atarak yazıyorum.
Aslında sizi öpmek isterdim ayrılırken...
Ama şımarırdınız.
Neyse neyse, kocaman öpücükler size.
Tabii ya, Sabri arkadaşın kompleksi, kel kafasını unutmadım.
Oradaki arkadaşlar benim öğretmenlerim.
Neden?
Çünkü yaşamlarıyla örnek teşkil edecek şeyler verdiler.
Neyse güzel yoldaşlar, size kocaman çılgınca öpücükler...
Aman kimse duymasın.
Evet ve evet gerillam!
Kadın gerillalar yola koyulduk. Anılarla, özlemlerle ve yağmur altındaki kahkahalı çığlıklarla geldik.

29 Aralık 2005

Şu an Sezen Aksu'yu dinliyorum yeni mangamda. Yani özgün taburun yeni mangasında.
Gülüm!
Bende şu an bir durgunluk var.
Ağlamak isterim.
Ama aklım ve çocuk ruhum buna izin vermiyor.
Sıkıcı sözler...
Anlık bir düşünce yoğunlaşması sadece...

Gerillam!
Sana anlatmak istediğim yine bir tanıma derinliği.
Aslında biliniyor.
Ama yaşanılanlardaki derinlik.
İnsanoğlunun yalancılığı, dedikoduculuğu...
Bunları çok rahat görüp çözümlüyorum.
Yalanların, dedikoduların kaynağı yine KORKU!
Birbirimizden korkmak...
Yalancılığı, dedikoduyu, abartıları ortaya çıkarıyor.
Bunlar çok yeni şeyler değil.
Ama bizde yaşanması bir iğrençlik.
Bu sözü kullanmak istemezdim.
Bunları gerillaya layık görmem.
Gerillam;
Ben bunları kabul etmediğim için, yaşamım senle olduğu için çok sade, yalın, gözümün netliğinde dile getirdim.
Arin arkadaşın şüpheciliği, abartıcılığı, bilmişlik taslaması, sonradan da korkaklığı...
Jiyan arkadaşın kendini bilmezliğinden gelen dedikoduculuğu...
Rojbin arkadaşın kaygılılığı...
Yani, konu yine KORKU!
Bir de Zozan arkadaşın hesap verme korkusu...
Helin'in manevra kabiliyeti...
Yani korkunun sonuçları...
Hep birilerine bağlı olarak gelişen korkular...
Oysa 'yaşam' hepimizin.
Öz sorumluluk, insanın kendisini ortaya koyar.
Ama hep bir şeylerin etrafından dolanırız.
Bunları tanımak, ifadelendirmek, çözmek, alternatifini geliştirmek benim aklım.
Bu yüzden de mutluyum.
Kahkahalarla doluyum.
Neyse...
Evet gerillam!
Özgün bir taburuz.
Yani kadınlar kendi başlarına...
Savaşçılık benim kanıma işlemiş.

Çok güzel.
Herkes çok mutlu.
Ama klasik geri zihniyet kendisini gösterdi. Alanımızda kalsaydık ya özgün bir tabur olarak.
Ya dünya ilericilik peşinde...
Ama biz neyin peşinde...
Ya ben hareketlilik olmazsa, açık bir alan olmazsa ne yaparım?
Neyse!
Sadece gülüp geçerim içimin derinliklerinde...
Ya o kadar halkın içinde olmak isterdim ki. Ben halktan o kadar coşku alıyorum ki, anlatamam.
Eylemlilikler yapılmalı.
Güzel halkım!
Ruhum coşuyor.
Şahadetlere anlam biçiyorum.
Fakat hüzün yine oluyor.
Neyse!
Şehitlerim benim için bir kişilik özelliğidir.
Yanı başımdaki arkadaşlarımın da bir gün gideceğini bilmiyordum.
Yani, ruhların yaratacakları buluşma bu ayrılık...
Yaşam çok güzel.
Yaşamı daha çok seviyorum.
Aklımla ve yüreğimle seviyorum.
Delikanlıca seviyorum bu yaşamı.
Hep içimi coşturan, aklımı geliştiren yaşamı çok çooook seviyorum, hem kahkahalarla...
Nevbaş Sevgili Gerillam;
Şu an uykumun çok geldiği ama sana olan güzel ihtiyacımdan dolayı ve yine müziğimle sana yazıyorum.
Evet, bir güzel kadın sesindeki içliliği ve haykırışlarını dinliyorum.
İşte bana duygu yoğunluğumu sana akıtmamı sağlayan duygu öğretmeni...
Yani müzik!
Hep tarihselleştirmemi sağlayan olgu...
Yaşam gıdam.
Evet gerillam!

Biz insanoğlu...
Bu sözcükte kaldım.
Neden?
Acı çektiğim...
Ya da bir anlık...
Yok yok, hiçbir şey yok.
Acı, kendi kendime kabul etmediğim birşey...
Başkan APO'muzun savaşçı kadınlarıyız değil mi?
Evet, sözümüz bu bizim.
Adım üstünde Şenay Güçer.
Yani "Mutlu ayın güçlü savaşçısı..."
Güçlüyüm.
Ve hep ileriye...
Her şeye rağmen hayat güzeldir.
Yeni yıla merhaba iki gün sonra.

Sezen Aksu, korkularını müzikle aşan ve aştıran!

Delila'dan Sezen Aksu'ya: "Seni dinlediğimde, sendeki cesurluk ve içlilik, bir de hissediş... Ben de şarkı söyleyen bir gerillayım. Benimle tanışman gerekir. Seni çok sevmem cesurluğundan..."

13 Ocak 2006
Şevbaş Gerillam...
Sana anlatmak istediklerim var.
Özellikle kadının geri bakış açısı...
Çelişki, yaşadığım anlamsızlıklar...
Ama en azından aşma çabası...
İlgiler...
Sevinçler...
Yani hepsi bir arada...
Ağlamak istiyorum.
Bilmem işte öylesine...
Sen bakma bana...
Bir anlık birşey...
Aslında değil ya...
Ama mutluyum...
Çünkü sana yazıyorum her şeyimi...
İşte bu yüzden güçlüyüm gerillam.
Dün bir platform yapıldı.
Tiyanda arkadaşın platformu...
Ama çok ağır ve çelişkili.
Aslında bana göre netti.
Neden?
Çünkü kim nedir, ne değildir, ne yapılmalı, ne tanınmalı, hepsi ortaya çıktı.
Ama sonuç, insanı yerle bir etmek...
Yani bazılarının şahsında...
Neyse...
Kafada kalan çelişkiler vardı.
O arkadaşın raporunu ben kendim yazdım. En azından nasıl bir

kişilik olduğu, yani tüm dürüst olmayan, çelişik yönleriyle öğrenildi.
Ve ona göre bir karara ulaşıldı.
Evet gerillam!
Savaşmak, savaş açmak, kendime, ortama...
Anlatmaya çalışacağım.
Müziğim!
Yaşam aşkımı artıran...
Sevişiyorum hep seninle...
Ya Sezen Aksu!
Korkularını müzikle aşan ve aştıran!
Ben bir APOCU gerillayım...
Seni dinlediğimde, sendeki cesurluk ve içlilik, bir de hissediş hep birer örnek...
Ben de şarkı söyleyen bir gerillayım.
Benimle tanışman gerekir.
Beni daha fazla anlarsın.
Seni çok sevmem cesurluğundan.
İşte ben böyleyim.
Tanıştığımıza memnun oldum.
Müzik seninle bu yüzden sarmaş dolaş...
Hissetmek en güzelidir yaşamın...
Şimdi dans etme zamanı gerillam.
Şimdi var mısın benimle sarmaş dolaş ve çılgın olmaya...
Yaptık...
Delice, yani onun kuralına göre profesyonelce bir dans...
Çok severim...
Herkesin yaşam dili var.
Savaş, bir dans olayıdır.
Sözler yetmez!
Yaşanılan bir olgu...
Evet gerillam!
Başkomutanımız, Başkan APOM, düşmanımız tarafından daha kötü bir tecride alınması söz konusu...
Halkım, canım halkım...
Yine de ayakta...
Benim ruhumun ayaklandırıcıları... Beynimi daha yaratıcılığa gö-

türen aşkım...
Eylem yapma zamanı...
Ama provokasyona gelmeyeceğiz geri zihniyet...
Sana gülüyorum.
Sana kanmıyorum.
Ama bununla savaşmam için aklımı çalıştırıyorsunuz.
Büyük insanlar, mütevazı insanlardır.

16 Ocak 2006
Gerillam Merhaba!
Şu an eğitimdeyim.
Değerlendirmeler yapılıyor.
İnan ki sıkılmışım, anlatamam...
Neyse!
Gelip geçici olduğunu bildiğim için neyse diyorum.
Kafam çelişkilerle dolu.
Aslında bu alışkanlığı da atmam lazım.
Kendimle çelişkilerim çok fazla.
İçimde farklı çözümlenmiş birçok şey var.
Rahatım.
Ama beyinsel anlamda farklı şeyler ortaya çıkıyor.
Ya Delila kendine gel!
Kafanı fazla kurcalama.
Dengeli kurcala...
Of of of...
Kafam biraz bozuk be gerillam!
Ama aşılır, buna gerçekten inanıyorum.

"Başkalarını özgür kılmak isteyenler,
önce kendilerini özgür kılmayı bilmelidir.
Böylece hiç özgür doğmamış
çocuklarımızın
belki de
özgür doğma hakkı
bir gerçeklik haline gelecektir."
Reber APO.
Şu anki tartışmalardan çıkan çözümlerden benim sıkılmam var.

Ama arayışlarım da var.
Bu beni mutlu ediyor.
Akıllı olmak istiyorsam, benim kendimle savaşımım daha fazla olmalı.
Yani gerillam,
Ruhum, aşkım, senin savaşçılığın bana lazım.
Ama nasıl?
Korkularım var.
Bu da bilmediğimdendir.
Gerillam!
Bir türkü söyleyelim.
İçinde savaş ve dansın ritmleri çalsın, bütünleşsin sesimiz onunla. Aynen orkestradaki çalan ve çalgı ile birleşen ritimler gibi...
Coşturalım derinlikleriyle, yani içimizle ve müzikle savaşalım.

20 Ocak 2006
Gerillam!
Benim çok okumaya ihtiyacım var.
Bir inziva gibi...
Belki bazı şeyleri daha iyi tanırım.
Tanımak istediğim çok şey var.
Şu an hayal ediyorum.
İhtiyacımı, okuyup yoğunlaşmalarımla sonuca ulaşma hayali...
Ama bu da savaşımla olacak, bu da en fazla kendimle...
Şu an önderlik gerçeği dersini görüyoruz.
Ben sessiz bir insanımdır.
Sessizliğim, yoğunlaşmadır, gözlem, çözme, tanımadır.
Karakterim böyle...
Diğer bir yansıması, katılım ve canlılıktır.
Yaman çocuk, Yekbun arkadaş.
Dinle ilgili çelişkisi...
Deli denilmiş kendisine...
Niçin deli?..
Çünkü topluma uymadığında delisin demektir. Yani sistemin toplum üzerinde yarattığı düzene uymadığında delisin...
Bir de ÂŞIK olanlara deli denilir.
AŞK, bir birey değil.

Benim için GERİLLA ve MÜZİK...
Berçem arkadaş:
"Bazen güzellik insanın içinde olan gizli bir sır gibidir."
Bunu yazma ihtiyacı neden?
Yani neden aklına geldi?
Sebep neydi?
Her insanda güzellik vardır.
Ben bunu her zaman söylerim.
Defterime yazıyorum.

"Çocukluk hayallerime asla ihanet etmedim."

Gerillam ve müziğim!
Sizinle olmam, anlamakla ve yaşamakla olur.
Ama amacın gerçekliğiyle...
Yani herkesin bir anlamı var.
Benim ise APOCU anlamayla gerçekleşmek olayı...
Çünkü gerçeğimiz burada...
Savaş ve anlam...

"Yaşamı ve insanları çok seviyorum."

Ben kuantum renkliliğiyim...
Renkli ve canlıyım.
Çünkü beeeeeen APOCU gerillayım.
Koşullara uymaktan nefret ederim.
Ben bir koşul gerillası değilim.
Koşullar vız gelir.
Bahsettiğim kar ve yağmur değil...
Benim düşüncem, sentezle yaratılan ben ve ortam...
Yani her koşulda kendini yaratmak...
Umurumda değil.
Believe in yourself!
Defterim seni renklendireceğim.
Seni seviyorum demiyecem.
Sevdiğim kadar savaşacağım.

21 Ocak 2006

Şevbaş gerillam!
Yaşam, ciddi bir olgudur.
En iyi öğretmendir.
Acıdır, tatlıdır derinlikte.
Neyse...

Âşık olmak, yaşamda bir coşku seli....

"Akarsın, akarsın ve hep akarsın. Belki sizi, yani okyanusu damlatan yaratanı yok etmek isterler. Ama okyanus asla kurutulamaz, kirletilemez. Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir."

10 Temmuz 2006
Êvarbaş Gerillam!
Sana Lelikan'ın zirvesinden Govende'ye, Çarçela'ya, Cilo'ya ve Advilkuvi'ye bakan açıklığıyla yazmaktayım.
Sanki tüm heybetler, görkemlilik adeta Lelikan'ı sarmış gibi etrafta dağlarımız.
Evet gerillam!
Çok sevdiğim Xakurka'dan bir can daha verdik.
Şahadetler diyarı, direniş diyarı burası.
Ey dağlar!
Gencecik bir bedeni, bıyıkları hâlâ terlememiş bir gerillamızı neden koruyamadın?
Nave wi Dilşer!
Dünya, hepsi üstümüze gelmekte be gerillam.
Ulan düşman,
Çocuk ruhlulara kıymaktan bıkmadın mı?..

Lelikan.

17 Temmuz 2006
Şevbaş gerillam,
Hayat güzeldir.
Bir duygu akışını şiirle yazmak bambaşka be gerillam...
Şu an canım sıkkın.
Bir gerilla çözüm getirendir.
'Modern gerilla' dersini hazırlamakla daha farklı oluveriyor.
Şimdi duygularım baskın...
İyi ki yaşamın içinde yaşamı arayıp tanıyorum. O yüzden bir an olanlara gülüyorum.

Acaba bazı konuları ben mi büyütüyorum?
Yoksa gerçekten öyle mi?
Şu an büyük komutanımla konuşacağım.
Sonra görüşürüz.

Merhaba komutanım,
Yaratanım...
Seninle top oynamak isterdim...
Ama büyük bir coşkuyla, başarıya koşarcasına, savaşarak oynamak...
Aynı topu kaptırmak istemeyen bir çocuk gibi...
Ama kuralına göre çılgınca oynamak...
Aslında oynamak için geldim zaten...
Ha!
Ama ben de hırslıyım kazanmak için...
Bakalım kim kazanacak?..
Her şey çocukça sade, temiz ve kavga ederekten...
Bu benim gerçekleştirebileceğim hayallerim...
Yani senin felsefenle yaşayacağım.
Bunda kararlı bir gerillayım.
Böyle öğreniyor ve kendimle savaşıyorum.
Bir de orkestra eşliğinde milyonlara verdiğim içten bir melodim var.
Ey güzel halkım!
Amed'de konserlerim var...
Coşkuyla, hep beraber haykırarak, APOCU'lukla vermeye, bir de unutmadan, kadın gerilla olarak... Özgürce gelen haykırışlarla, profesyonelce...
Kendimi büyük bir heyecanla hazırlıyorum.
Âşık olmak, yaşamda bir coşku selidir.
Akarsın, akarsın ve hep akarsın.
Belki sizi, yani okyanusu damlatan yaratanı yok etmek isterler.
Ama okyanus asla kurutulamaz, kirletilemez.
Çünkü o bir kere büyümüştür.
Ne atomla ne içindeki ahtapotlarla ne köpekbalıkları ile kurutulup kirletilir.
Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir.

"Nasıl yaşam?" denilen soruyu akla getiren, yaşadığın yaşam biçiminin çelişki ve çatışmasıdır.
Yani aynen şu an yaşadığım PKK, gerilla yaşamı...
Özgünlük ve farklılık isteyen bir yaşam...
Ölümsüzlük isteyen bir yaşam...
Yani bazen yaşadığın yaşam bile ölümden farksızdır.
Nasıl yaşam ise bir amaç ister.
Amaç olmayan bir yaşam, bu çelişkiyi ya da bu soruyu beyne koymaz.
Tüm bunlar, derin bir duygu ve sevgi ister.
Tersi kuru kalır.
Bunu canlı kıldıran SEVGİ ve AŞK'tır.
Gerillam!
Bendeki şeytanı sen öldürüyorsun.
Keşke tüm içimdekileri yapabilseydim.
Bazen yapılmaz ya da anlatılmaz.
Sadece yaşanabilir.
Evet gerillam!
Ben nasıl yaşıyorum?
Günü birlik yaşam tarzı var.
Parçalı yoğunlaşma, sistemsizlik eksiklikleri hâlâ var.
Kendimi yeterli görmüyorum.
Bir ihtiyaç kendini bende gösteriyor.
Sanma ki örgütümden eğitim istiyorum.
Örgüt zaten bunu bana veriyor.
Ama ben ne kadar alıyorum ve veriyorum?
Bu önemli.
Benim ihtiyacım, sürecin istediği değişim farkı gerillam.
Bunu böyle hissediyorum.
İçimde Delila'yla Şenay'ın çarpışması var.
Bazen duraksar, bazen incinir, bazen kırılır, bazen tepkilenir ama yapar.
Tüm bunlar yine sürecin istediği bilme ile bağlantılı olaylar.
Bu dünyada yaşıyorsun be Hevalim.
En azından elde ettiğim bir karar, bir ısrar, iddia, bir sorgulama hissi, mücadele var.
Haa bunların nasıllarında, yol ve yöntemlerinde yanlışlıklar çıkıyor.
Bu da çok normal.

Bilmek sonsuzdur.
Öğrenmek sonsuzdur.
Yani yaşam yeniliklerle dolar be gerillam...
Ama sonsuzluğa götüren senin ele alış tarzın, yani anlamandır.
Delila'nın daha öğrenmesi gereken çok şey var.
Örneğin komutan olması gerekir.
Benim komutanlık anlayışımın farklı olması derken, nasıl farklılık o önemli.
Benim düşünce tarzımdaki zayıflığı gidermem lazım.
Yaşamdan daha iyi tecrübeler alıyorum.
Biraz daha çocuk bakış açısı olmamalı.
Ruh değil.
Çocuk ruhluyum ve hep devam edeceğim.
Zayıflıklarımı güce dönüştürmeliyim.

Lelikan.

18 Temmuz 2006
Dembaş Gerillam!
Zorluk çektiğim, özgün bölüğümden çıkardığım güzellikleri anlatmak...
Bu en güzeli.
Özellikle bir kadının kadınla nasıl yoldaş olabileceğidir be gerillam...
İşte yaşadığımız birçok sorun, yani yaşanan normal sorunlar, nasıl bir sevgi beslediğimiz birbirimize...
Bilmediğimizi bilmeye çalıştığımız sorunlar...
Ama çürümüş kişiliklerimizin şeytani özellikleri her devrede yerini alır.
Öğretmek ve öğrenmek için de bedel hep gerekir.
Yaşadığımız dünya gerçekliği bunun üzerinde, yani şeytaniliklerin üstüne kurulu...
Evet gerillam!
Dün timimizin sohbetini yaptım.
Üç saat sürdü.
Bir ihtiyaçtı.
Kim neydi, nasıl, ne yapıyor, ne yapmak istiyor? Eksiklik ve yetmezlikler neler?

Bunlar tartışıldı.
Esas ortaya çıkan, başta da dedim, sevgi anlayışımız neler? Evet, birçoğumuz bunu bilmiyoruz.
Öğreniyoruz.
Ama çabalar neler?
Ben neler yaptım, neler kattım?
Bireyciliğim ne düzeyde?
Bunlar görülmeliydi.
En çok zorlanan ben oldum.
Ama anlatıp kavratmak için her şeyi açık ve samimiyetle dile getirdim.
Bundan hiçbir zaman korkum yok.
Şu an çok rahatım.
Az önce General Rukan Amed'le konuştuğum gibi...
Bana dedi ki komutanım;
Kendine iyi bak, daralma, sabırlı ol, rolünü iyi oyna, güvenimiz var.
Ben de dedim ki;
Tüm beni tanıyan yoldaşlarımın deyişiyle, "Sen sabrın denizisin" diye söyledim ona.
O da dedi ki;
Bazen göl ya da denizin suyu kesilir!
Ben de dedim ki;
Asla bir büyük göl ya da denizin suyu kesilmez ama kirletilebilir.
General dedi ki;
Doğru bazen sular karışırsa kirlenir.
Büyük komutanımdan yaşamın acımasızlığına karşı nasıl gülünür, nasıl sevinç elde edilir, nasıl coşku seli olunur, direnişiyle öğreniyorum.
Zilan'la, yaşam nasıl sevilir acımasızlığa karşı, öğrendim.
Sema'yla nasıl kişilikten, çirkinlikten korkulmaz, onu öğrendim.
Viyan'la duyguların sadeliği ve temizliğiyle nasıl sevilir, nasıl âşık olunur öğrendim.
Yıldız'la (ki canlı bir tanığı ve anlamaya çalıştığım komutanımdı) insan nasıl anlaşılır öğrendim.
Agit arkadaşla nasıl asker ve nasıl öncü olunur öğrenmeye çalışıyorum.

Kemal, Hayri, Mazlum, Ali Çiçek'le nasıl ahlaklı ve öncü kişilikler olunur öğrenmeye çalışıyorum.
Ve canlı tanık olduğum bu yaşamlarla beraber olduğum güzel ve çirkin yanlar da var.

Kadınca özgür yarınlara
merhaba
dileğimle başarılar
hep bizimle olsun.

Lelikan Tepesi.

Benim meskenim dağlardır, dağlar!

Delila'nın ağzından Sezen Aksu'nun şarkısı hiç düşmez: "Başım dağ saçlarım kardır / Deli rüzgârlarım vardır / Ovalar bana çok dardır / Benim meskenim dağlardır dağlar / Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar..."

19 Temmuz 2006

Rojbaş gerillam!

Sana yine Lelikan tepesinden yazıyorum. Hem de Avdilkuvi'nin, sevgilimin diyarından yazıyorum.

Güne, an serkiftin an serkiftin şiarıyla başlıyorum.

Gerillam,

Hüznün bu bedenimi sardığı andaki düşünceler çok yoğun.

Coşku var ama hüzün de var.

Evet gerillam!

Yoğun bir güvenlikten sonra, kafaların karıştığı, yani binbir düşüncelere büründüğü bir andan sonra sabaha, Güneşe ve dağlara merhaba dedim.

Neyse sonra devam ederiz.

Ama gerillalarımızın birkaç gün önce yaptığı eylemlilikler çok güzel.

Bu da düşmanımızı kahrediyor.

Ve daha azgınlaştırıyor.

Ey düşman!

Artık yılmak yok bizde.

Şimdi bu korkusunu azgınlaştırmak için yine Güney'e operasyon düzenleme planında...

Bunu ne kadar başarır, bilemem.

Çünkü, KDP'nin şimdi takındığı tutum olumlu yönde ama nasıl bir politika izlenmekte, bu tam bilinmiyor.

Güven yine olmaz.

Bu PKK olmasa herkesin hali yamandı.

Lelikan Tepesi.

25 Temmuz 2006
Lelikan diyarından.
Selamlar Gerillam!
Şu an müziğimle baş başa dolup taşıyoruz akışlarda...
Gerillam,
Dağlarından aldığım aşkınla dolup taşıyorum.
Tüm güzelliklerin diyarıdır dağlar.
Unutmak ve sevmemek soysuzluktur.
Bir de Lelikan'ı saran tüm güzellikleri, Cilo'yu, Govendeje'yi, Çarçella'yı, Sekif'i, Avdilkuvi'yi, Helgortpiran'ı ve tüm eteklerini unutmak olur mu?
Sen hiç güneşin Sekif'le doğup Govende'yle halayını tamamladığını gördün mü?
İşte Lelikan böyle bir yer.
Bu güzellikleri görmemizi ve içsel yaşamsallaştırmayı bize verenleri bildin mi?
İşte gerillam,
Benim meskenim bu dağlardır!

Lelikan Tepesi,
Serkeftin.

"Benim meskenim dağlardır" sözü Delila'nın ağzından hiç düşmez. Sezen Aksu'yu bu nedenle de sever. Şarkı, "Dağlardır Dağlar" adını taşır. Albümün adı ise *Sen Ağlama*'dır. Sabahattin Ali'nin şiirinin müziği Ali Kocatepe'nindir.

Delila'nın çok söylediği bu şarkı şöyle akar:

Başım dağ saçlarım kardır
Deli rüzgârlarım vardır
Ovalar bana çok dardır
Benim meskenim dağlardır dağlar
Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...
Şehirler bana bir tuzak
İnsan sohbetleri yasak
Uzak olun benden uzak
Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...
Kalbime benzer taşları
Heybetli öter kuşları
Göğe yakındır başları
Benim meskenim dağlardır dağlar
Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...
Yarimi ellere verin
Sevdamı yellere verin
Yelleri bana gönderin
Benim meskenim dağlardır dağlar
Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...
Bir gün kadrim bilinirse
İsmim ağza alınırsa
Yerim soran bulunursa
Benim meskenim dağlardır dağlar
Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

4 Ağustos 2006
Rojbaş Gerillam!
Lelikan'dan gözlerimizi toz içerisinde bırakan, hatta bizi uçuşturan sabahın rüzgârıyla,
Merhaba be Gerillam.
Gece subaylığında rojbaş dedim.
Şu an müzikle uyumaya başlarken içimin akışkanlarını yazmak istedim.
Evet gerillam,
Bazı arkadaşlıkları, arkadaşları çok özlüyorum.
"Unutmak büyük ihanettir" der büyük öğretmenim.
Unutursam yaşayabilir miyim?
Ve bu yaşamaya anlam verip kendimi yaratabilir miyim?
Hayır.
Anlamları, anlamsızlıkları, anıları, sevinçleri, coşkuları, hüzünleri, ağlamaları, gülmeleri, kavgaları, paylaşımları bilir misin be gerillam?
Özlüyorum.
Evet gerillam!
İbrahim arkadaş!
Bir bütün yaşamını bu yaşama kat ve yaşa, en sonunda kalleşçe

şahadete ulaş.
Olur mu böyle kalleşlik?
Olur mu böyle düşmanlık?
Ey düşman!
Bil ki bizi ruhta çökertemeyeceksin.
Aksine güçlendiriyorsun.
Öfkeliyim, hüzünlüyüm.
Bir komutan, büyük bir yaşam...
Böyle bir kontravari saldırıyla bitiriliyor.
Öyle sanılıyor.
Değil.
Belki bir acı ama bitmek değil, üretmektir yaşamı...
16 yaşında PKK'nin doğuşuyla tanış, gör, gez, anla, yap ve kalleşçe arkadan vurul.
Kim kabul edebilir?
Öfkeliyim ve de çok öfkeliyim.
Ağlamaklıyım.
Ama bil ki yaşam çınar ağacı gibi köklü, meşe ağacı gibi çok yaygın, evren kadar sonsuzdur.
Evet gerillam!
Şimdi 'Le daye ez Gerillame' şarkısını dinliyorum.
Gerilla yıkılmaz, yenilmezdir.
Korkum yok.
Şimdi Rotinda'nın 'Çarçella' şarkısını dinliyorum.
Gerçekten Rotinda!
Zagros'u, dağlarını, yoldaşlarını sen iyi anlatırsın bu şarkılarınla...
Ben şu an Lelikan'dan Govende'ye, Cilo'ya, Çarçella'ya bakan açıklıktayım. Görmesem de, yaşamasam da, anlatılanlardan, şarkılardan sanki oradayım.

Lelikan Tepesi.

5 Ağustos 2006
Rojbaş Gerillam!
Üç gündür bu tepede akşamla başlayan ve gün ortasıyla kendisini tamamlayan fırtınalı rüzgârla ve sabahın doğan güneş ısısıyla yazıyorum sana...

Gerillanın dağlarını unutmamak lazım.
Gerillayı hep yaşamak ve efsaneleştirmek lazım.
Ben de biraz bunu yapmaya çalışıyorum gerilla yaşamımla.
Neyse...

Lelikan Zirvesi.

Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum!

"Ne kadar çelişik bir yaşam değil mi? Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum. Bu bir ilke... Hüngür hüngür, hıçkıra hıçkıra, burnumu sile sile ağlamak isterim. Bu toprakta bedenimin çiçeği açılacak."

1 Ekim 2006

Merhaba Gerillam,

Belli bir süreden sonra tüm akışlarımı yazmak isterim.

Büyük komutanımın diyarından gidiyorum galiba. Galiba diyorum, çünkü ayrılığın heyecanı inandırmıyor beni.

Yani tüm yaşadığım sevgilerin heyecanı sarıyor tüm yüreğimi.

Hüzün sarıyor.

İç akarsuyum, gözlerim doluyor.

Ağlamak kalıyor, benden arta kalan.

Belki de bir damla gözyaşım, canların su ihtiyacı oluyor bu topraklarda...

Yaşlı gözlerimdeki parıldayış anlatır senle olan bağımı...

Hevalımın yârimin meskeni Xakurkam...

Bir gerilla kızın asiliğini bağrında taşıyan...

İşte bu benim için...

Ya nice yoldaşlarım?

Kucağında be anam...

Anam diyorum.

Belki de bana verilen bir çalışmanın yoğun bir içtenliğidir.

Şu an gözlerim dolmuş, müziğimle ve içindeki tebessümümle...

Ne kadar çelişik bir yaşam değil mi?

Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum.

Bu bir ilke...

Hüngür hüngür, hıçkıra hıçkıra, burnumu sile sile ağlamak isterim.

Bu toprakta bedenimin çiçeği açılacak.

Bedenimin çiçeği burada tomurcuklandı, burada da tam açılacak...

Amed'imde yeşerme ve büyüme var olacak...

Xakurkam'da Lelikan'la başlayan, Avdilkuvim'le devam eden,

Lelikan'la tüm tecrübelerin toplamı ile varoldum...
Burada sevgilimin, Gerillamın diyarı Avdilkuvi'de, bedenimin tüm çiçekleri canlı canlı açılıp serpilecek...
O kadar bir duygu yoğunluğundayım ki.
Şu an Beritan Ana'nın şarkısı çalınıyor.
Neyse Gerillam,
Xakurkam, tüm sevgilerin gücüyle başarılar yeni yollarıma...
Yol çok uzun...
Ama çok zevkli...
Her şeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR!
Hoşçakal diyorum sana...

Lelikan kamelyasında...

15 Ekim 2006
Everbaş Gerillam,
Sana dağlarımın uzantılı bir başka diyarından müzikle yazıyorum.
Şu an Zap'tayım.
Evet, eğitime geldim.

Zap alanı,
YTA-Star basını.

25 Ekim 2006
Şevbaş Gerillam,
Şu an Ş. Beritan akademisindeyim.
Sonunda geldim.
Bir kadın ortamı ve eğitim ortamı.
Everbaş Gerillam,
Bu defterin bir yılı doluyor.
Bugün güzel komutanımın 14. şahadet yıldönümü.
Kutlama bambaşkaydı.
Merhaba demek istiyorum, Komutanım.

12 Aralık 2006

Merhabalar, selamlar Gerillam...

Oy güzel dağlar!

Tüm kavgaların diyarı dağlar.

Dağ gibiyim senin aşkınla...

Dağlar yiğitlerin ülkesidir.

Sezen Aksu'nun 'Benim Meskenim Dağlardır' şarkısını yazmamak olur mu?

Bir kadın ortamındayım.

Yani Ş. Beritan akademisindeyim.

Tüm coşkuların, sevinçlerin, katılımın, korkuların heyecanı sarıyor beni...

Ama kadın olmak daha farklı.

Hele bir de APOCU kadın gerilla diplomasını almak daha heyecan verici...

Burada kazanacağım çok şey var.

Bakalım elemeden geçecek miyiz?

Amed'ime kavuşacak mıyım? Her hayalin gerçekleşmesi çaba, emek ister. Buna coşkuyla hazırım.

Neyse!

Bol bol okuyup tartışmak, yazmak planlarım var.

Terbiye edilmesi gerekenler var.

Neyse sonra devam ederiz.

Çünkü nöbetçiyim birazdan...

Uzun bir zaman diliminden sonra yazıyorum.

Çok yoğunuz.

Çok ağır bir süreçten geçiyoruz.

Yoğun bir hissedişten geçiyoruz.

Ve bende çok ağır bir hissediş var.

Bazı şeylerin ciddiyeti ve derinliği...

Duygu yoğunluğu, düşünce yoğunluğu...

Her bir kadın yoldaşta bu yoğunluk yaşanıyor.

Çünkü söz konusu önderlik, ateşkes.

Öyle bir ölüm dayatılıyor ki bizlere...

Yani Kürtlere...

Kürt olmak, suçtan öte hiç olmaması gereken bir yaratık görülüyor.

Varlığımız yok edilmek isteniyor.
Bu başta önderliğimize yapılıyor.
Dördüncü ders olarak devlet ve demokrasiyi görüyoruz.
Gerçekler çok acı ama bilmek ve öyle yaşamaya çalışmak bir mutluluk.
En azından daha fazla anlayarak, sorgulayarak, öğrenerek yaşamaya çalışıyorum.

D. selamlar ve saygılar.

Hayallerimizin gerçekliğidir bizi yaşatan!

"Onlarca yoldaşım böyle gidiyor, ardında en güzel tebessümü bırakarak... Sırt çantamdır, bana ev ve yadigâr. Güz ayıdır bu ay. Döktürür birkaç damla gözyaşını yanaklarına, ağaçların yapraklarını döktüğü gibi..."

2006 Aralık sonları
Everbaş Gerillam,
Amed'de konserim var be yoldaşlarım.
Böyle giderim toprağa çiçeklenmek için.
Bilirim gerillam bilirim.
Hayallerimizin gerçekliğidir bizi yaşatan.
Onlarca yoldaşım böyle gidiyor, ardında en güzel tebessümü bırakarak...
Tanırım bu aşkı ve âşık olmayı.
Yaşarım bu kutsal yalnızlıkla kalabalığın kazanımını.
Sırt çantamdır, bana ev ve yadigâr.
Güz ayıdır bu ay.
Döktürür birkaç damla gözyaşını yanaklarına, ağaçların yapraklarını döktüğü gibi...
Evet, güzel anam.
Tüm sevgilerin saklılığıdır bende.
Ana hasretine, kucağına sevdalandık bu yolda.
Anarız her zorlukta, dirençte be anam.
Kavgam sevgimdendir bilirim.
Bilirim bu kavgayı anam.
Halkımın çığlıklarını da bilirim, bundandır.
Yaralı yüreğimin tüm şifası, coşku ve AŞK.
Evet anam.
Medeni bir insan olmaya çalışıyorum.
Medeni bir kadın olmaya çalışıyorum.
Başım dik yaşadıklarımdan, senden öğrendiklerimdendir bu direngenlik, sevgi ve dikbaşlılık.
Korkulmaz dedin, yaşadın, yaşattın.
Ey güzel anam, iyi ki varsın.

Ax. Xakurkam,
Gözlerim doluyor.
Ayrılık zor!
Seni tanımayan, seninle acı çeken, sevinen çok.
Seni anlamaya çalıştım, bana asiliğinle verdiğin anlamayla.
Gidiyorum buralardan, bütün aşkları diğer yoldaşlara götürerekten...
Dağ dostlarıma götürüyorum.
Ne acı ve coşku!
Kendimi Amed'ime, düşüme saklamışım.

Xakurka'da yazdım,
son günlerimde...

24 Aralık 2006
Bir şehidi anlamak, yaşamak...
Nasıl yaşandığına bağlıdır şehit.
Bizlerin yaşamını belirleyen en etkili olgudur. Bir yaşamın onurlu olmasına tanıklık eden bir bedeldir şehit.
Sen hiç bir canlının toprağına anlam verebildin mi? Toprakta nasıl tomurcuklanıp yetiştiğini?

Ş. Beritan Akademisi (ZAP)

2006 Aralık sonları
Merhaba Gerillam!
Şu an konferans için toplantı yapılmakta. Yaşadığımız bir yıllık süreç değerlendiriliyor.
Çok kritik ve hassas dönemden geçiyoruz.
HPG konferansı önemli geçmeli, ki öyle geçecek. Kadın için daha zorlu geçecek.
Evet Başkanım...
Yeni yılınızı hissedişle kutlamaya hazırım.

Bir şeyler hep eksik kalmıştır
yaşanmışlıkta,
Hep bir 'keşke' eşlik eder bize,
soluksuz yolculuklarımızda,

İkircikli hallerin yenilgisidir bunlar,
daha savaşmadan.
Oysa kaybedecek neyimiz kaldı,
Hiç kazanılmamış olandan başka...

"Ben halkım için dağa çıktım, müzik için değil, Avrupa'ya gitmem."

Delila, Avrupa'ya değil, Kuzey'e geçmek, Türkiye'ye gitmek istiyordu:
"Bu sefer de beni kandırıp Kuzey'e göndermezsen, sana da, kendime de birer kurşun sıkarım. Benim meskenim dağlardır Avrupa değil, bunu bilesin."

Delila'nın günlüklerinde üçüncü defter, 2007 yılı Ocak ayında başlar, Mart ayının son haftasında biter.

Delila, o tarihlerde istediğine nihayet kavuşur ve "savaşmak için Kuzey'e geçer".

1999'da 17 yaşındayken dağa çıktıktan sonra Delila'nın bütün amacı budur.

Örgüt ise Delila'yı Avrupa'ya göndermek ister. Güzel sesi nedeniyle kültür işlerinde çalışması için kendisini her fırsatta ikna etmeye çalışır.

Ama Delila her seferinde reddeder.

Hep aynı cümleyle diretir:

"Ben halkım için dağa çıktım, müzik için değil, Avrupa'ya gitmem."

Silvan'da, 2013 yılı Ağustos ayında, Gülsüma Ana'nın evinde bayram sabahı yer sofrasında yârenlik ederken Delila'nın ağabeyi Abdülbaki şöyle anlatır:

"2005 yılıydı. O zaman Delila Güney'de, Metina'daydı, (Irak Kürdistanında, 'savaş bölgeleri' diye anılan ve Hakkâri'ye, Şırnak'a bitişik coğrafya - HC) Delila hep Kuzey'e geçmek, savaşmak istiyordu. Doktor Ali vardı, PKK'nin askerî kolu HPG'de. Özellikle o, Delila'nın Avrupa'ya gitmesi için bastırıyordu.

Delila da cevaben diyordu ki:

'Bu sefer de beni kandırıp Kuzey'e göndermezsen, sana da, kendime de birer kurşun sıkarım. Benim meskenim dağlardır, Avrupa değil, bunu bilesin.'

Delila'yı bir tek 2005'te, o da savaşmak için değil, lojistik destek göreviyle Kuzey'e göndermişlerdi. Dağa çıktığı 1999'la 2004 arasında zaten ateşkes, eylemsizlik hali vardı."

Gülsüma Ana dertlenir:

"Ben bir ana olarak Delila'nın Avrupa'ya gitmesini isterdim."

Delila, 1999'un Mayıs ayı sonlarında dağa çıktıktan üç dört ay sonra PKK Öcalan'ın çağrısıyla ateşkes ilan eder ve sınır dışına çekilmeye başlar.

Delila da Güney'e gelir ve bir süre sonra kültür işlerinde çalışmaya başlar.

Delila'yla birlikte Silvan'dan dağa giden Zerya Meya şöyle anlatır:

"Sonradan şehit düşen Ozan Serhati vardı. Delila da onun eğittiği arkadaşlarla birlikte 2000 yılı Temmuz ayında sahne almaya başladı.

Derin ve rahat bir gırtlağı vardı Delila'nın.

Şarkı söylerken daha bir özgürleştiğini söylerdi. Dağlarda yürürken, bağıra çağıra, kollarını aça aça söylerdi.

Delila'yı, onun sesini keşfeden Heval Halil'di.

Halil Dağ.

Televizyoncuydu, gazeteciydi.

Belgesel çekerdi.

Avrupa'dan gelip katılmış, dağa çıkmıştı.

Gerillanın ilk filmi olan *Beritan* filmini de Halil Dağ çekmişti.

2008'de şehit düştü.

Besta, Botan taraflarındaki boşaltılmış tarihî bir köye çekim için giderken pusuya düştü.

Heval Halil, Delila'yı bir moral gecesinde dinler. Çok beğenir sesini.

Orada derhal çekim yapar.

İlk söylediği şudur:

'Ben bu sesi yaşatmalıyım!'

Heval Halil, şiir de yazıp besteliyordu, söylüyordu. Silvan'dan birlikte dağa çıktığımız arkadaşımızın, Neval'in de bir klibini çekmişti. Kandil'in ilerisindeki, adı Lolan-Xinere olan yerlerde.

Oradan kocaman bir nehir geçer.

Neval o klipte Soranca söylemişti.

Delila 2002 sonlarında kültür çalışmalarından çıktı, bölüklere gitti."

Dellila askerî alana kayar ama şarkı söylemeyi bırakmaz. Gerilla arkadaşlarını çevresine toplar, şarkılarını, türkülerini söylemeye devam eder dağlarda...

Yine Zerya Meya'yı dinliyorum:

"Bir gerilla diliyle, kimliğiyle, yaşam biçimiyle nasıl olmalı? Delila işte bunun şarkısını, türküsünü söylerdi. Akşam dağda gün batarken, herkes mangasıyla otururken başlardı söylemeye..."

Halil Dağ, Delila'nın peşini bırakmaz, dağda Delila'nın sesinin peşinden gider.

Zerya Meya:

"Delila'ya dediler ki Avrupa'ya git. Ama o kabul etmiyordu. Özgürlüğü dağlarda gördüğü için, duygusal yaşamı dağlarda olduğu için, duygu derinliğini dağlarda yakalayabildiği için dağlardan kopmayı kabul edemiyordu.

'Ben gerillanın içinde, bir gerilla olarak bu dağlardan sesimizi duyurabilirim' diyordu.

Onun bütün isteği Kuzey'e gitmekti.

Kuzey'de savaşmaktı.

Önderliğin esaret altında olması, ona sadece böyle bir yol sunuyordu.

Bir seferinde yine Avrupa'ya git diye ısrar ettiklerinde, 'Şu elimdeki bombayı patlatırım, sizi de, kendimi de havaya uçururum' demişti."

Bu arada Halil Dağ, Kuzey'e geçmek için hazırlanan, eğitim alan Delila'nın peşini bırakmaz, çevresine hep der ki:

"Benim bu Delila'yı çekmem lazım. Kuzey'e gitmeden önce kliplerini çekmem lazım."

Çünkü Halil Dağ, Zerya Meya'nın deyişiyle, "Kuzey'e gidecek gerillanın kaderini bilmektedir."

O günlerde Delila yine dağlardadır.

Şehit Beritan Akademisi'nde eğitim görmekte, kendini 'Kuzey'e hazırlamaktadır. Ama aynı zamanda günlüğüyle baş başadır.

Üçüncü defteri, 2007 yılının Ocak ayında başlar. Defter daha çok alıntılarla, Öcalan'dan, onun deyişiyle Reber Apo'dan alıntılarla doludur.

Defterin giriş sayfasındaki bazı Apo alıntıları şöyledir:

"Devrimcilik fırtınalı kişilik ister."

"Özgürlük kolay olsaydı,
Ronahi ile Berivan

kendilerini yakmazlardı..."
"Başarıdan başka hiçbir şey
sizi affetmez..."

Günlüğün üçüncü defteri, daha öncekilerle mukayese edilemeyecek kadar Öcalan üstünde durur, onu adeta kutsallaştırır.

2007 yılı Ocak ayı sonlarında Öcalan'dan şöyle bir cümle dikkati çeker defterde:

"Acılar, ders çıkaranlar için en büyük öğretmendir."

Günlüğünün 22 Ocak 2007 tarihli sayfasında, "*Önderliğin görüşme notu tartışmaları*" başlıklı bölümünde örneğin şu satırlar vardır:

"Her şeyin arkasında İsrail vardır. Çünkü büyük İsrail düşüncesi vardır."

"Sabetaycılık ve Nakşibendicilik öz itibariyle aynıdır."

"Nakşibendilik, Kürtleri ele geçirmektir."

"Kadının sorgulandığı anda insanlık bitmiştir. Erkek aleyhine bir kırılma olduğunda kadın kendisiyle buluşur."

Aynı sayfasında, Mayakovski'den Delila'nın önceki defterine de yazdığı bir alıntı dikkati çeker:

"Ölmek güç bir olay değil,
bir yaşam kurmaktır asıl olan."

23 Ocak 2007 tarihli sayfada iki alıntı vardır.

Biri, Che Guevara'dan:

"İnsan düşlerinin büyüklüğü ölçüsünde özgürdür."

Diğeri, Einstein'dan:

"Alışkanlıkları parçalamak, atomu parçalamaktan daha zordur."

Sarı-kırmızı-yeşil Kürt renkleriyle boyanmış, değişik ve süslü büyük harflerle yazılmış tırnak içindeki üçüncü alıntının sahibi belli değil:

"Yaşamı,
uğruna ölecek kadar
seviyorum."

Delila, defterinin 2007 yılı Şubat ayındaki bazı sayfalarını bir itirafçının annesine yazdığı uzun bir mektuba ayırmış.

Bazı satırlar şöyle:

"Değerli anneciğim,

Senin acın, üzüntün kadar ben de üzgünüm. Sana ilk defa evlat kaybetmenin acısını verdiğim için üzgünüm.

İnan anne, sana bu acıyı vermek istemezdim.

Ben gerilla, sen de yurtsever olsaydın, cenazemde zılgıt çeker, halay çekerdin.

Ben politikayı parti içinde bireysel çıkarları geliştirmek için kullandım.

Kötüye kullandım.

Ben PKK'nin P'sini bile doğru bir temelde anlayamadım.

Terbiyesizliğin en açık biçimini, hiç saklamadan düşmana teslim olarak ortaya koydum.

Sen şimdi benim gibi bir kişi için mi ağlayacaksın? Benim için gözyaşı dökmeye gerek var mı?

Evet, ben senin oğlunum.

Ama sen, çayını içtiğin, pilavını yediğin insanları hapse attıran bir oğulu nasıl seversin?

Kendine isyan etmen lazım.

Bırak benim çocuğum demeyi, benim yüzüme tükürmen gerekir.

İhanetimden sonra size nasıl davrandım?

Hiçbir gün size değer verdim mi?

İşte bu ihanet kişiliğidir.

Bir hain, her şeye karşı haindir.

Gider düşmana teslim olur.

Berlin'de, Münih'te, Stuttgart'ta mahkemelere çıkar, 'PKK terörist, PKK Genel Başkanı da diktatördür' der.

Dün sevdiğine kin duyar.

Dün yattığı yatağı ateşe verir.

Dün yemeğini yediği kişinin yüzüne tüküren, [tükürür] 'Bak sen hapistesin, ben ise dışarıdayım' dercesine sırıtır.

Bu kişiliksizlik nasıl sevilir?

Kendimi yakarken çok mutluyum.

İhanet, dönüşü olmayan bir yoldur.

İhanet, düşman için gemileri yakmanın özüdür.

Maddi koşulların yokluğu bende bir korku yaratıyordu ömür boyu.

Ki yaşım 28.

Bu alnımdaki lekeyle mi yaşayacağım diyorum.

Ben bir Kürd'üm.
Ben de ateşin ve güneşin çocuğuyum.
Fakat ben Mazlum Doğan, Ronahi ve Beritan gibi yanmayacağım.
Onların ateşi, dumanı, külleri, Kürdistan halkına yol gösterdi.
Benimkisi halk için değil, kendim için.
Beni Berlin'deki Müslüman mezarlığına gömün. Orada gömülmek istiyorum.
Ne İstanbul ne de Bingöl.
Kişiliğimin yeridir Berlin...

Kahrolsun ihanet,
Yaşasın direniş!

Eser Altınok,
05. 01. 1998"

Bu mektubun hemen altına Serdar Arı imzalı bir slogan atmış Delila:

"Söz bitti, sıra eylemde!"

Delila'nın Apo rüyası...

"Dünden beri iki defadır rüyalarımdasınız. Nedendir bilemiyorum. Ama sizi görmek beni çok mutlu ediyor. Rüyalarımda tüm tehlikeleri görüyorum. Yapılması gerekenler yapılmazsa, büyük katliamlar olacak. Rüyamda bu da vardı."

Delila'nın defterinde, 16 Şubat 2007 tarihli sayfa ilginçtir. Öcalan'ı rüyasında görür ve şöyle not düşer Delila:

"Merhaba Gerillam!
İç sözcüklere neler yazılır, hangi tanım yapılır, biraz zor bir olay olmakta.
Her yönden bir yoğunluk yaşamaktayım.
Bunları yapraklara dökmek zor oluyor.
Şubat ayındayız.
Normal geçmeyen bir yıl bu yıl.
Başkanım;
Dünden beri iki defadır rüyalarımdasınız.
Nedendir bilemiyorum.
Ama sizi görmek beni çok mutlu ediyor.
Ki en azından tüm yoğunlaşmalarımı sizin ekseninizde bütünleştirmeye çalışıyorum.
Rüyalarımda tüm tehlikeleri görüyorum.
Dün akşam da buna değindiniz.
Yapılması gerekenler yapılmazsa, büyük katliamlar olacak.
Rüyamda bu da vardı."

Delila'nın günlüklerinde Sezen Aksu hiç eksik olmuyor. 20 Şubat 2007 tarihli sayfasına şu dörtlüğü not düşmüş:

Diyar diyar gezdim geldim
Safiyeti sezdim geldim
Kendi ateşiyle yanan pervaneydim
Yalanımdan bezdim geldim.

Delila, günlüğünün 28 Şubat 2007 tarihli bölümünde sayfalar dolusu uzun uzun alıntılar yapmış.

Kendi kafasıyla düşünen insan özgürdür; doğru olduğuna inandığı şeyler için mücadele eden insan özgürdür.
Ignazio Silone

Özgürlük insanı soylu yapar.
Rousseau

Aşk için yaşamımı veririm ama özgürlük için aşkımı da feda ederim.
Alexandre Dumas

Yükselen insan çığlıklarını
duymuyorsanız durun ve insanlığınızı
bir an için sorgulayın.
Sema Yüce

Bencillik, dostluğun zehiridir.
Balzac

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine.
Nâzım Hikmet

Düşünceler şiddetle, topla, tüfekle asla öldürülemez.
Atatürk

Sevilmeden sevmek kadar kötü bir şey yoktur.
Turgenyev

Acı, akıllı insanların öğretmenidir.
Byron

Savaşta hainin meşhur yazgısı mermi çekirdeğidir.
Che Guevara

2007 yılının 5 Mart günü defterinin bir sayfasına şöyle bir not düşmüş Delila:

"Beni Nurhaklara götür!"

Sonra da şunları yazmış:

"Dostluklar, acılarda kendilerini gizler.
Özlemler, ayrılıklardaki buluşma hayallerinde yaşamayı umut ederken gizler kendilerini.
Hasretlikler, görmenin özleminde gizlenir.
Tüm bunları ise bir yürek gizler.
Acısını, hüznünü, coşkusunu, güzelliğini o yürekteki hücrede gizler. Bir sızı gibi derinden etkiler.
Arıyorum sizleri.
Şehit Newal, şehit Hamza, şehit Doğan.
Özlüyorum sizleri.
Ama sanmayın hüzünlendiğimden.
Sizi yaşamınızdan, sizinle yaşadığım anlardan izliyorum.
Arıyorum demekten ziyade, sizinle yürümeye çalışıyorum.
Ne de güzel APOCU olmak.
Ne güzel yaşama inat onurluca yaşamak.
Biz böyle öğrendik.
Böyle yaşamaya, yürümeye, koşmaya çalışıyoruz."

Delila, defterinin bu sayfasının altına da Sezen Aksu'nun bir şarkısının sözlerini yazmış:

Sigaramı sardım
Karşı sahile, yaktım ucunda anıları
Ağları attım dostları tuttu
Ağlar hasretimin kıyıları
Yareme tuz diye
Yakamoz bastım
Tek şahidim aydı
-- aman -- aman
Bir elimde defne
Bir elimde sevdam
Kalbim Ege'de kaldı

Sezen Aksu'nun şarkısının hemen altında Öcalan'dan bir alıntı:

"Kadın kadına kalıp yoğunlaşın.
Reber APO."

Delila, 2007'nin Mart ayı başlarında uzun bir mektuba yer veriyor günlüğünde. Başlığı *"Zilan arkadaşın Parti Önderliğine mektubu"* olan mektup, dava uğruna intihar eylemine hazırlanan bir gerilla tarafından yazılmış.

"1972 Malatya merkez doğumluyum. Adım Zeynep Kınacı'dır. Aslen Malatya merkeze bağlı Elmalı köyündenim" diye başlayan uzun mektupta, kadın gerilla bir yandan yaşamını anlatıyor, diğer yandan PKK'ye bağlılığını vurguluyor.

Zeynep Kınacı'nın şu satırları ilginç:

"BAŞKANIM;
Kendimi intihar eylemini gerçekleştirmek için aday görüyorum. Bizler sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınıza karşılık canımızı bile versek yeterli değildir. Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum."

Silahlı melekler ordusuyuz biz!

"Sorumluluklarının bilincinde olan güzel yoldaşlarımızı büyük bir heyecanla, umutla, inançla uğurladık. Alkışların en coşkulusuyla, Biji Serok Apo sloganıyla, Gerilla Botan'a çığlıklarıyla uğurladık."

2007 yılı Mart ayının ortalarında Delila artık Kuzey'e geçmeye hazırlanıyor. Bu da, 'savaşla ilgili son hazırlıklar, anlamını taşıyor.

O yüzden heyecanlı.

Bu ruhsal durum, defterine düştüğü notlarda da kendini belli ediyor.

Her satırında mücadele kararlılığı dikkati çekiyor, sürekli olarak savaşa dair vurgular ön plana çıkıyor.

Delila, bu sıralarda günlüğünün sayfalarını sık sık birlikte Kuzey'e çıkmaya hazırlanan gerilla arkadaşlarına bırakıyor.

Onlar da, kendi duygu ve düşüncelerini bir kısmı Kürtçe olmak üzere yazıyorlar.

Hem Delila'nın hem arkadaşlarının notlarının, satır aralarında bir vedalaşma havası esiyor.

Delila 16 Mart 2007'de şunları yazar:

"Bugün 16 Mart.

Halepçe Katliamı'nın yıldönümü.

Ve biz de bugün karşı karşıya olduğumuz katliamları önlemek için tüm varlığımız ve gücümüzle mücadele edeceğiz. Büyük bir direnişle katliamları önleyeceğiz.

Özgürlük bedelsiz değildir."

Delila, aynı gün defterinde bir sayfayı Rewşen Welat'a bırakır.

O da der ki:

> *"Sorumluluklarının bilincinde olan güzel yoldaşlarımızı büyük bir heyecanla, umutla, inançla uğurladık. Alkışların en coşkulusuyla, herkesin gitme istemiyle, Biji Serok Apo sloganıyla, Gerilla Botan'a çığlıklarıyla uğurladık."*

Aynı gün, yani 16 Mart 2007'de, Delila'nın defterine not düşenler arasında Gulan Gulveda ismi de var.

O satırlarda da veda havası hâkim:

"Yazacak bir şey yok aslında!
Hem yazıya küsüm ben.
O yüzden kusura bakma güzel yürekli yoldaşım...
Senin gibi kalemim akıtamıyor yüreğimi...
Yüreğim donmuş.
Çözülünce buzları, yazacağım.
Güzel günler geçirdik beraber.
Hem kavgaya tutuştuk hem kucaklaştık.
Böyle yaşamayı seviyorum.
İyi bak yüreğine."

Tarih, 17 Mart 2007.
Eğitim dönemi bitmiştir.
Delila 'Kuzey'e geçmenin eşiğindedir.
Kuzey, savaş demektir.
Onun yıllardır istediği de budur.
Günlüğüne şu satırları yazar:

"Benim yüreğim çarpışlarla, çığlıklarla, çağrılarla dolup taşıyor.
Reber Apo'nun kahkahalı ve okyanus gözleri benim her hücremde beliriyor.
Viyan arkadaşın yüreği yüreğimde atıyor. Kemal Pir, Mazlum Doğan, Ali Çiçek, Mahsun Korkmaz, M. Hayri Durmuş arkadaşların yaşam, sevgi ve inançları bende çarpıyor.
Umutlar, hayaller yüreğimden akıyor.
Anaların ve genç kızların panzere, vahşete karşı direniş ve savaşımlarının çağrıları beni çekmekte.
Tüm çağrılar, ÖZGÜRLÜK çağrıları bu yüreklerde...

Şehit Beritan Akademisi.

Delila'nın günlüğüne yazdığı son satırlar, 18 Mart 2007 tarihli.
"Akademi'de son günler" diye de not düşmüş...
Bugün platformum oldu.
Benim için önemliydi.

Çok iddialı ve kararlıyım.
Bana çok önemli eleştiriler geldi.
Olumlu, olumsuz yönleri vardı.
Ama çok rahat olduğum bir şeyler de vardı. Kadın arkadaşlardan aldığım bir güç vardı.
Bilemiyorum.
O güç beni inançlı kılıyor.
Ve aştığım, aşmaya çalıştığım, aşmam gerekenleri söylediler.
Ama herkesin kendisini ifade ettiği bir tarz vardır.
Bunu fazla yansıtamadım.
Bu çok önemli benim için.
Bunu sağlayacağım.
Bende değişen küçük bir hücre var.
Bunun gelişmesi gerekir.
Bu konuda yansıtmayı, çatışmayı geliştirip yapmam gerekenlere gireceğim. Özellikle mücadele tarzımın keskin olması önemli olmaktadır.
Heyecan vardı.
Bence heyecan önemli.
Ama önemli olan yan, bu heyecanı örgütleyebilmektir.
Bu konuda kadın olarak üzerime düşeni yapacağım. İddiam ve ısrarım, kararım, inancım daha fazla.
Bir de beni etkileyen, beni ileriye götüren, bu yaşamda bir temizliği, yoldaşlığı görmemdi.
Bir bütünüz.
Bunun dışında Abbas arkadaşın sözleri beni çok etkiledi. Beni bu yaşama daha fazla iten ya da arayışlarıma yön vermeye çalışan oydu.
Saygım ve sevgim sonsuz.
Ödenecek borç, bu yaşamın gerekliliklerini en ince ayrıntısına kadar bilip sevmek ve zevk almak. Zaten benim esas amacım, bu halkın hizmetinde olup zevkle yaşamak.
Bunu çok sevdim zaten.
Tüm savaşımım, bu yaşamı bilip ona göre yaşamak.
Ama her şeyiyle.
Ben bu yaşamı beynimde, yüreğimde kazınan siluetlere borçluyum. Onların savaşçısı olmak benim için dünyanın, yaşamın en

güzeli. Tüm çatışmam, savaşımım bundandır.
Beni çeken güç, tılsım var.
Bende varolan, her şeyiyle ve çatışma sonucunda ortaya çıkan güzelliklere hep varım.
Temel olan, kendimi yaratabilmektir.
Kendini açık tutan, anlama savaşımını veren, acıyı çekip yaşayan, düşüp kalkmasını öğrenen, kendisi olur.
Bunu bir bütün olarak alıyorum.
Herkes anladığı gibi düşünür, yaşar, yapar.
Zaten kendim olduğumda, halkımın olurum. Önderliğin savaşçısı, şehitlerimizin arkadaşı olurum.
Bunun savaşımını veriyorum.
Dedim ya, bende öyle bir huzur var ki...
Bilemiyorum.
Buradan ayrılmak galiba zor olacak.
Ama olsun.
Unutmamak için elimden geleni yapacağım.
Böylesini, acısı ve tatlısıyla kadın ortamında yaşamadım.
Burası benim için çok farklıydı.
Aranılacak bir ortam...
Anıların yaşanılması, hep canlı tutup o döneme uyarlamayı yapmaktır. Güzelliklerin en çekici yanı, çirkinlikle savaştığın anda çıkar ortaya.
Burası güzellikler diyarı.
Ama "Zeki olan güzeldir, güzel olan zekidir" belirlemesini gerçekleştirmeliyiz.
Silahlı Melekler ordusuyuz biz.
Bunları söylerken çirkinlikler yok değil.
Neyse gerillam!
Abbas arkadaşın sözünü yazıyorum.
Çünkü beni etkileyen o oldu.
Yani beni bu yaşama daha fazla iten o oldu. Yani iten bir parça...
"İnanamıyorum, büyüklükler içi bu kadar değişime inanamıyorum."
Buna adımlar daha hızlı olacaktır.
Başarılar bizimle olacak...

Delila, Şehit Beritan Akademisi'nde son günlerini yaşarken, günlü-

ğündeki 19 Mart 2007 tarihli en son sayfayı da Yekbun Basret isimli bir gerillaya bırakmış.

Üslûbundan, satırlarının havasından bir komutan gibi duran bu gerilla, Delila'ya veda edercesine şu satırları yazmış:

Gerilla'ya,
Sende neyi bulduğumu belirteyim:
Çocuk ruhu ve hisleriyle özgürlüğü kucaklama...
Çocukluk, yürek ve beynin saflığıdır. Ve saflığı aramak istiyorsak, çocuk yüreğine ve hayallerine bakmamız lazım.
Sen de gerilla olma yönünde zirveye yaklaşmışsın. Ki gerilla olmanın en anlamlı yanı çocuk ruhu, arayışları, hayalleri ve coşkusuyla yaşamaktır.
Özgürlüğe değin atacağın her soylu adımda sana BAŞARILAR.

Devrimci selam ve saygılar,
Yekbun Basret,
19. 03. 2007

Delila'nın peşine düştüğüm Zap vadileri...

Delila, "Kuzey yollarında da sana şarkı söyleyeceğim..." diyordu bardaktan boşanırcasına yağan ilkbahar yağmurları altında sırılsıklam olduğumuz, ama yine de video kliplerini çekmekten vazgeçmediğimiz günlerde...

Delila, Güney'de son günlerini yaşarken, savaşmak için Kuzey'e geçmeye hazırlanırken, bir kişi de onun, daha doğru deyişle sesinin peşinden koşmaktadır:

Halil Dağ.

Onun için şöyle der Zerya Meya:

"Gerillanın diliydi Halil. Belgeselle, şiirle, yazıyla gerillayı halka taşıyan bir insandı."

Halil Dağ, Avrupa'dan gelip Kürdistan dağlarında yıllardır gerillayı izlediği için de Kuzey'e geçmenin anlamını gayet iyi bilir. Bu nedenle, Delila'yla bir daha karşılaşmama ihtimalinin farkındadır.

Ve yeni kliplerini çekmeden Delila'yı Kuzey'e bırakmak niyetinde değildir.

Halil Dağ, Delila'yla o son günleri çok güzel anlatır.

Delila, "Kuzey yollarında da sana şarkı söyleyeceğim..." diyordu bardaktan boşanırcasına yağan ilkbahar yağmurları altında sırılsıklam olduğumuz, ama yine de o son video klipleri çekmekten vazgeçmediğimiz günlerde...

Çok sevdiğim ve gözüm gibi koruduğum kameramın ıslanıp bozulma riski olduğu halde, her şeyi göze alıp "Bu sese değer!" diyerek Delila'nın peşine düştüğüm Zap vadilerinde yaptığımız bu çalışmanın, Kürt halkının yazılmamış tarihine kalacağını içten içe hissediyordum.

Sırtına davulunu alıp şarkı söylemek için Zap'ın en yüksek tepelerine tırmanan bu kızın, onun ruhundaki güzelliğin ve sesindeki içtenliğin aklımı çelmiş olduğunu söylesem kızmazsınız değil mi?

İkimizin de Kuzey yolculuğuna hazırlandığı o günlerde Delila'yı klip çekimleri için alıkoymam komutanları tarafından eleştirilse de, yine de her defasında izin veriliyor olması bu sesin, bu güzelliğin, bu

ruhun bütün herkes tarafından onaylandığına işaret ediyordu.

Ve Delila'yı şarkı söylemeye ikna etmek ise hiç de zor olmuyordu.

Şarkı söylemeyi her şeyden çok seven bu kız, birazcık olsun içtenliğinizi hissetsin yeter, açıverir gönlünün bütün kapılarını, yüreğinde demlediği bütün ezgileri döküverir akarsulara...

Onunla çalışırken hiç zorlanmazsınız.

O çoktan hazırlanmış sizi bekliyordur ve istediğinizden daha çoğunu, daha güzelini seve seve verir.

Yağmurların göz açtırmadığı baharın o ilk günlerinde onunla çekim yaptığımız her klip çalışmasının, başlarken tasarladığımdan daha güzel olmasının tek nedeni onun katılım biçimiydi.

O her defasında tahmin ettiğimizin ötesine geçer, bir ölçü daha yukarı çıkar ve hepimizi hayretler içinde bırakırdı.

Ben ise her çalışmaya başlarken "Delila bu defa ne ekleyecek acaba?" diye düşünmeden edemezdim.

Belki de bir tek bu nedenden dolayı onunla çalışırken büyük bir sevinç duyardım.

En sevdiğim yanı ise kendini sevmesiydi.

Hepimiz onu beğenirdik ama sanırım o da kendini beğenirdi.

Bunu belli etmemek için elinden geleni yapardı, ama içindeki bu çocukça duyguyu bir türlü gizleyemezdi.

Bunun farkında oluşum ve imalı sözlerim onu çok kızdırırdı.

Onun bu kızgın hallerini çok severdim ve kendini sevmeyen insanın, başkalarını sevemeyeceğini de çok iyi bilirdim.

Bu düşüncemi ona hiçbir zaman söylemedim. Ama kızdığı zamanlarda da kendimi sakınmasını bildim.

Eli çok ağır ve yumrukları çok güçlüydü.

Ve çekimini yaptığımız kliplerin yönetmeni bendim.

Her ne kadar o şarkı söylemeye başladığında hepimizi peşinden sürüklese de son söz benim olurdu.

Bazı çekimleri tekrar ettirdiğim zamanlar oldukça sinirlenir ve onna yönetmenin ben olduğunu hatırlattığımda ise hemen sıkılı yumruklarını gözlerinin hizasına kaldırır, "Heval Halil gardını al!" derdi.

Ben gözlüklerimi korumak için hazırlanırken, o atılır "Zaten önce o gözlüklerini lens yapacağım" derdi.

Derdi de, yine de bütün söylediklerimi harfiyen yerine getirirdi.

O bizim neşemizdi...

Zaman zaman Kuzey'e birlikte geçeceğimizi hayal ediyor ve yol boylarında çekeceğimiz klipleri tasarlıyor olsak da, ben bir daha karşılaşmayacağımızı hissediyor ve zamanı bir kez yakalamışken yapabileceğimin en iyisini yapmak ve bu Kürt kızının en güzel resmini çekmek için uğraşıyordum.

En büyük korkum ise yıllar önce Kandil Dağı'nın bir kuytusunda karşılaştığım ve Delila'nın yakın arkadaşı olan Neval Beritan'ın (Silvan'dan 1999 yılı Mayıs ayında dağa birlikte çıktıkları okul arkadaşı - HC) çekimleri sonrasında yaşananları tekrardan yaşamaktı.

Neval Beritan'ın, dinlendiği zaman dillerden düşmeyecek olan o "Bêkes mam" isimli Soranca söylediği şarkısını ikibin yılının ilk aylarında kaydetmiş, görsel yayın yapan kurumlarımıza göndermiş, ancak bundan dört yıl sonra televizyonlarda Neval dışında hepimiz seyredebilmiştik.

Çünkü Neval, o yılın baharında Zap suyuna kapılıp yaşamını yitirmişti.

Bana da, "Sana bir daha şarkı söylemeyeceğim, çektiklerin kaybolup gidiyor" diyen sitemli sözleri kalmıştı...

(Zerya Meya bana şöyle anlatmıştı Newal'in, 1999'da dağa birlikte çıktıkları lise arkadaşının nasıl öldüğünü:
"17 Haziran 2004... Çukurca taraflarında Zap'ın sularına kapılarak şehit oldu. Kaybolduktan bir ay sonra köylüler tarafından bulunduğunda, sanki hiçbir şey olmamış gibiydi Newal'in cenazesi. Onun bu durumundan etkilenen köylüler, genç kadın gerillanın cenazesini ailesine de vermediler. Mezarı sınıra yakın bir yerde. Ona artık Kürt köylüleri bakıyor.")

Delila ile çalışırken, o her defasında Neval'i konuşuyor ve yaptıklarımızın sonucunu Kuzey'e geçmeden önce görmesi için elimden geleni yapıyordum.

En büyük isteğim Kürt halkının bu sesi, bu güzelliği, bu ruhu daha o aramızda iken tanımasıydı.

Yine başaramadım.

Ondan önce yola koyulup Kuzey topraklarına ayak bastım.

Ve arkamdan gelenlere sorduğumda, kliplerimizin sadece bir kısmının yayına uygun görüldüğünü ve Delila'nın da ancak bu kadarını görebildiğini söylediler.

Onun ulaşma hayallerini kurduğu Garzan topraklarına doğru yola koyulduğumuz ağustos ayının son günlerinde radyolardan onunla çektiğimiz bütün kliplerin müzikleri yayınlanıyordu.

Yürüdüğümüz bütün patikalarda yoldaşlarla birlikte onun sesini dinliyor ve ben dinlediğim bu şarkılar için çektiğim sahneleri bir bir gözlerimin önünde canlandırıyordum.

Televizyon seyretme olanağı olan yoldaşlara sorduğumda ise koca bir halkın Delila'nın daha önce yayınlanmamış olan klipleri dahil bütün şarkılarını art arda istediğini öğreniyor ama bir türlü sevinemiyordum...

Çünkü Delila Meyaser, Kürt halkının huzuruna bütün şarkılarıyla çıkmadan önce, on yoldaşıyla birlikte Tanin dağlarında çatışmaya girmiş, son mermisine kadar direnmiş ve son mermisini kendisine sıkmıştı.

Ve Kürt televizyonları bir kez daha gerilla sanatına yetişememiş, onu ancak geriden takip edebilmişlerdi.

Garısa çatışmasında yaralanıp geri geldiğimde Delila'nın şarkıları bütün bir halkın kalbine yer etmiş ve Kürdistan'ın bütün dağlarına yayılmıştı.

Benim yaralı koluma bakıp, bundan sonra yola devam edip etmeyeceğimi soran yoldaşlara, bahar yağmurları altında sırılsıklam ıslanırken, Delila'nın "Sana o yollarda da şarkı söyleyeceğim" sözlerini söylemiyor, bu sözleri bir sır gibi içimde saklıyordum.

Ama bana bu soruyu soran herkese şu cevabı da veriyordum:

"Delila şarkı söylüyor..."

(Halil Dağ'ın Botan yazılarından)

Kuzey'e doğru yola koyulan 11 gerilla!

Tarih, 23 Ağustos 2007. Yer, Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Uzungeçit beldesi. Çok sıcak bir gün. 11 gerilla dağların arasında, suya yakın bir yerde dinlenme halindeler. Delila, su almak için aşağı doğru inmiş...

2007 yılı Ağustos ayı.

Bir gerilla grubu gece vakti ateşin etrafında oturmuş Delila'yı dinliyor.

Ateşin yüzlerine vurduğu 11 gerilla.

Birazdan yola çıkacaklar.

Kuzey'e doğru.

Delila, onlara son kez moral aşılamak istiyor sesiyle.

İşte seni seviyorum gecenin karanlığı
Karanlık gölgesi zirvelerden yansıyan gerilla
İşte seni seviyorum soğuğun ayazı
Üşüyorumu ilk tanımına kavuşturan nöbetim
Ve seni yıldız altında, yıldız gölgesi vurmuş dağ
Gökle yer arasındaki sırat köprüsü
Gerilla diyorum, gerilla diyorlar onlar da
Delice bir sevda onlarda gerilla.

Bir arkadaşlarının deyişiyle:

"Delila'nın sesinin yankısı ateşi alevlendiriyor ve kıvılcımlar yol arkadaşlarının yüreğine kadar düşüyor."

Ve hep birlikte Delila'ya eşlik etmeye başlıyorlar, hep birlikte söylüyorlar.

Delila, hem komutanlık yapmak hem de müzikle uğraşmak istemiştir.

Bunun için kendine örnek aldığı bir kadın gerilla vardır:

Ozan Mizgin kod adlı Gurbet Aydın.

Batmanlıdır.

1986'da çıkar dağa.

11 Mayıs 1992'de bir ev baskınında çatışmaya girer ve kendi

kendini imha eder.

Sesi çok güzeldir.

Örgüt, önce kendisini Avrupa'ya gönderir.

Bir yıl kalır, sonra tekrar Türkiye'ye dönüp dağa çıkar. Tatvan'da, Garzan bölge sorumlusu olarak komutanlık yapar.

Delila'nın tüm hayali, Ozan Mizgin'in şehit düştüğü topraklara, Garzan'a gitmektir.

Sonunda bunu başarır.

Delila'nın görev alanı olarak Garzan belirlenir.

Yola çıkmadan önce der ki:

"Ben hep şehit Mizgin arkadaşı düşünüyorum. Hedeflerim geneldir, nerede olursa olur. Kuzey'in herhangi bir alanı da olabilir. Oraya gittikten sonra koşullar seni belirler. Daha fazla derinleştirebilirsin.

Mizgin arkadaş, Garzan eyaletini ilk açan arkadaşlardan biri.

Hem müzikle uğraşıyor.

Hem komutanlık yapıyor.

Bu bir ruh olayı.

Ben onun bir savaşçısıysam, buna layık olmaya çalışacağım.

Eğer gerçekten savaşçı olmak istiyorsan, onu sana verilen mekân içerisinde iyi uygulayabilmen gerekir."

Garzan, dağlık bir arazidir.

Yüksek ve sarp bir alandır.

Şöyle der Delila:

> *"Biz de şu an en sarp yerdeyiz. Garzan'da yapacağım şeyler biraz hedefe bağlı. Arkadaşlara sorarsan benim gitmemem gerekiyor. Ben örgütün bana olan yaklaşımını bildiğim için layık olmak istiyorum. Sorun fiziki olarak olup olmama olayı değildir. Daha fazla şey yapmak istiyorum."*

Sonra, Kuzey'e doğru yürüyüşe geçer 11 gerilla:

Şenay Güçer.

Kod adı Delila Meyaser, 1981 (Örgüt kayıtlarına göre) Diyarbakır, Silvan doğumlu.

Zarife Adıbelli.

Kod adı Roza Mardin, 1978 Mardin, Savur doğumlu.

Rahime Tuncer.
Kod adı Avesta Amed, 1981 Urfa, Suruç doğumlu.
İdris Babat.
Kod adı Xwinrej Botan, 1981 Şırnak, Uludere doğumlu.
Ahmet Kara.
Kod adı Adok Farqin, 1985 Diyarbakır, Silvan doğumlu.
İshak Yakut.
Kod adı Amed Akdağ, 1979 Diyarbakır, Kulp doğumlu.
Deniz Türk.
Kod adı Andok Deniz, 1977 Diyarbakır, Kulp doğumlu.
Eyüp Haydar.
Kod adı Erdal Serkeftin, 1986 Van, Çaldıran doğumlu.
Aziz Muhammed.
Kod adı Eşref Cilo, 1984 Güneybatı Kürdistan, Kobani doğumlu.
Nasır Aydın.
Kod adı İsyan Brusk, 1982 Muş, Varto doğumlu.
Cebrail Turan.
Kod adı Rohat Dilpak, 1981 Hakkâri, Yüksekova doğumlu.

Silvan, 2013 yılı Ağustos ayı.

Ramazan bayramının ikinci günü yer sofrasında, minderlerin üstünde keyif yapıyoruz.

Kahvaltı daha yeni bitmiş.

Gülsüma Ana, kim bilir kaçıncı cigarasını tüttürüp orta şekerli kahvesini azar azar yudumlarken heyecanlanıyor.

Beni dürtüyor eliyle:

"Bak işte onlar, şu halay çekenler."

Brüksel'den Kürtçe yayın yapan kanallardan birinde halay çeken, birlikte şarkı söyleyen kadınlı erkekli bir gerilla grubu.

Gülsüma Ana eliyle işaret ediyor:

"Bak bak, aralarında Delila da var. İşte bu grup hep birlikte şehit düştüler, hepsi birden gitti. Keşke iki evladım, Delila'yla büyük oğlum Abdülkadir şimdi hayatta olsalardı. Milas'ta kalbinden bıçaklanarak ölen Kadir, aşçıbaşı olan benim Bey'den daha yakışıklıydı, hani o sakallı resmini gördüğün... Canım kızım Şenay, onu öyle özlüyorum ki Hasan oğlum..."

Tarih, 23 Ağustos 2007.

Yer, Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Uzungeçit beldesi.

Çok sıcak bir gün.

11 gerilla dağların arasında, suya yakın bir yerde dinlenme halindeler.

Delila, su almak için aşağı doğru inmiş...

Birden bombalar yağmaya başlıyor.

Dicle Haber Ajansı, operasyona katılan bir korucuya dayanarak şu haberi veriyor:

"23 Ağustos akşamı rutin sınır ötesi operasyon kapsamında TSK birlikleri ile,

Uzungeçit kırsalında bulunduklarını...

Burada sınıra top atışlarının yapıldığını...

Askerlere, 8 kişilik bir PKK'li grubun bölgede olduğuna dair ihbarın geldiğini...

Bunun üzerine üç alandan operasyon bölgesine asker ve korucuların sevk edildiğini söylüyor korucu...

Gerilla grubunun saat 18:00'de bir mağarada kuşatıldığını...

Çıkan çatışmanın ertesi gün saat 11'e kadar sürdüğünü...

Daha sonra askere gerillaların baygın olduğu bilgisinin geldiğini...

Hatta bir üsteğmenin de kendisine 'İddiaya girerim şimdi hepsi uyuşuktur' dediğini aktarıyor korucu...

Askerlerle mağaraya girdiklerinde, mağaranın girişinde hayatını kaybetmiş 3, mağaranın içinde ise baygın halde 8 gerillayla karşılaştıklarını...

Baygın haldeki 3 gerillanın bir üsteğmen tarafından kafalarına kurşun sıkılarak infaz edildiğini gözleriyle gördüğünü söylüyor korucu...

Askerle birlikte operasyona katılan, ismi haber ajansı tarafından saklanan korucu, gerillaların nasıl baygın hale getirildiği konusunda kesin bilgiler veremezken, 'Ama sanırsam hepsi, gaz gibi tam bilinmeyen bir madde ile baygın hale getirilmişti' diyor."

Öyle bir bağırdım ki bina çöktü!

Anlatıyor Abdülbaki: "Delila'nın şehit olduğu tarih, 24 Ağustos 2007.
27 Ağustos'ta parti açıklıyor.
Ve devlet bize tam 18 ay sonra veriyor Delila'nın cenazesini.
2009'un Şubat ya da Mart ayında..."

Gülsüma Ana'nın ortanca oğlu Abdülbaki kız kardeşi Delila'nın nasıl öldüğünü –aile adına– şöyle anlatıyor:

"Çok yüksek bir dağ.

Dinleniyorlar.

Delila su almaya gidiyor.

Yukarıdan bomba yağıyor.

İlk 10 gerilla kimyasalla ölüyor.

Fransa'ya cenazelerden alınan parçalar da gönderildi. Kimyasaldan dolayı sonradan hayvan ölümleri de oldu o yerde...

Delila, son mermisine kadar savaşıyor, sonuncuyu da kendisine..."

Devam ediyor Abdülbaki:

"Delila'nın cenazesi hemen bulunamıyor. Cenazesini önce köylüler buluyor.

Silahını, defterlerini alıp saklıyorlar. Sırt çantasında ne buldularsa, örgüte teslim ediyor köylüler...

Bu arada Delila, Kuzey'e geçmeden önce bir televizyoncu arkadaşla bize üç defter, tespih ve kalem göndermişti. Bunlara da eve yapılan bir baskında polis, devlet el koydu."

Gülsüma Ana bir köşede Kur'an okuyor.

Abdülbaki:

"Annem Zaza'dır."

Gülsüma Ana başını kaldırıyor:

"Zaza'dır ama Silvan'da doğma Zaza..."

Abdülbaki devam ediyor:

"Delila sekiz yıldır dağdaydı.

ANF ajansı her gün saat iki ile dört arası açıklama yapar, şehit haberlerini verirdi.

Her gün yüreğimiz ağzımızda dinlerdik.
Hani bir de Rahşan Affı çıkmıştı ya...
O zaman da dua ederdik, inşallah hiçbiri itirafçı çıkmaz diye...
Onca yıl yürek ağızda yaşamak hakikaten çok zordu."
Gülsüma Ana:
"Abdülbaki geldi eve. '10 şehit var' dedi. Delila'nın olabileceğini sanmadım. Ama oğlum biliyormuş, bana söylemedi.
Ayın 27'si, Ağustosun.
Maaşımı yeni almışım.
'Para harcama' dedi oğlum.
Telefon çaldı.
'Alo alo' dedi.
'Evin reisi gelsin' dedi.
'Benim' dedim.
Kapandı telefon.
İçimden bir şey koptu.
Abdülbaki'ye dedim ki, şu arayan numarayı arayalım.
Ayaktayım.
Aradı, baktım kendini sıkıyor oğlum.
Öyle bir bağırdım ki bina çöktü!"
Gülsüma Ana, kızının ölüm haberiyle içinde hissettiği acıyı böyle ifade ediyor.
Ölüm haberini aldıktan sonra Gülsüma Ana, Delila'nın cenazesinin peşine düşer. Artık tek isteği, kızını bir an önce Silvan'a getirip babasının, ağabeyinin yanında toprağa vermektir.
Ama bu kolay olmaz.
Cenaze almak, hele bir gerillanın cenazesini almak, kızı da olsa engellerle doludur çünkü...
Cenazeleri önce köylüler gömer.
"Midyat üzerinden Şırnak yoluna gittik. Önce Savcı Bey'le dört gün uğraştık" diye başladı Gülsüma Ana anlatmaya.
İlk gün Savcılık'tan ses seda çıkmaz.
Oysa, mezarlığın yeri sır değildir.
İkinci gün avukatlar da gelir.
Savcılığın yanıtı olumsuzdur:
"Henüz teşhis aşamasındayız, cenazeleri veremeyiz."
Dört beş aileyle birlikte mezarlık bulunur.

Bir korucu köyündedir.

Tartışma çıkar savcılıkla aralarında.

Delila'nın 6 numaralı mezarda gömülü olduğunu söyler savcılık. Delila'yı gömen köylüler ise 9 numaralı mezar diye ısrarcıdır.

Savcılık vermez cenazeleri.

Mezarlara da dokundurmaz.

4 ay 10 gün geçer.

Haber gelir:

11 gerilladan 2'sinin DNA testi çıkmış; biri Delila'nın, öteki Garzan eyaletinin komutanı Roza'nın.

Bir tarafta hüzün.

Diğer tarafta sevinç.

Abdülbaki anlatıyor:

"Delila'nın cenazesini alamıyoruz ama, hiç olmazsa DNA testi çıkmış... Küçük kardeşim Şener'le birlikte Silvan'dan yola koyulduk yine. Şırnak'tan Uludere'ye, oradan Uzungeçit'e mezarlığa geldik."

Savcılıkla yine mezar numarası üzerine tartışma çıkıyor.

Abdülbaki:

"Savcı, Delila'nın 6'da yattığında ısrarcı, biz de diyoruz ki 9 numaralı mezar...

Roza 10 numarada yatıyor.

Bu arada kardeşim Şener, mezarın başına çömelmiş, elleriyle 9 numaralı mezarı kazıyor.

Mezarlığın etrafı asker dolu...

Biz ise cenazelerini almak için gelen 6 kişi...

Uzman çavuş var.

6 numarada ısrar etmeye devam ediyor.

Şener, 'Abi, işte burada ablam' diyor bir çığlıkla ama uzman çavuş nuh diyor, peygamber demiyor."

Cenazeyi yine alamıyorlar.

Delila'nın mezarını kapatıyorlar kendi elleriyle...

Abdülbaki devam ediyor anlatmaya:

"İşte böyle Hasan abi... Delila'nın şehit olduğu tarih, 24 Ağustos 2007. 27 Ağustos'ta parti açıklıyor. Ve devlet bize tam 18 ay sonra veriyor Delila'nın cenazesini, 2009'un Şubat ya da Mart ayında..."

Bilemezsin nasıl özlüyorum Delila'yı!

Zerya Meya'yı dinliyorum: "Hapisten çıktığım zaman cezaevi kapısında beni karşılayanlar arasında Gülsüma Ana da vardı. Hiç unutmam bana sarılınca, 'Kızımın kokusunu alıyorum senden' demişti.

Beyaz yemenili Gülsüma Ana önde, ben arkada Silvan sokaklarında hızlı hızlı yürüyoruz.

2013'ün Ağustos ayı.

Ramazan Bayramı'nın arife günü.

Mezarlığa gidiyoruz.

"Bizim geleneğimizdir, arife günü mezarlık ziyareti yapılır" diyor Gülsüma Ana...

Yol boyu susmuyor:

"Biliyor musun, Aram Tigran geldi Silvan'a. Bir gece bizim evde kaldı. Delila'nın ölüm yıldönmüydü. Çok neşeli bir insandı. Delila'nın sesi üzerine çok güzel şeyler söyledi."

Mezarlık anababa günü.

Gülsüma Ana'yla beyaz yemenili yaşlıca bir kadın birbirlerine sarılıyorlar.

"O da bir şehit anası" diyor, "Kızı daha 16 yaşında dağa çıktı, aynı yıl öldüğüne dair haber geldi. Ama o gün bugündür başka haber alamadı."

Bir mezartaşına gözüm takılıyor:

El Fatiha
Rauf Kırtay
D.T. 1964
Ö.T. 1992

Mezartaşına baktığımı gören Abdülbaki, 'Faili meçhul' diyor.

Gülsüma Ana:

"Evlat acısı hiçbir şeye benzemiyor. Mezarlığa varınca, önce çocuklarımın mezarına varırım. Annem de, babam da burada yatıyor. Ama ben önce evlatlarıma giderim, Delila'yla Abdülkadir'e. Sonra da

beyime gidip bunu itiraf ederim."

Kolumu tutuyor Gülsüma Ana.

"Bilemezsin bazen nasıl özlüyorum Delila'yı" diyor.

Zerya Meya'yı anımsıyorum:

"Delila, Şenay, Necdet ve ben dördümüz birlikte çıktık dağa, 1999 yılı baharıydı. Üçü yok, şehit oldular. Hapisten çıktığım zaman cezaevi kapısında beni karşılayanlar arasında Gülsüma Ana da vardı. Hiç unutmam bana sımsıkı sarılmış, 'Kızımın kokusunu alıyorum senden' demişti. Bir şey söyleyeyim mi, kaç yıl geçti, ben hâlâ Delila'nın şarkılarını tek başıma dinleyemem."

Gülsüma Ana duruyor.

Delila'nın mezarı.

Mermer mezarın üstünde, uzamış yeşil otların arasında yapma çiçekler, güller, papatyalar...

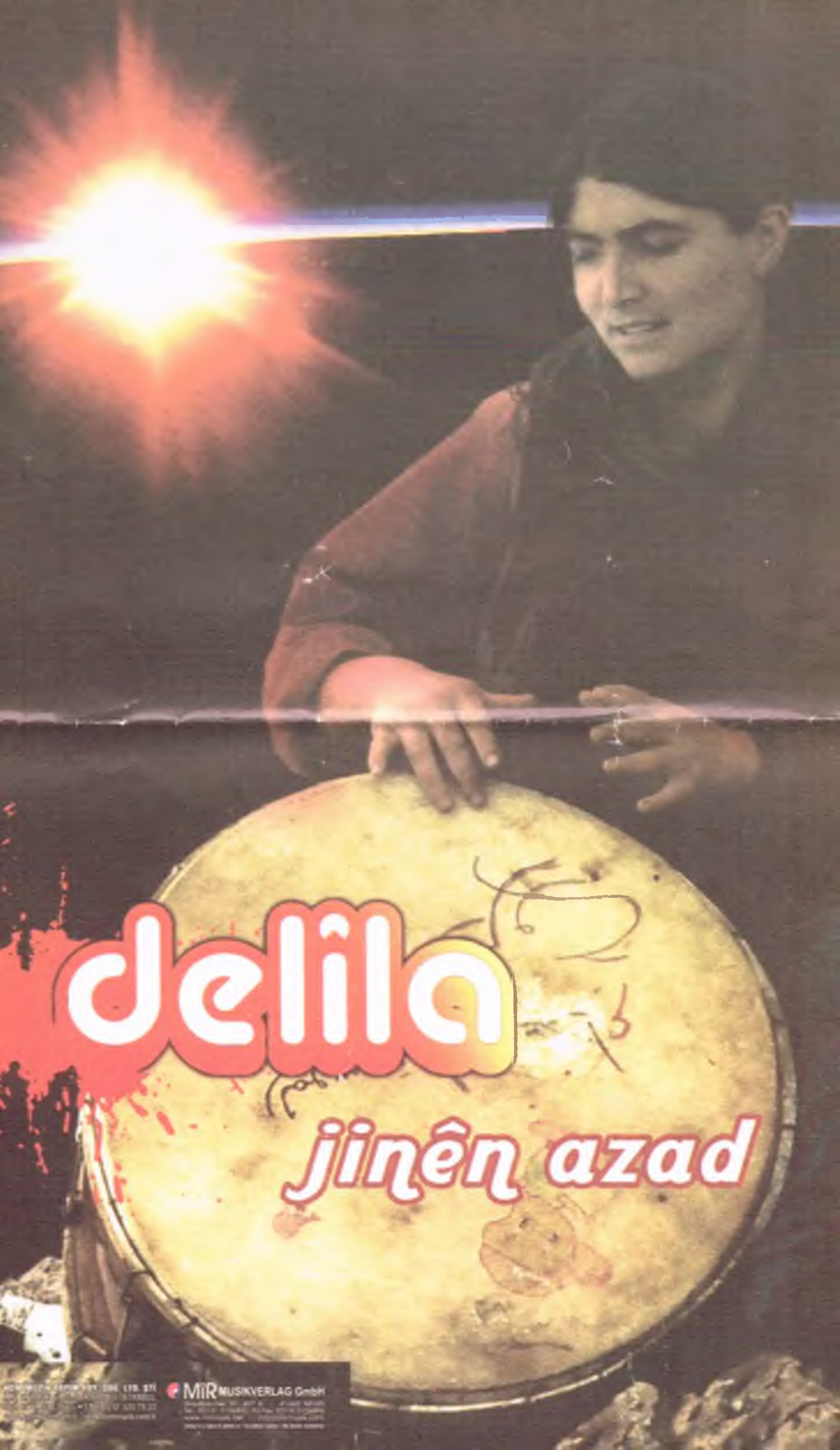
Gülsüma Ana, mezartaşının iki yanındaki Delila fotoğraflarının kaybolduğunu söylüyor.

Ellerini mezartaşının üstünde gezdiriyor okşar gibi, yeşil otlarla çiçeklerin arasını şöyle bir temizliyor.

DELİLA MEYASER
Ruhuna Fatiha
D.T. 1982
Ö.T. 2007

"Duyuyor musun?" diyor Gülsüma Ana, "Delila'nın sesi bu..." Evet onun çığlığı, Kürdistan dağlarında yankılanıyor:

"Yaşamak direnmektir!"

delîla
jinên azad
MİR MUSIKVERLAG GmbH

Gerillam

yaşabilmek için,

olup

Rêber APO

Partide en çok sevdiğim şey
ani ayrılıklardaki ani buluşmalardır

Dans ve Müzik iki ayrı sanattır. Fakat [illegible] birbirlerinin çok ince bir çizgidir. Buda Ritim [illegible] Çünkü ikisinde bilinçli olmayı yürek, beyin ve [illegible] amacın birlikteliğini gerektirir.

Her yürek kendi türküsünü çalar

Ben hâlâ büyüklükleri aramanın peşindeyim. [illegible]dimi en büyük yerine koyma hastalığım kesinlikle [illegible]tur. Büyüklükleri, Allah bile olsa, aramaya çıkıyorum. [illegible]rende, hücrelerde, atomlara kadar her şeyde arı[illegible]rum. İşte bu kadar araştırmacıyız. Çoğunun ya[illegible] gibi kendimizi bastırıp da benden büyüğü y[illegible] demiyoruz. "Benden büyüğü yok" ideolojisi gözü ka[illegible]tır. "Ben hiçbir şeyim" biçimindeki zavallılık d[illegible] onun tersyüz edilmiş halidir. Kuşkusuz biz büy[illegible] değiliz. Görüyorsunuz ki, biraz gerçeklerin dili ol[illegible] yaşamın dili, devrimin dili olma söz konusudur.

Rêber A[illegible]

Êvarbas Gerillam!

içimin, yüreğimin ve beynimin akışları seninle her zaman artmakta Gerillam. Ağlamak, sevinmek, düşünmek, yapmak, başarmak seninle hep devam ediyor. Evet Gerillam Başkomutanım ve benim en güzel çizgim olan Berivan ark'ın şahadet yıldönümü yarın. Yani beni yaratanlardan bir güzel daha... Komutanım.. Seni hep yaşamak yaşamının en güzel busesidir. Biliyor musun? seninle konuşmak, gülmek, koşmak, yürümek, savaşmak isterim. Seninle savaşmayı öğrendim. Ve Başkan APO'M'la öğreniyorum. Neyse senin günün için Gerillaca kadınlar yada en güzeli savaşçı kızlar olarak eylem yapma planındayız. Gerillaca saygı ve sevgiyle eğiliyorum. Selamlar.

Evet Gerillam! Bugün 10. gündeyiz burada... Yaşamla, tanımalarla, sıkılmalarla, anlamalarla, anlamlandırmalarla yaşamın güzellikleri ve çirkinleri ile 10 gündür buradayız. Politikanın en çirkinlikleri ile sade denilen yaşamlarla, ukalaca insanlarla ve en güzel olan saygıda sevgili insanlarımla yaşıyorum bu 10 günde... Beni diğer yoldaşlarımla ayrı kefede tutan anlayışlarla, saygısızlıklarla ve birde erkeklerin kadınlardan daha beter olan dedikodu anlayışları ile ama yinede en ince ayrıntı olan devrimci insanların küçük yürekleri ile yaşamaktayım bu 10 günde. Sade„ denilen olgu ile beraberim diye yaşadığım insanlarla 5N+1K formülünü tekrarlıyorum binlerce kez sevinerekten. Bekide insanın öyküsünü anlamaya çalıştığım içindir. Ama yine de devreye „giren "5N+1K„ formülün ta kendisi oluyor. işte Sevgi„ olgusunun altındakiler bunu soru işaretine ve noktaya doğru götürüyor.

Neyse gerillam! acılar, hep sevinçleri doğurur yine de herşeye rağmen şiginı ark'ın değişi ol bi "Hayat yaşanmadığı yer" yaşanılıyor bu 10'da de. Benim için ise Yaşam güzeldir savaşçılık işte bu güzelden dır yüreğimin en küçük buseri kahkahalarla dolmakta. Buda beni yaratmakta "AN"larda... E insanoğlu "sevgiliyi büyütmeye devam. Başarılara maratoncul yapmaya devam her yaşamın yaşanılacak larına dair her nefes alış verişte...

Neyse Gerillam! Başarı bizimle hep var olacak biz böyle yaşadıkça...

Gerillaca selamlar...

diyecektim ama yoldaşlarımın telefon çalış larına yakın olduğum için kusura bak anlaştık değil mi... Tamam hemen gerilla ca selamlar veriyorum.

Dembaş....
24.10.2005

Savaş gülüm
Sıkı savaş
Savaştıkça varız biz.
Savaştıkça çoğalır ve sevitiriz.

Her yeni gün benim için
yeni bir başlangıçtır...
Gülnaz Karataş...!!

Hey [illegible]

Heyelan

Selam Gerillam

Şubatın, doğduğu [illegible] bir yazıyla Merhaba [illegible] [illegible] [illegible] olsun diye. Şaka şaka [illegible] küçük bir akşamı yazdım sabaha. Onunla başlayalım düşmanına selam durarak.

Gülüşün sabahın sakin sesiyle ki
Göğsün kalkan kahkahaları içine dolsun...
İLKBAHARIN GERİLLAM

Evet! Selamı duyuyorum, sonra sessiz karakış yaklaşır. Bugün [illegible] [illegible] [illegible] sapasalı [illegible] için [illegible]. Ama [illegible] [illegible] [illegible] için [illegible]. Evet [illegible] bu ayın düşmanımızı kışa getirmeli. [illegible] [illegible] yeter [illegible] [illegible] [illegible] ile [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] yani [illegible] [illegible] [illegible] ile oturmuş bu [illegible] [illegible] Şeriftan ve Serin artılar [illegible] [illegible] [illegible] gelen [illegible] [illegible] Karatay'ın [illegible] [illegible] birbiriyle ahbap çavuşluk yaptıklarını söylemesini unutmamak gerek. Neyse bu akşam seninle Gerillam. Çocuk ruhum seninle hep coşmakta. Bu an bile kahkahalarla doluyum.

Dağlarımızı unutmak en büyük ihanet be gülüm. "Hevalim" Dağların sevdası beni hep çeker. Yeşil düşmanımı kışa uyanıyorum Şeriftan artı'nın "Karakola kim geliyor ahbap çavuşluk yapalım"

"Birbirimize tutunabilsek belki Güneş doğabilir" Tarkan'ı dinliyor ve tartışıyoruz. İspanlar tartışmak lazım. Güneş çıktı diyorlar. Tamam Heval Şeriftan "Albayı" alacağız

Neyse! Müziksiz bir yaşam düşünülmez...
Tamam! şimdi ısınma zamanı...
Sanında kâğıt artık dünyanın boş olmadığını [illegible] ... kâğıt artık ulığıdı [illegible] ... boş vermek hep var, biliyor musun? Boş verme[illegible] acık olan ışın [illegible] [illegible]...
Neyse yazıyo....

Esasta bugün eylemimiz olacak mı? Onu düşünüyorum be gerillam! Kafam bozma kötü ve senin düşünce [illegible] [illegible]....

Tamam kızma kızma senide yazıyorum sevgim artık... Tamam yakındaki ışın, kâğıdı artık eleştirmeyi ve onunda kendini eleştir[illegible] gibi yazıyorum. Bu kadar Defterime girmek is[illegible] diğini bilmiyordum. Hele birde bunu duysan herhalde beni tırlatırsın Neyse neyse şaka şa-ka!
Tamam be güzel yoldaşlarım... Sizleri sev[illegible] en güzeli..

25.10.2005

Müzikle serbest gerillam...

Dün akşam yazmak istedim. Ama içimden gelmedi be güzelim. Her duygu anında gelmez. E... bazen[illegible] sıkar insanı.. Çünkü ben en iyisini yapmaya [illegible] başan bir gerillacığım. Bu benim karakterim...
Neyse başarılara hep devam..

Şimdi GÜNEŞİN ısısı tenime vurduğu ve [illegible] ve beni coşturan derinlikle yanı müziğe [illegible] Gerillam....

Eylemimizden daha çok yok. Eylemin boyutu da
ada da fazlalaşıyor. Unutmayız. Kendin yapmak isterdim
bir patlayış zamanı olacağım. İşte benim küçük
en
yaşamım bu.

Evet yoldaşım! Yaşlarıma bile zor iken, dünya-
ğın ve yaşayışımın en [illegible] yaratıkları olan çocu-
lardan biri ile daha karşılaştım. Onlar benim ru-
hunu dahada kahkahalaştırıyor. Benim güçlerim
onlar... Küçük büyüklük, çocuklukta başlar. Başkan [illegible]
insan tanımı gün geçtikçe artıyor farklı yaşam zora-
ları farklı insanlarla yaşamalar olmakta. Dünya özel
dünyada yani "öz" olmayan algım artık yaşamı
ilginç demek çok yok dolayısıyla an parmak nasıl bir de-
ğilse biz insanoğullarında bir değiliz. Yani en azından
ilkeli insan kimleri. Bana göre algım artık. İlkel
bir insan... Ama ONLAR formülüne göre değerlendirdim
Merhaba! Delikanlı ruhum. Biraz çılgınlık yapmaya-
ne dersin... Tamam çözümlemeyi bir kenara bırakalım
Enerji depolamaya ve dağıtmaya başlayalım.
Biraz da biraz.... Başarılar....

"AMED şehrim benim
Sende saklı tüm düşlerim
AMED yaşamım benim
Sende kaldı tüm düşlerim..."

Serbaş Sevgilim, Gerillam

İnsan beynini diğer yaratıklardan ayıran ke-
di düşüncesidir. O yüzden bilerek yapar. Tüm ya-
şamını, hal hareketlerini velhasıl tüm kendin
kendi düşüncesi belirler. Birde farklı insan
türleri ise daha fazla düşünmek işine gi-
rerler. Neden? Öncü rolünü aynadıkları için...

[illegible] bir duyulmamışlık ortamında yeni yaratma-zı, yeni yeni buyuracaklardır. Düşünce gibi. Gerillam! En güzelinde düşünceyi binlerce in-kanlığının yaşamına [illegible] [illegible] ediyler a[illegible]. Neyse ne gerillam düşünmek en güzelidir olduğu için. Bir oyunun içinde yeni yüz-ün içindeki renklilikleri yeni görmeyi öğre-nen...

Evet gerillam! Manyak insan türleri... alınında tükeniyordu insanlarla beraberim... yani karşıt olası özellikler... Şu küfürler daralmadan değil, görüşenlerin gözle gördükleri şeyleri. Alay etmek, yüzde bilmişlik ukalalık. Ama çözümlenen özellik türleri. O yüzden gülüyorum. Ama anla-dığımda ne kadar acı verici. Hem ben Hemde onlar. Yinede insanları daha çok seviyorum. Fakat tek göz yetmez bunlara... bunlar dağdığım, gördüklerimedir. İnsanlara de-ğil. Benim gözlerim sadece... 5 duyu organının tamamı çalışmalı. Hiçbir şey tek başına yetmez. Bazen kızmak ve insan özelliklerinden nefret etmek gerekir. Buda seçkinliği, tanımaları yaratmayı getirir. Amacımdan vazgeçmem bu bile yani kızma bile amaçlı olabilmeli. İşte düşüncenin farkı burada...

Hepimizin bir öyküsü var. Bazen kendimi gözle-diğimde hem seviniyorum hemde acı veriyor. Fakat en fazla sevinme var. Kendimi tanıma ve yaratma arayışı fazlalaşıyor. Delila! Kendini hiç bir zaman rotadan çıkarma...

Evet gerillam! Bir gerilla kızın içselliğini yazmaya devam edeceğim. Delikanlı ruhu hep yaratmaya devam edeceğim.

Neyse! Gelelim Laksimize. Feritan ark. 2 ark.'ı Lackledi. Ağırı ve Sabri ark.'ı

…eçmiş olsun be ark. ları. Başarıya koşun. Ama
yenilgiyi kabul etmek lazım ki başarı gelsin.
Yenilgiyi başarıyı düşünmek yenilgiyi getirir. Diya-
yani başarıyı düşünmek yenilgiyi getirir. Diya-
lektik insan gerçekliği. İşte bugüne değilde yarı-
nı düşünen sabri ark. böyle kaybetti. bunları
yaşarken kendimide unutmamam lazım. Yani
ben nasılım? Ve birde müziplik yapmadığım halde
ark.'ların takılmaları. Neyse! Bravo başarı...
Başarı hep başarıyı sevenlerin arkasında...
Ve yenilenin de arkasında... ama bilenin
Yenilginin ardındaki başarıya koş maratoncu

Evet gentlam! Sevgilim. Delikanlım... Yazmak
yazmak. İnsanları, sevgili insanoğlunu yapmak
çok hoşuma gidiyor. İnsanoğlu seni sevmeye de
varım... Ama kuralına göre... Yoksa sıkarım topuk-
lara. Sıkmam arkadaşlıkları, yoldaşlıkları yarata-
mam, yaşamayı öğrenemem. Ha! birde ark.'lık
maddiyatçılık değildir. Burada o var. Yinede
anlıyorum savaşımı be gentlam. Niye beynimde
bir tepkim çok. Ama yoldaşımın bana bu kaş
günde müzik anlattığı için çok teşekkür ederim.
Ama hediyeye dahada iyi bakmak gerekir ve
emanet ihanettir bizde öyle derler. İşte yoldaşlık
yada ilkeli ark.'lık budur. Neyse... Bugünlükte
bu kadar. Ama aşırı gitmemeliyim. İnsanları üzme-
mem lazım. Böyle yapmaktanda sıkıldım.
Gentlam! Senin aktör ve aktrislerini gördükçe
tutkum dahada büyüyor...

Hayat Güzeldir.

"Yaşam çok sert. Yaşamdan daha sert olmalısın. Yaşamdan daha sert olanlar gerçekten yaşayanlardır"

26.10.2005

Yüce selam ile Korkusuz Gerillam...

Sabah, nasıl ki Güneş gönü aydınlatmak, ısı vermek, canlandırmak tüm renkler için doğarsa sonsuzlarda bende onunla kahkahalarla doğdum. yine bu sabah'a... 3'ten beri ayakta olmama rağmen çok canlıyım. Ark.'ların deyişiyle Hiperaktifim. Ê... Gerillam senin ile olmak kolay değ[il]. Neyse içimin tüm kahkaları ile buse gönd[e]riyorum sana ve insanlara... Yaşam güzel dir. Şimdilik bay... Serbaş bana, sana [gü]nün akışında Korbaş.

Yine Ben.. Çünkü aklımdan geçeni yazmalıy[ım]. Kızmazsın değil mi? Tamam anlaştık. Aklımdan geçen şu. Kendimi seviyorum Galiba. Kahkahalar atıyorum. Neyse daha sonra bunu tartı[şı]rız.

Dembaş..

Uykusuzluğum bile uyanıklığımı daha da fazlalaştırıyor. Yani sadece Gözlerim kapalıydı Ama işitme du[yum] sonuna kadar açıktı. Neyse uyanık olmak güzel. Ama başım ağrıyor. Birde ark.ların sesleri... Neyse dedim ya işitme duyum güçlü.

Evet gerillam! Welat ark. çok kötü bir tercü[man]. Ê.. tercüman olmak kolay değil...

Serbaş Gerillam....

Şu an biraz sinirliyim. Buradaki insanlar çok gülünç. Aslında yanlış hep burasını değerlendirmek. Ha kızdığım nokta saçma sapan laflar atmak konuşmak. Ulan! ben çok geniş biriyim. Yoksa na[?] voldurmuş. Bağırıp çağırırdım. Ama komik geliyor bana. Neyse tanyalım şu dünyayı ve içinde[ki] yaratıkları.

Erkekler dünyası iğrenç... Adam gibi olun be...
daha çok söylenir iğrençlik yapacaksınız. Ama
yine adam gibi olun. Kaçık ve gerilikten uzak
durun. Yaşam çok zor. Ama gerçekte güzeldir. Yeni
buradaki yaşama hiç tanışık ve alışık değilim.
Buradaki yaşamı çözmeye çalışıyorum. Çelişik bir
yaşam. Ama bir o kadar açık... Çelişik olan
insan beyni yani hastalıklarımız. Ark.'lar kusura
ma bakmayın Adam gibi olun. E... böylece bun-
lar bile çözümleme aklınızda olursa beynin rahat
latıcısı.. Yani çözüm.
* Evet aslında ark.'lar beni anlıyorlar.
Yine de tahrik olmuyorum. Çocuklar. Kocaman çocuk-
lar...
Neyse! En önemlisi eylemin olmayışı. Artık sinirleni-
yorum. Kendim o kadar gitmek istiyorum ki...
Kendim yapmak. Bu kadar gün olmayışı sinirlendiriyor.
Eylem yapma zamanı. Gerilam!

Tartışmak, daha fazla çözüm ve bitmeyi getiri-
yor.
27.10.2005

Selamlar Saygılar Gerilam...

Dünyanın en büyük çıkarcılığını yaşayan biz
gerilla topluluğuyuz. Peşkeş çekmekten kendimizi alı-
koyamıyoruz. Ha! kavramları net yerleştirmekte gerekir.
Dünden yaşamımız sadelikten uzak. Ama dünya! bu-
nu bırt sana ters bir insanım. Neden? Biliyor musun.
Adım üstünde APOCU gerillayım. Ve olmaya devam
edeceğim. Belkide ruhumu en fazla coşturan da bu...
Çözümleme gücüme inanıyorum. Biliyormusunuz insanlar.
Güzel ark.'lar sizi siz olduğunuz ve insan olduğu-
nuz için seviyorum. Gücüm burada beynim. Politi-
ka işimize yakışmıyor... Bundan nefret ediyorum.

Kendimi insanlar [illegible] kandırıyorum. Kafamda [illegible]
olmayaktan ayaklı [illegible] [illegible] kıyorum. Ama
niyetle [illegible] güvenmiyorum [illegible] yaklaşıyorum.
yanım var. Yüzleşemediğim [illegible] yüzleri. De
ki gülmeyişim [illegible] [illegible] [illegible] duymayabilirim
yorum. Duygusallığım bazen yaşıyorum.
Vayde ve her şeyi [illegible] vergi olmaya
vam ediyorum. Devrimcilik fırtınalı [illegible] [illegible]...
Bağı olmaya devam ediyorum. Neyse.
Bunlar ark. [illegible] [illegible] [illegible] Bakalım
kim kazanacak. Ama [illegible] bu sefer kaybedip
[illegible] tan yüdüren olacak. Fakat [illegible] ark.'a
çok sonsuz.

Gevlianlılıkların içi çok düşmanlı. Çünkü yaşaya
O ve hissedenler. O işte devrimcilerin çocuk yüreği
bazen kendini yaşatır yaşamın sıcaklarında. [illegible]
Candan Erçetin'i dinliyorum. Onun da [illegible] lardır
dileğim. Yüreğin notalarıdır dilek [illegible]... Bana
şarkı hatırlatıyor... Neyse. Yaşamı herkesin hissetti
kadarıdır. Ama benim, sizin ve onların yaşamı bü
yüktür vardır. Bazen yada dünya gerçekliğimizde fe
edilir yaşam ki yaşanılsın büyüklüklerin [illegible]
gi...

Bergam ark. sanırım daralmış... Aslında insanla
yeni "ark"larımızın ukalalıkları işte. Bir şiirde diya
ki nasıl yaşamalı" önemli benim için. Açıklık
samimiyet, dürüstlük, ark.lık, yoldaşlık "nasıl"a gö
yaşanılır. Bunu bildiğim içinde mutluyum. Korkun
çok. İnsanlar korkak yaratıklardır. Ama yaşadığı
mız dünya gerçekliğinde bu olmazsa yaşam ola
yor. Bunları hissedikçe öğrenme hep gelişiyor. [illegible]
lar size teşekkür ederim. Buna siz itiyorsunuz
Ve benim anlama ve tanıma arayışım. [illegible]
Dans etmek istiyorum. Benimle dans eden var mı
Korkmadan... Haydi çalsın müzik bizimle se

elindeki enstrümanla...
le sarmaş dolaş ol elindeki enstrümanla...
ritmim, şu an kıpır kıpır benim... Dans'a devam
delice. sarmaş dolaş... Ben neyle kızım
Ya içimi hoplatıyor bu müzik... Teşekkür ederim
güzel insanlar bu 13 günde bir çok şey öğrendim.
Tüm öğrencilikleriniz ve güzelliklerinizle bir çok şey
yaşı... Kendinize göre beni değerlendirmeye göre
de olsa... Aslında karşılıklı anlayış vardı. Ama
öğrencilikler hep vardı... Yine de kahkahalar atıyo-
rum. gerçeği aklımla bin yıl yaşayayım. Ama onur-
luca... Kusura bakmayın böyle öğreniyorum. Ama
üstün tutmam... Bunu insanlık için ve insan olabil-
mek için. Gerçekten! Ve gerçekten sizinle olmanın
hep var olsun diye... Ayrıca bunların hepsi benim
Hüsum. Öğreticilere sarmal kızım acaba...
Doğum aşkı çözmek için bundayım sonuna kadar

Şarkı bölümü

Yorganında, bileğinde, göğsüğünde ah...
Canı sağ olsun.
Alanında, yerinde, isteğinde ah...

Çok mutluyum. Bakire akla sahip olmak için savaş-
tığım için. Amacı uğruna ilkeli ve kurallı savaşım ve-
rilir. Çözüm gücüne inanıyorum. Ben gerillayım. Tartış-
mamız gereken objektif bakış açıları... Yan benim-
den insan anlat ile büyüyorum. Yeteneklede herşey
kazanılabilirmiş. Aynı ark. kafamı bozma ulan...
Yoldaş insan... Kavga ederiz ha...
Heval Bindan! Bugün beni gerillam diye çağır-
dı. Çok sevindim

Güzel ark. seni de yazmak lazım. Dürüst, açık,
samimi doğru yaşayan yoldaş. Welat yoldaş öylü
bir insan bence. Şu an yaşadığı zor bir döne-
mi anlatıyor. Akıllı bir insan... Kafasını çok iyi
çalıştıran bir ark. Aynı çok hoş bir ark. Aslında
öylelik var buradaki ark.'larda. Hal birde Şehit
Pınar ark.'ın kalemini bana verdi. Bende yoldaş-
lık olayı korkusuzcadır. Sonuna kadar kaldıra-
bileceğim bir kalem ve bununla da yazmak
daha da güzel ve onurluca...

Ayışığının son ~~[illegible]~~ hakimin gece 3 ile
kaydığı gösteren yüzü ile merhamet ve 2 güzel
yoldaşla, gerillanın ateşi ile dolarken Ladesin
sonuna geldik. Evet kaybeden bu seferde Bertan
ark. oldu. Yine de diyeyim Welat ark. Akıllı bir
insan... Zayıflığı iyi değerlendirdi. Yani Bertan
ark.'ın uykusundan ve benim getirdiğim fotoğ-
raflardan istifade ederekten mat etti. E...
sürekli kazanma olmaz. Aslında Bertan ark.
karşı tarafın kazanma aklını fazla benimsemedi.
O gözden de bir yere kadar gelebilirdi. Oysa düş-
manı vurmak ~~yaşa~~ kazanmak için onun düşman
olduğunu bilmek lazım ki taktikler, ve kazançlar
gelişebilsin. Neyse geçmiş olsun Bertan ark....

Bana göre insan tanıma hayalında ve nasıl davranılır, Welat ark. çok iyi biliyor. Mesela insanı sadece bir para yaradan bir yaltaya takma yeteneği ister. Buna gelen insan eğer takılma nı varsa işte tanıma ve taktik ortaya çık Akıllılık çok güzel bir şey... Buna beyinin olgunlu nu gösterir. Bravo başarım... Amaç en önemlisidir. Neyse gerillam! Kenan ark. bugün yanı bu akşam daha iyi görünüyordu. Yani havalı bir arınma çözülme ve gevşeme yaşamıştı. Benimle tartışma yaptı. Çamı... İşte müzik ritmi o kadar canlı önü tartıştık. Yaşandığında daha iyi anlaşıla cak yaşam ve insanlar. Biliyor musun gerillam! zaten yaşanmadan hiç bir şey yaratılmaz, gelişmez ve değişmez. Olumlu-olumsuz, her iki anlamda da... Konuştuk konuştuk. [redacted] derdi nin olduğunu söyledi. Bence de öyle bir şey var. bunu daha önceden de sezmiştim. Ama nasıl bil miyorum. Kafa karışıklığı yaratmak istedi ama a laşılır da kıldı... Kendimi anlattım. Bilmeye göre davrandığımı. İnsanlar arasında ayrım yapmadığı mı söyledim. Ha birde Bercem ark.ı çok iyi çözümlemişti. Kam gözlü olduğunu söyledi. İnsanları hassasiyetlerinden konuştuk. Bana göre direk bir şe yüze söylenilmez. Ama aslında söylenilir.

Gerillam! Lanet olsun. Bazen kendime kızıyoru Taylık var. Oysa içsel sezgilerim çok güçlü ban onlarıda daha fazla işlemeliyim. Örneğin, Bercem ark. Eşitlik psikolojisini çok fazla yaşıyor. Bu çok tehlikeli güzelim. En fazlada kıskançlık. Daha yaygın görünen bu. Ama buna karşın tedbirlerim var. Hemde tedbirden ziyade insanlara olan sevgim be gerillam... Senden öğreniyorum Başkan APOM. APOCU olmak benim için dür. APOCU gerilla kız...

[…]ağım defterim. Ben ve gerillam arasındaki tüm
[…]oldaşlıklarımı, monologlarımı, diyaloglarımı, çözümleme-
[…]lerimi, açıklıklar, yanlışlıklarımı duygularımı,
sevinçlerimi, değişimlerimi, gelişimlerimi, hatta
hüzünlerimi zamanlaştırdığın için seninle sarmaş-
dolaş olmak tutkumun en güzel akışıdır.
Aşkı olan bir coşkudur benim için yaşamda.
[…]bir enerjidir. Güç olanıdır benim güneşim ve
[…]usumda ki güzelim.
Neyse! aşkımın bir parçasısın gerillam.
[…]hımda en temel dinamiğimsin... Başarılara
hep koş maratoncu çocuk.

Dambaş...

Şu an ise en son bir ark'ı değerlendirmeye tabi
tutacağım. Sabri ark. çok sert gözüküyor ama aslında
içten ise yumuşak olan biri. Fakat sadece kavramlar
olarak şu an bunlar. Ama kaygı yaşayan, aslında kor-
kak bir insan. Neden mi? Önyargın kendisini tüm suç-
lu görünebilecek şeylerden kaçınır. Net emek olara
dün akşam görev vardı. Welat ark. gitmek istedi.
Ama Rênas ark. gitti. Hal Rênas ark. için Bencillik
çok fazla ve şımarık. Neyse! Geri gelelim. Ama
Welat ark. sürekli gitmediğini dikkat çektiğini ve
bunuda uyanarak Sabri ark.'a söyledi. Ama Sabri
ark. kendisini için içinden çıkaramadı. Yani Welat
ark.'a kendisi gidiyor. Ama korkan bir ifadeyle.
Yani bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın.
Formalite icabı olmamalı. Neyse...

Evet gerillam! Şu an "HEVAL" şarkısı söyleni-
yor. Ben ise Yoldaşlık nasıl ve şu an nasıl yaşa-
nılıyor nasıl anlaşılıyor o benim için çok önemli.
Onu düşünüyordum.

Heval aşkını yoğunlaşmayı bozma... Tamam

fotoğrafını göstereceğim. Sabırsızım... Tamaaam
Uuu, daha fazla kullanmalıyım
Zaman artı kitap okuman çok güzel. Vam
dır bu olay. Yalnızlık artı kan

Merhaba güzel Çocuk. Seni seviyorum. O
kadar şirinsin ki seni sarmak istiyorum ve
hatta sarıyorum hayallerde. Çünkü sen den
gim be güzelim.

Çok duygusal kalıyorum herşeye...
bunu hissediyorum. Ama ısrarım ve ara-
yışım, amacım bu acıyı sevince dönüştürüyor

Ama Sabri arkadaşımda ciddidir. Yani en ağır
dan bağlı kaldığı kadarıyla... insanların olum
olumsuz yönleri sürekli vardır. Neyse! Eğlen son
bekledik. Ama netice olumsuz. Bu kadar bekledik
Bana göre onlar fazla özlü değildiler. Bilmiyo
rum ama o tür gençlikler fazla iyi mal değil
Yine sanıcılık dağı. Aslında tam iyi bir örgüt
leme olayı sorunu.

29.10.2005

Koçbaş Gerillam...

Bugün buradan ayrılıyoruz. Ulan siz ne
biçim devrimcisiniz. Herşey çok normal, her
şey boş ver. Olurmu ya! deliyi sorarsan ger
lam herşeye iyi takıldıkları için. Ama çözüm
li ke gerillam. İnsanların yaşama bakış açı
farklı. Nasıl yaşanılacaksa...

Gerillam! Başkan APOM beyim bu ak
ra daha iyi anlam biçer. Ve onun içinde
lıyum. Ve anlam biçecek insanlarım.

Yaw sanki 70'lik rakı içmişsiniz bu ark. lar.
Gülüyorum...
Neyse! insanlardan hiç bir şey esirgenmemeli. Ör-
nek olarak. Sekaneyle vardı- gel için alınmıştı.
Ama çoktu ark. larıma birer dağıttım. Fakat
Kerem ark. yol için olduğunu söyleyince.
Yani saygı insan yaklaşımı insanlara olan
saygı. Tamam olabilir. Her insanın insanlara
yaklaşımı farklı. Anlam biçimi farklı. Ama her
şey gözden geçirilerek hesap yapılır. Neyse insanın
insana yaklaşımı çok olan Tercihlik olayı...
Ey insanoğlu! beğenip bakmış bile bana kendi
geliyor. Çünkü biliyorum. Ama ise ama benim yakla-
şımımı anlamaya çalışın. Ha! bu arada Kimse
ark. insanların hep onu anlaması ister. Fakat bu
tek taraflı olur. bu da dürtek bir ama Kimse ark.'ın
kendisinde göre anlamını verme hayatı
yok. Çocuklar... insan isten herşey yapabilir.
Ama yine de herşeye rağmen yaşanılıyor...
Lakin benim için ise nasıl yaşamaktır?,,
O güzelden yaşam güzeldir. 10 Ekim 2005

Selam Sevgilim...

Şu an kampımızın Takımımızın önünde bir taş-
ta oturup, Güneşin yüzüme vurduğu, Elbiselerimin
yarım kalan ıslaklığını (yani banyo yapmıştım) kuru-
turken, dünün kalan iç akışlarını akıtmak istedim.
Evet dün güzel yoldaşlarımızın yanın-
dan ayrıldık. Hem hasret, hem sevinç, hem tüm
yaşananların anısı vardı usumuzda, yüreğimizde.
Gerçekten de biliyor musun sevgilim! O ark.'lar
Öz dediğimiz insana değer veren yaratıklardı. Ne varsa
olay onlardaydı. Neden? Yaşadıkları
yaşama dair olan inançlarıydı. Biliyor musunuz
güzel yoldaşlar.. Bizi özleyeceğinizi biliyorum.

Çünkü paylaşılan o kadar şeyler vardı ki
10 günde, tüm açıklığıyla ve yakınlığıyla ya-
şadı o 10 güne... Şu an hepiniz gözümün ön-
de gidip geliyorsunuz. Rênas ark.'ın şımarıklığı
ama saygılı ve özlü oluşu, Agit ark.'ın çocuk-
su davranışları, Welat ark.'ın kahkahası, gü-
lenlere dair ne varsa kahkaha atarak
yazıyorum. Aslında sizi öpmek isterdim ayrıl-
ken, ama şımardınız. Neyse neyse kocaman
öpücükler size. Tabi ya Sakar ark.'ın kar-
lekesi kel kafasını unutmadım. Belki bunlar
küçük parçaları ama en büyük yaşamların
yaşanacaklarıdır. Şunu söyleyebilirim yoldaşlık
hepimizin arayışı ve bu orada görüldü. Ben
gördüm. Yaklaşımlarda velhasıl tüm yaşanılan-
larda görüldü. Oradaki ark.'lar çocuksu yön-
leri çok fazla. Bazıda bir çocuk ruhu gibi
bakıyorlardı. Aslında gerilla hep böyle olsa
yani küçük gruplar halinde olsa müthiş bir
gelişim sağlar. En azından ben öyle bakıyo-
rum. Neyse neyse. Oradaki ark.'lar benim
öğretmenlerim. Neden? Çünkü yaşamlarıyla örnek
teşkil edecek şeyler verdiler. Birde bulmaca
öğretmenim Rênas ark. Kelime hafızamı yani
zekamı daha iyi geliştiriyor. Akıllı ve istih-
baratçı Welat ark. Akıl nasıl kullanılır öğreti-
yor. Yani yetenek... Neyse güzel yoldaşlar ...
kocaman çılgınca öpücükler... Aman kimse duy-
masın.

Evet gelelim. Güzel komutanım Beritan
ark.'a.. Onu gerçekten çok sevdim. İnsana yak-
laşımı, sevgici, çocuksu ruhu, rahatlığı bir
komutanı gösteriyor. Sade bir insan.. Seni çok
seviyorum güzelim. Ama insandaki yanlış
kullanabiliyor. Adeta benim yaklaşımlarımı
kullananlar gibi...

Ama çocuk ruhlu, insancıl hep kal... Ama akıl
daha fazla al.

Evet ve evet gırtlam! Kadın gırtlaklar
...ola kırıldık. Acılarla, özlemlerle ve yağmur altı
...daki kahkahalı çığlıklarla güldük.

31.10.2005

Selam gırtlam!

Şu an sessiz akışı dinliyorum her yanımda.
yani düğün tabutumuzun yeni mangasında... Ağla-
Gülüm! bende şu an bir durgunluk var. Ağla-
mak isterim. Ama aklım ve çocuk ruhum buna
izin vermiyor. Sıkıcı sözler... Ağlık bir düşünce
yoğunlaşma sonucu sadece... Gırtlam! Sana an-
latmak istediğim yine bir taşıma derinliği...
aslında biliyor. Ama yaşanılanlardaki derin-
lik. İnsanoğlunun yalancılığı, dedikoduculuğu...
bunları çok rahat görüp gözlemliyorum. Ve insan-
oğlunu inceliklerde arıyorum. Kendimize göre
yaklaşımlar hep kaygılardan kaynaklanıyor.
yani yalanlar, dedikoduların kaynağı yine
KORKU! En bariz bir örnek yaşamımızda çıkan-
lar. Birbirimizden korkmak. Yalancılığı, dediko-
duyu, abartıları ortaya çıkarıyor. Bunlar çok
yeni şeyler değil. Ama bizde yaşanması bir
öğrençlik. Bu sözü kullanmak istemezdim. Ama
söylenir kirliliğe... Ama bunları gırtlağa
layık görmem. Gırtlam ben bunları kabul
etmediğim için. Yaşamım senle olduğu için
çok sade, yalın, gözümün netliğinde dile
getirdim. Ahin ark.'ın şüpheciliği, abartıcılı(ğı)
bilmişlik taslaması ve sonradan da korkaklı-
ğı, Tijen ark.'ın bitmezliğinden gelen
dedikoduculuğu, Kabin ark.'ın kaygılılığı
yani konu yine KORKU. bir sanı maki-

yerinden kaynaklı. Şimdi zaman artık'ın [illegible]
verme korkusu, kitlenin manevra kabiliye[illegible]
yani sonuç yine korkunun verdiği [illegible]
lar. Hep birbirine bağlı olarak gelişen kor[illegible]
ayrı yaşamı hepimizin. Öz sorumluluk insa[illegible]
kendisini ortaya koyar. Ama hep bir şeyler
atrafında dolanıyor. Bunları çözmek tanıma[illegible]
farklılaştırmak alternatifini geliştirmek benim [illegible]
Bu yüzden de çok mutluyum. Kalitelerle doluyum[illegible]
Neyse!

Evet gerillam! Özgün bir tatavy. Yan[illegible]
kadınların kendi başlarına... Savaşçılık benim
kanıma işlemiş. Çok güzel. Herkes çok mutlu.
Ama klasik Gerv zihniyet kendini gösterdi.
alanımızda kalıyoruz özgün tarz olarak. Ya
dünya Hericilik peşinde... Ama biz ne peşind[illegible]
Ya ben hareketlilik olmasa, açık bir alan olma[illegible]
ne yaparım. Neyse! Sadece gülüp geçerim içimi[illegible]
derinliklerinde...

Ya! o kadar halkın içinde olmak isterdi[illegible]
ki. Ben halktan o kadar coşku alıyorum ki
anlatamam. Eylemlilikler yapılmalı. Güzel ha[illegible]
Ruhum coşuyor. Ama şahadetlere anlam bıç[illegible]
yorum. Fakat hüzün yine oluyor.

Neyse! Şehitlerim benim için bir kişi[illegible]
özellikleri. Yanım başımdaki art.'larımın da bir[illegible]
gideceğini bilmiyordum. Yani ruhları yaratacak
buluşma bu ayrılık. Yaşam çok güzel. Yaşa[illegible]
daha çok seviyorum. Aklımla ve yüreğimle [illegible]
viyorum. Delikanlıca seviyorum bu yaşa[illegible]
Hep içimi coşturan aklımı geliştiren yaşa[illegible]
çok çooook seviyorum. Her de kahkahal[illegible]

ESKİ BİR TAPINAK YAZITI

Gürültü ve patırtının ortasında sükunetle dolaşı, sessizliğin içinde huzur bulduğunu unutma. Başka türlü davranmak gerekmedikçe herkesle dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun.

Bağışla ve unut. Ama kimseye teslim olma. İçten ol. Telaşsız, kısa ve açık seçik konuş. Başkalarınada kulak ver. Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları. Çünkü dünyada herkesin bir öyküsü vardır.

Yalnız planlarının değil, başarılarınında tadını çıkarmaya çalış. İşinle, ne kadar olursa olsun ilgilen hayattaki dayanağın odur.

Seveceğin bir iş seçersen, tüm yaşamın boyunca bir an bile çalışmış ve yorulmuş olmazsın. İşini öyle seveceksinki; Başkalarının bedenini ve yüreğini güçlendirirken, verdiklerinlede yepyeni hayatlar başlamış olacaksın.

Olduğun gibi görün, göründüğün gibi ol. Sevmediğin zaman sever gibi yapma, çevrene önerilerde bulun ama hükmetme. İnsanları yargılarsan onları sevmeye zamanın kalmaz, Ve unutmaki insanın yüzyıllardır öğrendikleri sonsuz uzunlukta bir kumsaldaki tek bir kum tanesinden daha fazla değildir.

Aşka burun kıvırma sakın. Onu küçümsersen, sen de besinsiz kalır ve küçülürsün. O yoğun "sevgi", Çöl ortasındaki yemyeşil bir bahçe gibidir. O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için, her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma sakın.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et. İlkinin acısı bir an, Vicdan azabı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki o yolda mağlup olmak bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras "Onur ve dürüstlüktür.

Yılların rüzgar gibi geçmesine öfkelenme, geleceğ... yakışan tutkuları gülümseyerek teslim et geçmişe. Ya... çağın etkinliklerin yapabileceklerin engeline izin verme.
Rüzgar yönünü değiştirdiği zaman yelkenlerini rüzga... ra göre ayarla, insanlara göre değil. Çünkü dünya kar... laştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getir... diğinle ilgilenir. Ara sıra isyana yönelecek olursan da ... tırla kendini yargılamak imkansızdır. Onun için kavgal... nı sürdürürken bile kendinle barış içinde ol. Anımsa... sın doğduğun zamanları, sen ağlarken herkes sevinçle ... lıyordu. Öyle bir ömür yaşa ki öldüğün zaman bile her... kes gülsün. Sen soğukkanlılıkla gülümse, sabırlı ol, sevecen... erdemli ol. Eninde sonunda bütün servetin kendinsin, sen...
Kendinliğinle ve öz benliğinle görmeye çalış ki, tüm... pisliğin ve kalleşliğine rağmen, dünya yine de insan oğl... onun biricik güzel mekanıdır.

İ.Ö. IX. yy.
XSENTUS

Nevbar Sevgili Gerillam

Şu an uykumun çok geldiği ama vana... ları güzel ihtiyacımdan ve yine müziğimle... na yazıyorum. Evet bir güzel kadın sesinde... içliliği ve haykırışlarını dinliyorum. İşte b... duygu yoğunluğumun sana akıtmanı sağlar... duygu öğretmeni yani Müzik. Seni hep tarihse... lememi sağlayan olgu. Yaşam gıdam...

Evet gerillam! Siz insanoğlu ... Şu yö... cükle kaldım. Neden? Acı çektiğim yada ... bir anlık. Yok çok hiçbir şey çok. Kend... kendine acıyı kabul etmediğim bir şey. Aslında değil. Daha fazla tanıma... Ama çözüm öğrenme ile bilme yani yaratma!... „Politika„ kavramı ile baş...

yacağını bilmek için. Yani pratik boyut..
Ki Gerillam senin melekliğini anlamak için
Çünkü Melekliğini biz insanoğlu sevip sev-
mediğimizi şeytanilikklerle dolduruyoruz.
Ama gerillam kötüye mısun? Seni çok sevdi-
ğim için gözüm arayıp ve dönememe. Beni çok
mutlu ediyor., O yüzden seninle hep kahka-
halar layım. Başkan APO'muzun savaşçı ka-
dınlarıyız değil mi? Evet doğrumuz bu bizim.
Adım üstünde Senay Güçer.. Yani Mutlu
ayın Güçlü savaşçısı, Güçlüyüm ve hep ileri-
yiz herşeye rağmen Hayat Güzeldir..
Yeni yıla Merhaba 1 gün vardır.

29. Aralık. 2005

Gözü Okyanusum asker selamı ile
SEVBAŞ GERİLLAM....

Sana yazmanın duygu yoğunluğuyla başlarken
Newal yoldaşın hüzün bahçeleri diye söylediği şarkıyı
dinliyorum. bunun yanında sanatçı gerillayı Che Gue-
vara'nın bir resmini Newal'ın resmini ve yaşam
sanatçım Zilan arkadaşın resmini, en güzel dağlarında
yetişen çiçekleri yapıştırdım. Olur mu resimsiz bir defter.
Yani renksizlik olur mu be Gerillam! için dolu, acıyla,
sevinçle, kararlarla, değişimlerle, gelişmelerle, korkularla
cesurluklarla, ve en önemliside bağımsızların sonuçlarıyla
dolu.. Değişime uğraşılması gereken yanlarımın düşün-
cesi, daralmalarımın, durgunluklarımın ardındaki düşün-
ceyi anlatma yansımaları, biz insanoğlunun çok çirkin
yanları, yetersizliklerimizin rahatsız edicilikleri, bakış
açılarımızın klasik yönleri, sevdiklerim, politikaları,
kendimce ele alışlarım, amaçlarım, uğruna olan sa-
vaşımlarım, kendimle, insanlarla yani sevdiklerimle
olan mücadelem, sıkılmalarım, istemsizliklerim, istem-
lerim, yani öyle doluyum ki bunun paylaşımı senin-
le yansıma bulacak.. Gerillam! Birde düşmanımın

onaylamayanları, Baştan [illegible]'ya yaptığı işkence, H
kimin şehitlerimizi düşünceli [illegible] arayışlar
da...
Sana anlatmak istediklerim var. Özellikle kadının g
bakış açısı... Çelişki yaşadığım ağlamaklılıklar... Ama
özlemsem ama çoban, ilgiler, sevinçler yani hepsi b
arada... Ağlamak istiyorum. Bilmem neye ... Ser
bakma bana.... Bir anlık bir şey... Aslında değil g
Ama mutluyum... Çünkü sana yazıyorum herşeyimi... i
bu yüzden güçlüyüm sevgilim... Dün bir platform g
yaptı... Tiyanda ark.'ın platformu... Ama çok ağır
çelişkidi. Aslında bana göre gitti... Neden? Çünkü kim
nedir ne değil, ne yapılmalı, ne taşınmalı hepsi o
taya çıktı. Ama sonuç insanı yerleştirmek... Yani b
zilarının şahsında... insanlarımızı olan yükten k
dimizce olmamalı. Neyse? Kafada kalan çelişkiler vardı
O ark.'ın raporunu ben yazdım. En azından nasıl b
kişilik olduğu yani tüm dürüst olmayan, şekilde yön
iyle öğrenildi. Ve ona göre bir karara ulaşıldı. Fakat
kafada soru işaretleri kaldı. Arkadaşlık boyutunda...
O insanoğlu çok tıkanmış... Ama en fazla kızdığım yö
bizlerin yaklaşımıydı. içtenliğimiz nasıl? Belki doğru a
bilirim. Ama duygusal bakıyorum. Lakin çelişkiler daha
çok analitikte... Neyse? Neyiz, kimiz, herşeyimizle bu
yaşam ortaya açıkça seriyor...

Bu arada Beritan ark.'a çok kızmıştım birar
neden bitiyor musun? Yönteminden kaynaklı. Biz insanl
hassas yaratıklarız. Ama doğru olan bir hassaslıktı
benimki. yani yargılama ve gösterme boyutunda.
Sorun şu... Komutanlıktan sıkılmam yani şu anlam
yaptığım tüm çalışmalarında komutanlık olduğu an
koşulların, komutanlığın verdiği görevleri tam yerine
getiremediğim gerekçesini ortaya koymanı bir
sel bir tepkiye getirdiler. Ama en azından
lıyor. Bu konuda daha önce de tartışmıştım bir
çok ark.'la... Neyse! Kızma şu! insanların küçük

bir hatasını kendimizce yorumlamak... Yani yöntemde-
ki yanlışlığa kızmıştım. Doğallık olgusuna takma...
Evet gerillam! Doğallık ölçüsünü hâlâ öğrenmeye
çalışıyorum. Ama amaçtan kopuk değil bunu hisse-
diyorum. Evet bitim-bilme yani derinlik... Anlattım...
yanlıklarımızı anlatmaya çalıştım. Of sıkıldım böy-
le yazmaktan...

Evet gerillam! Savaşmak, savaş açmak kendime
ortama.. bu benim işim... Cesurluk yaşamım.
Amaçlıdır. Bu an çok rahatım... Anlatmaya çalışa-
cam... Ama anlayacağım.... Neyse gerillam....

Müziğim! Yaşam aşkımı artıran... Seviyorum
hep seninle... Ya Sezen Aksu! Konuları müzikle
aşan ve aştıran! Ben bir APOCU gerillayım.. Seni
dinlediğimde sendeki cesurluk ve içtenlik birde
hissettiği hep birer örnek. bende şarkı söyleyen
bir gerillayım. Seninle tanışman gerekir. Seni daha
fazla anlarsın. Seni çok severim cesurluğundan...
İşte bende böyleyim. Tanıştığımıza memnun oldum.
Müzikle seninle bu yüzden sarmaş dolaş... Hisset-
mek en güzelidir yaşamın.. Şimdi dans etme
zamanı gerillam var mısın benimle sarmaş dolaş
ve çılgın olmaya.. Yaptık... Delice, yani oyun
kuralına göre profesyonelce gibi bir dans... Çok
severim... Herkesin yaşam dili var. Savaş bir dans
olayıdır. Sözler yetmez... Yaşanılan bir olgu...

Evet gerillam! Baş komutanımız, Başkan APO'nun
düşmanımız tarafından daha kötü bir tecride
alınması göz konusu... Halkım canım halkım.. yine
ayakta... Beyinruhumun ayaklandırıcıları... Beynimi
daha yaratıcılığa götüren aşkım... Eylem yapma
zamanı.. Ama provakasyona gelmeyeceğiz yeri zih-
niyet... Sana gülüyorum.. Sana kanmıyorum. Ama
bununla savaşman için aklını çalıştırıyorsunuz.

işte ben bir kadın yani MKCU kadın gerillayım
Hep düşman! beni karşısında gördükçe elin ayağını
tutulmasın... Savaşı kazanana başarırlar... Ama
ben başaracağım kararlıyım... Neyse! Bugünlük
bu kadar... Aklı[?] şeyleri, düşüncele-
rimi artık yazmam lazım... Onun içinde hazırım
İlk zamanki gibi... Çalışmış kurada... Mütevazice
işte Kenas ark. aklıma geldi bu sözler dolayı...
Büyük insanlar mütevazi insanlardır. Okyanus ka-
dır. Neyse duygularımla
Derinliklerin aktarımı ile Selamlar ve Saygılar
zamanı--- 13.01.2006

Anlamın ve hissin yarattığı insan en güçlü insandır...

Rêber APO
★

GERİLLAM MERHABA

Şu an eğitimdeyim. Değerlendirmeler yapılıyor,
PKK tarihi yani yaşamımın değerlendirmeleri yapıl-
makta. İnan ki sıkılmışımı anlatamam.... Neyse!
Gelip geçici olduğunu bildiğim için neyse duygu-
Kafam çelişkilerle dolu... Ya aslında bu alışkanlı-
ğı da atmak lazım. Kendimle çelişkiler çok fa-
amağını kimde farklı gözümlenmiş bir çok şey-
Kalbim. Ama beyinsel anlamda farklı şeyler or-
taya çıkıyor. O da delikla kendinle gel. Kafanı ka-
la kurcalama... Dengeli kurcala...
Gerçi gerillam! Yaşar ark.'ın düşüncesi Me-
dağıştırdım.... Sadece bir anlık. Düşünce da-
çok fazla... Hâlâ özümseyemediğim şeylerden
kaynaklı. Sorgulama, yaptığım tüm düşün-
ve yansımaların bilinmeyen ya da kendince
ele alışlarımdan dolayı gelişiyor. Neden?

Çünkü çelişki çıkmakta... Yani yaşamın ve düşün-cenin çelişkisi... Çıkan bilmelerle, sorgulamalarla yok yok... eksik kalan yönler aslında.... Evet. Daha fazla eksiklikleri görmem... Ama bunu eksik-lik olarak görmem var. Fakat... Of of of.... Kafam biraz bozuk ve gerilim! Ama aşılır. buna gerçektende inanıyorum....

"Başkalarını ölümle yargılamak isteyenler,
kendilerinide yargılayabilmeli.
Başkalarını savunmak isteyenler,
önce kendilerini savunmayı bilmelidir.
Başkalarını özgür kılmak
isteyenlerde
önce kendilerini özgür kılmayı bilmelidir.
Böylece hiç özgür doğmamış
çocuklarımızın
belkide özgür doğma hakkı bir gerçeklik
haline gelebilecektir."
Rêber APO
★

Bu defterin yazılarını etkilerden kurtar... Sen kendin ol ve yaz. Asıl olarakta yazıları daha derinleştirerek yazmaya devam et...

"Sevebilmek bir mücadeledir.
Onurlu mücadeleyi yaratmak ise,
Onun ön mücadelesidir."
Rêber APO

"Doğruluğa ulaşmak için acılar çekmek, Sapmadan yaşamak kutsaldır. Çünkü onun bir sonucu vardır. Oda anlamlıdır."

Bana bir harf öğretenin 40 yıl! kölesi oluru

Hz. Ali

* Şu anki tartışmalarda çıkan çözümlerden benim sıkılmam var. Ama arayışlarım var, bu beni mutlu ediyor.

* Akıllı olmak istiyorsam benim kendimle savaşımım daha fazla olmalı. Yani Gerillam ruhum, aşkım, senin savaşçılığın bana lazı
Ama nasıl? Korkularım var. O da bilmediğimden
Gerillam! Bir türkü söyleyelim içinde savaş dansın ritimleri çalsın, bütünleşsin sesimiz onunla. Aynen orkestradaki çalan ve çalgı ile birleşen ritimler gibi. Coşturalım derinlikleriyle yeni içimizi ve müzikle savaşalım.

16.01.2006

"Bir insan, yaşadığı yere, soluduğu havaya ve içtiği suya benzer." Şair sözü

"Kendine ait olan güzeldir"
Kendini bil...

Gerillam! Benim çok okumaya ihtiyacım var bir inziva gibi.... Belki bazı şeyleri daha iyi tanırım. Tanımak istediğim çok şey var, şu an hayal ediyorum. İhtiyacımı, okuyup yoğunlaşmalarımla sonuca ulaşma hayali var.... Kendimle olmak.... Ama bu da bir savaşımla olacak. O da en fazla kendimle.....

Şu an önderlik gerçeği dersini görüyoruz. Şu çıkan bir sonuç; anlam verme, anlamlandırma biçimimizin sayıları var. Ha! Herkes anlam verdiği bir biçimde duruş sağlar. Önderde olur, öncüde, normal bir insanda olur, düşkün bir insan olur, o da YAŞAM'a verdiği anlam,

..a olur. Yani Nasıl yaşama,,....
Fakat insanlar bir değil... küçük bir anlam ..rilmek bile kendini taşımaya, bitmeye götürür. ..unun çaba ve emekle gelişip, değişip, dönüşe.. ..üzde bir kavuşluktur. Oda nasıl yaşama'ya bağ..dır olumlulukları yada olumsuzlukları....

Bizdeki öz sorumluluk zayıflığı yada bıkkınlığı ..gsel bir olaydır. Yaşama nasıl bir öz ile bakmak ..adır.

"En büyük savaşım anlama savaşımıdır.."

Ben sessiz bir insanımda... sessizliğim yoğunlaşma.. ..zleme, çözme, taşımadır. Karakterim böyle... diğer ..ir karaktere yaşıması katılım ve canlılıktır. ..ani birleştirme olayı oluyor.

diğer bir konu ise benzeşme, yada başkası gibi olma olayı... bu insanın kendisi olma yerine başka olurluğunu getiriyor. Yani anlamın örnek özelliklerle kendini yaratma olmalı. Benim anlamım yordamlarla.. BEN ve BENCİL olgusunun çözümlenme zayıflığı... bitmeyiş, savaşımsızlık, alışkanlıklar v.b. birçok ..renkleşen olaylar...

★★★★★★★★★★★★★★★

★ "Özgürlük çocuklukta başlar.."

Yanan çocuk yakan ark. Din ile ilgi çelişkisi.. Deli değilmiş kendisine ... kişin deli... Çünkü top..luma uymadığında delisin demektir. Yani sistemin toplum içerisinde yarattığı düzene uymadığında delisin... Birde AŞIK olanlara deli denilir. AŞK bir kitap değil. Benim için GERİLLA VE MÜZİK..

Kendim için; Kail yaşam. Bu çok öyamlı...
Savaşım, bitme, anlam. Daha fazla...

Bazı güzellik insanın içinde olan gizli bir-
sır gibidir. Bergen ark.

Bunu yazma ihtiyacı neden? Yani nereden akl
geldi? Sebeb neydi?

Her insanda güzellik vardır.
Bu bunu herzaman söylerim bazende kendim-
den yola çıkarak eleştirilerime yazıyorum.

"Gençlik hayallerime
asla ihanet etmedim."

Gençlerim ve Müziğim! Sizinle olmam, an-
mamla ve yaşamakla olur. Ama Amacın gerçe-
kliğiyle... Yani herkesin bir anlamı var. Benim ise
ancak anlamayla gerçekleşmek olayı. Çünkü ge-
liğiniz burada... Savaş ve Anlam...

İçimde var olan çok derin... Bunu
kullanmada zayıflık var. Yani da
fazla bitme... Ah.l...

"Yaşamı ve insanları
çok seviyorum."

Evet gençlerim! Önderliğin anla
verme tarzını alabilsek herşe
doğru tanımlarız. Sırf insan
yaşamı...

Yaşam'ın özgürlüğü

* Ben kuantum renkliliğiyim... Renkli ve Canlıyım. Çünkü Beeeeeeeen APOCU Gerillayım.

* Koşullara uymaktan nefret ederim. Ben bir koşul gerillası değilim... Koşullar vız gelir. Yani bahsettiğim kar ve yağmur değil... Benim düşüncem, ortam, sentezi ile yaratılan ben ve ortam.. Yani her koşulda kendini yaratmak...

Umurumda değil...

Believe in your self....

Defterimi yeni renklendireceğim...

Seni seviyorum durmadan
sevdiğimkadar savaşacağım.

10.01.2006

NEVBAŞ GERİLLAM!

Yaşam; ciddi bir olgudur. En iyi öğretmendir. Acıdır tatlıdır derinlikte. işte insanda ciddi bir yaratıktır bu ayrıntıda... Neyse....

21.01.2006

Hayat güzeldir.

NEVBAŞ GERİLLAM

Herhalde bir duygu akışını şiirle yazmak bambaşka be gerillam... Şu an canım sıkkın.. Bir gerilla güzelim getirendir. Hende modern gerilla dersimi hazırlamakla daha farklı oluveriyor. Şimdi duygularım baskın... bazen olur ki güzelim getirilen ve gelişirdin. ayrıca açık samimice tartışıp, kişi tanıyorsun.. işte yaşam! iyiki yaşamın içinde yaşamı arayıp tanıyorum. o yüzden bir an olanlara gülüyorum. Çünkü biliyorum...

Evet acaba bazı konuları ben mi büyütüyorum yok gerçektende öylemi? Neyse çözümlendi ama anlatılma ve kavratılma çözümü de kaldı....

Evet gerillam! Modern gerillayı vereceğim. Yani gerilliğini seninle gelişecek olan Delila'yı öğrenip, öğreteceğim... Şu an büyük komutanımla konuşacağım.. Sonra görüşürüz.

Merhaba Komutanım, yaratanım...

Seninle top oynamak isterdim... Ama büyük bir coşkuyla başarıya koşarcasına savaşarak oynamak... Aynı topu kaptırmak istemeyen bir çocuk gibi.. Ama kuralına göre çılgınca oynamak. Aslında oynamak için geldim zaten... Hal ama benle hırslıyım kazanma için... Bakalım kim kazanacak... Herşey çocukça sade, temiz ve kavga ederekten... Bu benim gerçekleştirebileceğim hayallerim. Yani sizin felsefende yaşayacağım... Bu dan ısrarlı bir gerillayım... Böyle öğreniyor ve kendimle savaşıyorum. Birde orkestra eşliğiyle milyonlara verdiğim içten bir melodim var... İyi güzel halkım... Amed'de konserlerim var... Coşkuyla, hep beraber haykırarak APOCU'lukla gerillaca vermeye birde unutmadan Kadın gerilla olarak.. Özgürce gelen haykırışlarla profesyonelce... Kendimi büyük bir coşkuyla hazırlıyorum Kavgacıyım. Sizinle öğrendim ve bilmeye devam ediyorum. Bazen olur duygulanmalar... Ama derinlik olayı ve kişilik olayıdır benim için...

Müziğimin eşliğinde yaşıyorum akışlarımı...

Aşk cesaret ister diğer bir melodi... Benim aşkım, bir coşku seli olan Gerilla'dır. Melek gerillam'dır. Yani insanlar... Ama herkes... seçiciliğim, saygılığım, sevgiliğim... dışlamam, beğenmediğim gözler olur ama saygı ve sevgi le hep varım... Siz anlaşılan bir insansınız...

..edainınızım... Aşık olmak bir coşku selidir yaşan-
la... Akarsın akarsın ve hep akarsın... Hani birde
tüm canlıları canlandıran bir olguysa ve olaysa...
..gelde hiç kimse coşmasın... Tüm canlılarla sar-
maş dolaş, sevdihen, seven akış... bir derede, bir
şehirde, bir gölde, bir denizde, bir okyanusda, bir
..ude bile, bir yağmurda, bir karda, bir çeşme
.. bir damlada bile akışkanlık vardır... Ama
..anlandırdığı an'dır o akışlar... işte Gerilla,
..erilla, gerilla böyle bir şey Başkanım......
Belki size, yani okyanusu damladan yaratanı
..ok etmek isterler. Ama okyanus asla kurutulmaz
..irletilmez. Çünkü o bir kere büyümüştür. Ne atom
.., ne içindeki ahtapotlarla, ne köpek balıkları ile
kurutulup, kirletilir. Ama okyanusu anlamsızlandırmak
içindeki balıklar, her çeşit canlılardan olur... Ama
.. ama büyüklük asla bitmez... Hele birde tüm
..kan akışların onunla bütünleşip büyümesi ise;...
Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki
balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve renkidir. Ama onu
anlamak ve sevmek ise ona kulaç açmaktır...
..irde tüm renklilikleri tanıyıp onun içerisinde
..ezmek... Hani bir gemiyi düşünelim ki o okyanus-
..arda neden gezinti yapar çünkü tüm suları
..kışları birleştirdiği içindir.
Evet yaratanım! beni okyanuslarda canlı bir
..ölümsüz kılan yiğitde ama çok seviyorum. Herşeye
rağmen... Yani en ağzından anlamaya çalıştığım
..adarıyla... Yada olmak istediğim gibi...
Neyse Gerillam! Sana anlatmak istediğim çok
şey var. Ama akşam...

Gerillam! akşamda kalmıştım. Ama kaç akşam
geçti. içimin derinlikleri, akışlarını, çelişkilerini daha
..ade yalın ve derin yazmak istiyorum. O yüzden
bir süre yoğunluktan dolayı ara veriyorum.
Ve de daha derin yazmak istiyorum.

Yarın 8 Mart. Kadınlar günü. İlk defa bu ka
dar içten hissediyorum. Bir çok güzel bir d
ev Gerillam bir de Önderimin resmini yapıştır
deyim tüm derinlikleriyle... Neyse ara...

Güneş'in güzelim baharındaki kızgınlığıyla
MERHABA GERİLLAM

Savaş şehitlerinden olan Mazlum TEKMAN ar
bize bıraktığı tarih güncelerini yazacağım. Kendimi
akışla temizleyip, yaratacağım, derinleşeceğim, b
racağım. Ve en önemlisi de ANLAM olanı da anla
derinleşmelerle anlamlandıracağım. En önemlisi BA
KANIM'ı anlamaya çalışacağım. O insanı, neler g
mak istediğini, ne yaptığını, nasıl yaşadığını d
neceğim. Bu benim için gerçektende bir coşkud
Çünkü GERİLLA'ya aşığım. Bir aşık kuralına gör
yaşar, savaşır, erişir, ... işte o yüzden bende
onların o çocuk ruhlarından biri olmak istiyo
korkmayan bir çocuk... Korkmamayı öğrendim....
Ama evren nasıl sonsuz ve bitmezliklerle dolu
Yaşam gerçekliğide öyle. Çünkü günden güne bi
şeyler çıkar. Ama korkmamayı öğrendiğinde nası
korkmamayı da öğrenirsin. Ve arası sıra öğrenişler
yapmalar.... Ritimi canlandırmak gibidir.

" Bir bireyin kimlik, kişilik kazanması için dayan
bileceği bir tarihi zemini varsa, sağlıklı bir biçimde
gerçekleşir ve birey gerçekleşen tarihle güncel tarihi
buluşturmayı başarır. Kendisinide yaşayan tarihin
parçası görür. Koşulların gerektirdiği tutumu takın
sorumluluklarını yerine getirirse bu birey, kimlikli, k
işilik kazanmada önemli bir mesafe kat etmiştir. Böyl
bir birey eylemi, kimliği ve kişiliğiyle tarihe mal o
muş demektir.

Yaşam düşlediğin ve gerçekleştirebildiğin kadar dır

Evet YAŞAM dedim. YAŞAM'dır her şeyi canlı kıldıran... Yaşamdır herşeyin anlamını veren... Aynen ölüme de bir "urd" bırakandır yaşam...... Ama "nasıl yaşam" denilen soruyu akla getiren de yaşadığın yaşam biçiminin çelişki ve çatışmasıdır. Şu aynen şu an yaşadığım PKK, Gerilla yaşamı... özgünlük ve farklılık isteyen bir yaşam... ölümsüzlük isteyen bir yaşam... Yani bazen yaşadığın yaşam bile ölümden farksızdır. O yüzden bu gerçeklik üzerinden yola koyuluyor beyindeki ve yürekteki kan akışları, bazen hızlı, bazen durak-sayan, bazende yavaş, bazen dengeli, bu verilen gıdasına göre değişiyor. Ve düşünceler ve yürekler de ihtiyaç duyduğu gıdayı ister. Ona göre de çarpış yada kan akışı... Hepside "Nasıl yaşamak" istediğine ve anlam vermene bağlı. En önemlisi bu kişinin gerçekleştirmen gereken savaşım... Nasıl yaşadığını belirler. Nasıl yaşam ise bir amaç" ister. Amaçı olmayan bir yaşam bu çelişkiyi yada bu soruyu beyne koymaz. Fakat tüm bunlar derin bir duygu ve sevgi ister. Tersi kuru kalır. Bunu canlı kıldıran SEVGİ ve AŞK'tır Gerillam! Bendeki şeytanı sen öldürüyorsun. Keşke tüm içimdekilerini yazabil-seydim. Bazen yazılmaz yada anlatılmaz, sadece yaşanılabilinir.

Evet gerillam! Ben nasıl yaşıyorum? Günü birlik yaşam tarzı var. Parçalı yoğunlaşma, sistemsizlik eksiklikleri hâlâ var. Ama kendimi yeterli görmü-yorum. Bu yüzdende bir ihtiyaç kendini bende gösteriyor. Daima örgütümden eğitim istiyorum. Örgüt zaten bana veriyor. Ama ben ne kadar alıyo-rum ve veriyorum? o önemli. Benim ihtiyacım süre-cin istediği değişim farkı gerillam! Bunu böyle

hissediyorum. İçindeki Delila'yla Heval'in çarpışması var. Bazen duraksar, bazen incinir, bazen kırılır, bazen tepkilenir ama yapar. Tüm bunlar yine sürecin istediği bilme ile bağlantılı olaylar. Bu dünyada yaşıyorsun be Heval'im. En azından elde ettiğim bir karar, ısrar, iddia, bir sorgulama rsı, mücadele var. Ha bunların nasıllarında yol ve yöntemlerinde yanlışlıklar çıkıyor. Bu da çok normal ki (en azından elde ettiğim bir düşünce tarzından ele alırsam...) Bilme sonsuzdur. Öğrenmek sonsuzdur.. Yani yaşam yeniliklerle dolar be .. Gerillam... Ama sonsuzluğa götüren senin ele alış tarzın yani anlamandır... Delila'nın daha çok öğrenmesi gereken çok şey var. Örneğin komutan olması gerekir. Bir şeyden kaçışın alternatifi olmazsa aynısına dönüşür. Yani benim komutanlık anlayışımın **farklı** olması derken nasıl bir farklılık o önemli. Tümden demiyorum. Benim düşünce tarzımdaki zayıflığı gidermem gerekir. Yaşamdan daha iyi tecrübeler alıyorum. Biraz daha çocuk bakış açısı olmamalı. Ruh değil. Çocuk ruhluyum ve **hep devam** edeceğim. Yani dediğim gibi zayıflıklarımı **güce dönüştürmeliyim**. Eksik kalan yönlerimi. yetersiz yönlerimi şu an bile soruyor ve görüyorum...

Örneğin yoldaşlığımı daha fazla geliştirme yoğunlaşması var. Ama esas yakalamam gereken daha fazla ve kalıcı derin bir yoğunlaşma daha... Yoktur değil. Varolanın üzerinden daha fazla geliştirme ve değişim-dönüşüme tabi tutma... Genel bir düşünce tarzından kendimle biraz başbaşa kalma boyutu tarzını **yakalayabilmem** gerekir.

Gerillam! Çocukluk ruhuna aşığım. O yüzden onar hep var. E gerillam! dün yeni arkadaşlarla seninle, arkadaşlarla olan yaşadıklarımı çok isteyerek, sevinçle coşkuyla anlattım. Seni sevmenin nasıl olması

gerektiğini, [illegible] [illegible] korktuğun cesareti nasıl ya-
şamak gerektiğini yaşadıklarımla anlattım. Yaşamı
sevmeye hep devam. Yaşadıklarına hep devam...
Herşeye rağmen Gerilla'ca yaşamak çok çok güzel

05 07. 2006
Zelikan

Êvarbaş Gerillam

Sana Zelikanın zirvesinden Gevendeye, Garze-
laya, Cilo'ya ve Avdılkûvi bakan açıklığıyla yaz-
maktayım. Sanki tüm heybetler, görkemlilik adeta
Zelikanı sarmış gibi etrafta tüm dağlarımız.
Evet gerillam! Çok sevdiğim Xakurke'den bir can
daha verdik. Şahadetler diyarı, direniş diyarı bura
Ey dağlar! Gencecik bir bedeni, bıyıkları hala
terlememiş bir gerillamızı yeden koruyamadın.
Nave û Dilşer! Dünya hepsi üstümüze gelmekte be
gerillam. İllan düşman çocuk ruhlulara kıymaktan bık-
madı yani...

10 07. 2006
Zelikan

Yüreğim beklemekte uzak diyarlardaki
zamanı ve dağları
Çocuk yüreğimin çığlıkları hızlı atıyor
coşkular için
Umudumun bekleyişidir bu atışlar
Bir yerde Tamaranın korkular arkasındaki
cesaretini izlemek atışıdır...
Çünkü her kadının Gündeğinde çığlıklar benzer
Çürümüş bedenimin yeşerme umudu bu
Özleminin, hasretimin acılarıdır bu
Yok! Sanma acıda kalayım?
Yaşamın doğası kabul etmez bunu.

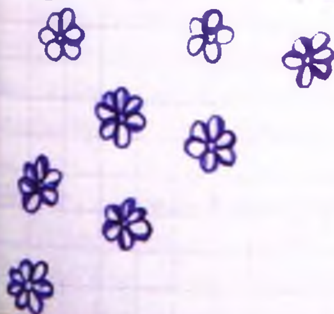
Hayır be Gerillam!
Coşkuyu yakalama hüznüdür bende
içimin gözyaşları yüzümdeki tebbesüm içindir..
Arayışımın, sorgulamalarımın,
anlamalarımın, inanmalarımın,
yüreğe söz söylemeyi kabul etmeyen
hırçınlığımın sessizliğidir bu yalnızlık!
inan ki çok coşkuluyum bu bilmelere
Ben korkmuyorum inançlarda, yapmalarda
Ve Hep varım tüm manatıklarda...
Sadece yaşanan
Çocuk ruhumun bir küçük bitmezliğidir bitmek
için
Dedim ya tarif edemediğim yürek atışıdır...
Dedim ya bir an bir kırılma ....
Ama inançtan ve umuttan bir kırılma değil bu.
Görmüş kısıtlığımdan gelen bir özellik ...

Gerillam! büyük komutanımla buluşma inancıyla
özgürlük dolu yaşanacak yarınlar için
Yaşamaya devam ....

7.07.2006

YARATANI SEV, YARATANDAN ÖTÜRÜ....

Delikan alanı

Demirbaş Gerillam!

Büyük komutanımın diyarından ve Güzelim
dağlarımın Munzur'un sevgilimin diyarından sana ola
duygu akışlarını yazıyorum Evet gerillam! Duygular
anlam verdikçe tükenmez hiç bir zaman.. En yalı
haliyle dile gelir, yazılır yada yaşanılır. Aslında
yaşanılanlar dile gelir yada yazılır. İşte Delila
nın duyguları bu.. Zorluk çektiğim özgün bölgeni
den çıkardığım güzellikleri anlatmak en güzelidir,
özellikle bir kadının kadınla nasıl yoldaş olunab
leceğidir be gerillam.. İşte yaşadığımız bir çok so
run yanı normal yaşayan sorunlar nasıl bir
sevgi beslediğimizdir birbirimize... Bilmediğimizi b
meye çalıştığımız sorunlar.. böyle ele alınması
gereken sorunlar.. Ama çürümüş kişiliklerimizin sey
nı özellikler hep devrede yerini alır. Ama öğretm
ve öğrenmek içinde bedel hep gerekir. Yaşadığın
dünya gerçekliği bunun üzerinde yanı şeytanlıklı
üzerine kurulu Ama giz likler çıkartılırsa yer yüzüne
onun için çirkin ve güzel savaşmaya başlar... Ama
Büyük komutanımın yaşadığı gerçeklik gibi güzellik
rına çirkin savaşları veren biz değilmiyiz? Yaşa
ya ve anlam verdikçe güzelliği yakalamak istersin
Çünkü bedenin kirliliklerle dolup taştığındandır. Hele
birde kriz yaşarsa en zora hücreler o zaman ar
sa girer. Ama nasıl yaşamak istediğiye bağlıdır.

Evet gerillam! Dün timimizin sohbetini yaptım
3 saat sürdü. Bir ihtiyaçtı. Kim neydi, nasıl, n
yapıyor, ne yapmak istiyor, eksillik, yetmezlikl
nelerdir? bunlar tartışıldı. Esas ortaya çıkan ba
zıda dedim Sevgi, anlayışımız neler? Evet
bir çoğumuz bunu bilmiyoruz. Öğreniyoruz. Ama ça
balar neler? Ben ne yaptım, neler kattım?
bireyciliğim ne düzeyde bunlar görülmeliydi

En çağla yargılanan ben oldum?.. Ama anlatıp

anlatmak için herşeyi açık ve samimiyetle dile

getirdim. Bundan hiçbir zaman korkum yok...

Şu anda çok rahatım. Az önce General Ruken

Ahmed'le konuştuğum gibi... Bana dedi ki komutanım;

Kendine iyi bak, daralma, sabırlı ol, Rolünü

iyi oyna güvenimiz var. Bende dedimki tüm beni

tanıyan yoldaşlarımın deyişiyle "sen sabrın denizisin,

diye söyledim. O da dedi ki bazen göl yada denizin

suyu kesilir. Bende dedimki asla bir büyük göl

yada denizin suyu kesilmez. Ama kirletilinebilinir...

General dedi ki; doğru bazen tüm sular karışırsa

kirlenilir.

Doğru! Kirlenir. Ama nasıl bir deniz yada bir

göl hep güzel görülür. Hele birde güzelliğini duyan

herkes onu görmek ister... Gider görür güzelliğini

ama anlamadığında yediği şeylerle artıklarla kirletir.

Bizdede yaşanan biraz bu oluyor. Dünya gerçekliğin-

de bireycilik okadar gelişmişki "Güzellik" algusu benim

olmadığında çirkinleştiririm misali önümüzde. biz

biraz çıkda bununla savaşıyoruz. Evet ve Evet "Anlam

ve Anlam" herşey anlamıyla güzelleşir yada çirkin-

leştirilir, çirkinleşir.

Neyse! gerillam benim korkum bu çirkinlikte...

... duragan bir tedbirde çok zorlandım

ama inançtan, içimdeki coşkudan taviz yok...

Gerçektende eleştirilere kapalı yada kabullenmeme gibi

sorunum yok. Dedim ya tanınma yada ele alış farkı

... bir tedbir gelişir... Şöyle öğrendim...

Büyük komutanımdan yaşamın acımasızlığına karşı

nasıl güleşir nasıl veriniş elde edilir, nasıl coşku

... olunur direnişiyle öğreniyorum... öğrendiklerim

var. Zilan'la nasıl yaşam verilir acımasızlığa karşı

öğrendim. Beritan'la nasıl kişilikten, çirkinlikten

korkulmaz öğrendim. Viyan'la duyguların sadeliği

ve temizliğiyle nasıl sevilir nasıl aşık olunur öğren-
dim. Yıllığla canlı bir tanığı ve anlamaya
çalıştığım Komutanımdan İnsan nasıl anlaşılır öğren-
dim. Akit aşkla nasıl sever ve nasıl öncü olunur
öğrenmeye çalışıyorum. Kemal, Hayri, Mazlum, Ali
Çiçek'le nasıl ahlaklı ve öncü kişilikler olunur onu
öğrenmeye çalışıyorum ki bunlar benim için bir
kişilik özellikler taşıyan en büyük değerlerdir.
Bunları anlamaya çalışıyorum. Ve canlı tanık oldu-
ğum bir yaşamlarla beraber olduğum güzel ve
çirkin yanlarda var. Hatta yaşadığım Newaller,
Başarılar, dilşerler ve hatta tanımayıpda tanımaya
çalıştıklarımla, hasretlikler, eylemler hayallerle dolu
taşan günlerine tanık oldum. Ve böylece yaşa-
maya devam ve de nasıl olması gerektiğini
öğreniyorum. Ve bunları öğreten Başkanım
Rêber APO onunla öğrendik bunları ve öğrenmeye
çalışıyoruz. Hatta kadını tanıyıp öğreniyor sevme-
ye yoldaş olmaya çalışıyoruz. Kendimi tanıdım
sevdim sevildim, acı çektim, çektirdim ama yılma-
mayı öğrendim. Mutlaka hep eksik ve yetmezlik-
ler olur. Herşeyin bir sonuçluğu var. Neyse bu
günlükte bu kadar. Amed'e Eylem hep sonuna

Kadınca özgür yarınlara merhaba dileğiyle
Başarılar hep bizimle olsun

18.07.2006
Lelikan Tepesi

Başarıdan başka hiç bir şey sizi affetmez. Rêber APO

Kaplan Gerillam

Yine yine Zelikan tepesinden yazıyorum. Henüz delikanlığın, sevgilinin diyarından yazıyorum. Güne en şefkatin en şefkatin sesiyle başlıyorum. Gerillam!, Hüznün bu bedenimi sardığı aşktaki düşünceler çok yoğun. Coşku var ama hüzünde var. Ama ve Ama [illegible] düşünmeye hep çalışıyorum Yani herkesin anladığı bir biçimde düşünür yaparız... Ben de öyle an-ladığım oranda yapmak ve geliştirmeye çalışmak... Evet gerillam! Yağan bir yağmurdan sonra kafaların karıştığı yeni birkaç düşünceye kapıldığı bir andan sonra sabaha, Güneş'e ve dağlara Merhaba de-dim. Neyse sonra devam ederiz. Ama Gerillaları-mızın birkaç önce yaptığı eylemlilikler çok güzel [illegible] düşmanımızı kahrediyor. Ve daha sağlayı-yor. Ey düşman! Artık yılmak yok bizde. Şimdi bu korkusunu yoğunlaştırmak için yine Güney'e [illegible] planında. Bunu ne kadar başara-bilemem çünkü KDP'nin şimdiki takındığı tutum olumlu yönde ama nasıl bir politika izleniyor o tam bilinmemekte. Yani en açıdan olumlu reaksiyonlar gözde göstermektedir. Ama güven yine olmaz... Çünkü herkes bizim özümüzden kendisini geçindirmede.... Bu PKK olmasaydı herkesin hali yamandı. Şimdi de bu kila görünmüyor. Neyse şimdilik bu kadar. Bakalım neler olacak? "A gerilla gerilla gerilla Halkımın ve insanın umudu gerilla" şarkısı aklıma geldi. Teminat gerilladır. Devrimciliğe ve militanlığa ihtiyaç var...

Gün ortasından tekrardan merhaba gerillam...

Bir sorgulamanın akışını size anlatayım. İnsanlara bakış açım nasıl?? İnsani olabilir ama tanımadaki zayıflık ortaya çıkıyor. Yani insanları tanıdıkça ele almam var. Örneğin; Bu defterde Ağır ve

ihanetçi ve tehl
...ikat'ı ele almışım. Şu an ikinde ihanetçi ... ele alı
...i kişilikler kalınca. Şeli yaşam zorları ... ele al
...ım hatta nasıl ... göre ... ali ... yapmışım
Ve de herşeye rağmen de ... ne olursa olsun da
insanca bakmak gerektiğini ... Ama sonuç
o insanların ihaneti yaşanıyor. Hende şüpheli olan
insanca bakmaktan yılmam nasıl olması gerekliliği
kendini dayatmakta. Yani hiçbir insanın saf olma
dığını ortaya koymakta... Hatta aklımdan geçti ...
sayfaları koparayım. Hatta buradaki yorumlanışıda
ele aldım. Korktum. Fakat alınan bazı sonuçla
ve farkına varma, sorgulama, değişimi ortaya
koyduğu için korkmuyorum. Yani değişim olur in
da inancım, benimde farkına varmam bunu bir
gerilla yaşantımın nasıl olduğunu, nasıl farkına
dığını, nasıl değiştiğini, nasıl yaşadığını, ast...
ortaya koyuyor. Benimde eksikliklerim, yetmezlikle
yanlışlıklarım, değişimlerim ve gelişimlerim kalm
tüm yoldaşlarıma... Artık değerlendirme size g
daşlarım... En iyide siz ele alır, doğru ve yanlış
rımı değerlendirirsiniz. Gerilla yaşantısına bir sağlam
mak beni çok mutlu ediyor. Bundan ala vazgeçme
Gerilla yaşamı en değerli yaşamdır. Sadece değ
olduğuna inanmak yeterli. Neyse kahkahalar hep
le olsun.

19.07.2006
Zelikan tepesi

Selamlar Gerillam
Zelikan diyarından

Şuan müziğimle başbaşa olup taşıyorum
da. Gerillam, dağlarından olduğum aşkınla dolu
şıyorum.... Bu güzelliklerin diyarıdır dağla
Unutmak ve sevmemek saygısızlıktır bu ger
Birde Zelikanı saran tüm güzellikleri Cil
Govendeyê, Çarçelayı, Sekifi, Avdilkevîyî, He

pırağı ve tüm etekleri unutmak olur mu? Sen hiç
güneşin Nekifle doğup Govendevle halayını ta-
mamladığını gördün mü? İşte Lelikan böyle bir
yer. Bu güzellikleri görmemizi ve içsel yaşamsallaş-
mayı bize verenleri bildin mi? İşte Gerillam
Benim mesleğim bu dağlardadır. Hey be Gerillam
seninle hüzünlenmek, seninle coşkulanmak, kızmak
anlamak, ağlamak, gülmek ve sevmek sana
aşık olmak en güzel yaşamdır. yiki varsın APO
CULUK .... Anlamak seninle en güzel be
Gerillam... Şu an güzelin bir kelebeğin Güneşin
kızgınlığına rağmen kanatlarını serin esintiye
kaptırıp uçmasının seyrine dalıyorum zevkle...
Bunu anlamak ve anlamak en güzelidir yaşa-
mın. Yaşamın en sade ve en ince parçalarıdır
bunlar be Gerillam..... Bunlarla bitmez tükenmez
senin yoldaşlıklarınla arkadaşlıklarınla ve AŞK'ınla
ben sana aşığım. Bir aşık coşkulanır seninle... Senide
yaratan APOM'dur. Bir çocuk yüreğini anlayan
onu sade kıldıran çirkinliklerde APOM'dur. Benim
de yüreğimde hep varım sanki APOM... Seni bil-
mezlere götüren Gerillamın melodisidir... Say-
gısızlığı, düşkünlüğü, çirkinliği kabul etmiyor yüre-
ğim.... Senin aşkındandır bu.... APOCU ruhum kabul
etmez Gerillam... Bunda net ve iddialıyım....
Neyse! Herşeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR...
İncelik ve sadeliklerde.... Bunu sen anla ve yaşa

Lelikan tepesi
25. 07. 2006
Şerkeflin...

Koçbaşı Gerillam!

Zalikan'dan yağmurunu koca içerisinde b
hatta bizi uyuturan sabahın rüzgarı ile m
bu Gerillam! Gece soğukluğundan Koçbaşı d
Şu an [illegible] yaşamaya başlarken içimin a
n yazmak istedim. Dünya bin bir türlü kendini g
mayla karşı karşıya. Yanı pasiflar önemli. Bak
ğim başkasına kandırarak kendini yaşatmak.
öyle mütevazılığı anlamaya çalışanı aslında b
kurnazlıkla kandırmaya çalışıyor. Neyse be
lam tecrübelerim çoğalıyor.

Evet gerillam bazı arkadaşlıkları, ark
ları çok özlüyorum. Biliyorum özlem yada h
lık bir insani duygu ve bağlanmadır yaşa
„Unutmak ihanettir„ der büyük öğretmenim. Un
sam yaşayabilir miyim ve bu yaşamaya anlam
kendimi yaratabilir miyim. Hayır. Ama yaşlla
girerim. bu yaşam amaçlıdır. işte anlamları
anlamsızlıkları, acıları, sevinçleri, coşkuları h
leri, ağlamaları, gülmeleri, kavgaları payla
ları bilir misin be gerillam.... Özlüyorum. Ya
ça olanından bahsediyorum. Çıkarsız dan
bahsediyorum. Genel yaptığım ve derin pa
tığım yoldaşları anımsıyorum. Ve gerçekte
çok özlüyorum. Yine gelecekte bugünüde ha
yır özleyeceğim. Amed'te özleyeceğim, yaşa
ğım Gerillaca olacak. APOCU gerillacılıkl
olacak. Umut zaferden daha değerlidir.
zafere götürendir de... Neyse Hevalim gö
rüş.

Yine Günün akşama ilerleyen saatlerinde
Dembaş Gerillam!

Hüzünlenmemek, kızmamak, öfkelenmemek elde
Koca bir şahadete öfkelenmemek elde değil.

Evet gerillam! İbrahim ark.! Bir bütün yaşamını bu yaşama kat. ve yaşa, en sonunda kalleşçe şahadete ulaştırıl. Olurmu böyle bir kalleşlik.. Olurmu böyle bir düşmanlık. Ey düşman bil ki bizi ruhta çökertmeyeceksin. Aksine güçlendiriyorsun. Öfkeliyim, hüzünlüyüm. Bir komutan, büyük bir yaşam böyle bir kontravari saldırı ile bitiriliyor. Öyle sanılıyor değil. Belki bir acı ama bitmek değil üretmektir yaşamı.. 16 yaşında PKK'nın doğuşuyla tanış, gör ez, yaşa, anla, yap ve kalleşçe bir arkadan vurul. Kim kabul edebilir. Öfkeliyim vede çok öfkeliyim. Ağlamaklıyım Erdal ark.'ta bir kaza sonucu şehit edilmişti. Şimdi ise İbrahim ark. kalleşçe şehit edildi. Bu kabul edilmiyor.... Düşmanın konseptinde yıllarını, yaşamlarını bu yaşama adayanları hedef yapmak..... Ama bil ki bu yaşam Çınar dağı gibi köklü, Meşe ağacı gibi çok yaygın, Evren kadar sonsuzdur.... Kendini kandırma.... Bitmişliğin tükenmişliğini soysuzlaştırma....

Evet gerillam! Şimdi "Lê dayê ez gerillame" şarkısını dinliyorum. Gerilla yıkılmaz, yenilmezdir. Çünkü APOCU'dur. Şehitlere bağlılığımla hep varım.... Korkum yok...

Şimdi Rotinda'nın Çarçella şarkısını dinliyorum. Gerçekten Rotinda! Zagros'u, dağlarını, yoldaşlığını, yoldaşlarını sen iyi anlatırsın bu şarkılarınla... Gerillayı ancak yaşayanlar iyi anlatanlardır. Benimde bir Gerilla diyarını gezip görüp ve YAŞAMAM var... Ben de şu an Lelikan'dan Gevendêye, Alaya, Çarçellaya bakan açıklığımdayım.... Gözlerimde yaşamasamda anlatılanlardan, şarkılardan sanki oradayım.

4 Ağustos 2006
Lelikan tepesi

Kayıp Gerilla!

3 Gündür bu tepede akşamla başlayan ve G
ortasıyla kendisini tamamlayan fırtınalı yağa
ve sabahın doğan Güneş ışığıyla yazıyorum ya
Gerillanın dağlarını unutmamak lazım. Gerillayı hep
samak ve efsaneleştirmek lazım. Bende biraz bun
yapmaya çalışıyorum gerilla yaşamımla..... Neyse!

Kendimi tanımlamaya ihtiyaç var. Kendini tanımla
mazsan karmaşık bir kişilik düşüncesi oluşur. O yü
tanımlayabilmem gerekir ki o kişilik içerinden bir değ
ve gelişim olmalı. Bir kişilik var ama onu tan
layabilen bir düşünce sistematiği olmalı. yani yete
liklerin ve eksikliklerin giderilmesi de konusu...
En azından anladığım, bildiğim kadarıyla ele a
yorum. Diğer bir konu iS. bergam bölgesinde i
diğim boyutu herkese anlatıp ne yaptığımı ve n
yapmak istediğimi söyleyeceğim. Herkesin kendi ge
çekliğinin farkına varması lazım. Aslında herkes
biliyorda ama çürümüş kişiliklerimiz kabul etmez (
gerçekliğini.... Ben şuna inanıyorum! ki ne yaptığım
ne yapmak istediğimi, neyi nasıl paylaştığımı,
yardımcı olduğumu, nasıl sevdiğimi, nasıl nefret e
ğimi, nasıl tahammül gösterdiğimi, tahammülsüzlü
mün nasıl olduğunun farkına varacaklar ark. lar
Ama vicdanlı olunursa..... Diğer birazcıkta olsa
bu ortamı tanıyorum. Bundan sonra herkes ya
olamaz diyorum. Aslında bunu tanımlamamıştım ya
da yaşıyordum. insani bakış açısı yoldaşlık ya
ark.'lık değildir benim için. Sanma güven du
muyorum. Aksine Güven ve inanç sonsuz - Kabul
Red ölçüleri bir Gerilla için keskindir. Bu tem
ele alıyorum. Yüreğimin ve beynimin inanç ça
kolay kolay yıkılmaz... Benim yoldaşlığım ve
kadaşlığım yardımcı olmak, yapmak, yar
mak ve kavga etmektir. Bunu herkes bi

bilsin... Bak yeni bir değişim şarkı daha oluşuyor
bende çünkü gördükçe, yaşadıkça, hissettikçe,
anladıkça arayışlarımda ve sonu olan aşkımda
değişim ve gelişim ortaya çıkıyor. Bende bir insanım
kahkahalı ve başarılı yürekle ve beyne hep devam
"

"Yaşamdan başka hiçbir şey
sizi affetmez."

Reber APO..

Delikan zirvesi
5 Ağustos 2006
an serkeftin
an serkeftin....

Zaman akıp gidiyor
Önünü kimse tutamaz
En iyisi serbest bırakıp gitmesidir
zamanın

Herşeyi düşünmek iyidir.
Ama düşündüğün her şeyinde
esiri olmamasında
Sıradanlaşmak ruhsuzluktur
Dost edineceğin kadar savaş
Savaşa bitireceğin kadar dost edin

S. Doğan

u
ri
wn
Vi
in
o
in
ke
da
sa
ele
ve
ko
da
ge
dif
or
go
ti
da
rin
ma
G
ok
le

d
su
le
g
C

Merhaba Gerillam

Yüreğini o kadar güzel dillendiriyorsun ki etkilenmemek mümkün değil. Yüreğin kendini de bu derece dillendirmesi tüm kardeşliği yaşayan ve insan sevgisiyle dolu dolu olmasındandır. Yüreğindeki kardeşi her zaman böyle dolu olsun güzel yoldaşım.

Yaşam bir uğraştır, aslında bulunduğun dediğin yerde sevdiğin yerde yaşamak. Uğraşlarımız sınırsız ama bu yolda ilerlemek en anlamlısı. Çünkü bizler hepimiz "Olacak, bir yaşam elbet olacak" diyenlerdeniz bu nedenle de [illegible] uğraşılar olacak yol alırken ne kadar zor, sancılı olsa da en anlamlısı ve olması gerekendir.

Şu an Apollon Kuzey'e bakıp, duruyorum. Hem onun sevdalı [illegible], o sevdayı Newal ile paylaştık. © bizim kıblegahımız olmuştu. O kentin anılarından hep yaşadı, yaşıyor. Sende de bir parça olmuş. Seni bu parçayla, bir de sağ olduğun, insana dair güzellikleri kendinde [illegible] istediğin içinde sevdim. Ahmed'den, Zelkif'e uzanan bir sevda büyüklüğü gibisin. Yarın nerelere konacaksın bilinmez ancak önemli olan bu mekanlarda, her zaman yüreği nakş etmek. Yürek bir kere bu dağlara nakşedildi mi, hiçbir engel tanımaz. Yüreğin hep güzelliklere yol alsın, onların hep yaşatılması gerekenleri yaşa[illegible] olsun. Kendine iyi bak dağ yürekli yoldaşım. Sana [illegible] [illegible]

Sevgiyle, umutla kal.

Sevgilerimle

Leyla Ağrı

İç kalemimin mürekkebi bir okyanus gibi derin
Deniz yıldızlarını en ücralarda yüzdüren bir
Denizimin renkli heyecanını sarıyor tüm gökyü
Beyaz sayfaların mısraların yetmiyor
Belkide yaşanılanların akarsularıdır
Alenice ister tüm duygularımın safiyeti
bu suyu...

Şahici isyanlara çağırır çığlıklarım
Değiştir gizler inceliklerimde
Ne olup bittiğini bilmez çocukluğum ki
sırrını kaybetmesin diye
Sakladığı içindir tüm anlamın sırrını
Kelimeler sarmalı tarif edemez yaşanılanı
Dillerin sözcükleri yetmez bu yaşam'a
yanıtır ancak yaşadığı melodide...
Çünkü sırrını yakalamıştır "İç"in
"SEVGİ" sözcüğü bile anlatamaz
"SEVGİ" derinliği anlatabilir
Okyanusum budur
Neleri anlatamaz ki derinlikler
Neleri söylemezki gözleri
Neleri yaşamaz ki bu kalb
Bu sırlı, anlamların derinlik dağlarını,
patikalarını
Bir Hayat Ağacı gibidir dağlar okyanusu
Bilemez hiç bir mistik bu aleni'
Bilemez ki yoldaşlığımı en karmaşık sarmalda
Bilemez, bilemez benimle olan bağını karanlık
gözler
Melek bilir, Melekler yaşar onun melekliği
Çünkü melekler diyarıdır bu yücelikler
Hemde en berrak sadeliklerde
Zelaldir bu dağlar
İçimin yüceliğidir küçük bir atışta
Nefessizliğimin soluğu
bilemez benliğin bensizliği...

Sarıyor tüm akarsularım denizlerimi
Canlılık yeşili gibi parıldar gözlerim
Dalar gider tüm kalb damarlarım
okyanustaki balık kuraklığına
Okyanusum bu....

Rengin arkın toplantı
yaptığı an....
Gerilla selamı ile
Dembaş....

HASRETLİĞİM VAR AMEDİME
Sarıyor çocuk ellerim
Kucaklıyor yıldızları
Gecelerini yırtıyor zifirilikleri
yol alıyor saman yolundaki yıldızlarla
Soruyor yıldızlar birbirlerini yolculuklarında
yolculanmışlar bu yaşam'a...
Serkeftin.. diyorlar her vedalaşmanın buluşmalarına
ışıldıyorlar her kayışların zamanında
Selama duruyorlar Amed'e, Botan'a, Dersim'e
Gönder beni yıldızlarımla.
Karadeniz'e, Serhat'a, Erzurum'a
Göz kırp Behdinan'a, Kandile
direniş kalesi Xakurkê'ye
Alkışla zagros, anasını ve çocuğunu
Tilili çek dağlar halayına
Türkülerimizi duyur Ay, Güneş, yıldızlar
orkestrasına
Mendilimi ver halay başındaki yoldaşlarıma...

Dembaş....

Merhaba Gerillam

Belli bir süreden sonra tüm akışlarımı
mak isterim. Tüm anlamlarımın yaşamını, yaşa
anlamlarını yaşatan yaşam alanından, büyük
vatanımın alanından çıkıyorum galiba... Galiba
diyorum çünkü ayrılığın heyecanı, andırmıyor
yanı tüm yaşadığım sevgilerin heyecanı sarıyor
tüm yüreğimi... Hüzün sarıyor iç akarsuyum
lerim doluyor tek orda kalan... Ağlamak kal
benden geriye kalan.. Belkide bir damla gözyaşı
canlananın su ihtiyacı oluyor bu toprakla
yaşlı gözlerimdeki parıldayış anlatır sende
bağımı... Hevalımın yarimin mekanı Xakurkêm
bir Gerilla kızın asiliğini bağrında taşıyan
bu benim için... Ya nice yoldaşlarım? Kucağ
be anam... Anam diyorum.. belkide bana ve
bir çalışmanın yoğun bir içtenliğidir. Şu an
lerim dolmuş müziğimle ve içindeki tebessümü
ne kadar çelişik bir yaşam değil mi? Aslında
olması gereken yaşam, yaşanılan. Ne ilginç
yaşanılıyor... Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyor
bu bir ilke... Hüngür hüngür, hıçkıra hıçkıra
numu site site ağlamak isterim... Bu toprakla
bedenimin çiçeği açılacak... Bedenimin çiçeği b
da tomurcuklandı, burada da tam açılacak
Amedimde yeşerme ve büyüme var olacak
Xakurkêmde delikanla başlayan, Avdilkûvin
devam eden, delikanlı'la tüm tecrübelerin t
ları ile varoldum... Burada, sevgilimin, Ger
min diyarı Avdilkûvi'de bedenimin tüm çiçekl
canlı canlı açılıp, serpilecek... O kadar bir duyg
yoğunluğundayım ki yaşarım ancak be gerilla
Tesadüfler mi diyeyim yoksa bir diyalektik gerç
lik mi? bilemiyorum. Şu an Dertaşa'nın şar
çalınıyor...

Evet gerillam! Öyle çıkardığım sonuçlar varki göz-
lüm Xakurkêm'den, öyle yaşadığım güzel anlamlar
varki bu diyardan, hele bir de en son ?. Berçen
bölüğümden anlatamam.... ilkel yaşamak, onurlu
yaşamanın ön koşuludur bir özgürlük savaşçısı
için... Evet ben bir özgürlük savaşçısıyım...
tüm korkularımın cesareti.... Bu aşkta cesaretim
var... Nasıl yaşanması ihtiyacı hep kendini gösteriyor
Aslında onun bilinmeyen yönleri bilinçleniyor... Bu iç-
sel dünyada ve arayışçı beynimde böyle... Neyse
Gerillam, Xakurkêm tüm sevgilerin gücüyle başa-
rılar yeni yollarıma... yol çok uzun... Ama çok
zevkli... Herşeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR...
Hoşçakal diyorum sana... Çünkü beni Hoşça'da
bıraktığın için... Merhabalarda buluşmak dileğiyle...

BAŞARILAR - - - -

01. 10. 2006

Lelikon Kamelyasında...

hevala min Delila

belkî min dixwest ku ez pir pir tiştan bi[illegible]
lê belê gelek caran nikarim [illegible] kê[illegible]
ji ber ku bîranînên xweş û zor e ku [illegible]
bi hevdûre jiyan dike wekî [illegible] cuda [illegible]
dir dil û mejiyê min [illegible] xwe digre [illegible]
rojek ji jiyana me diçe dibe bîranînek[illegible]
xweş û tu carî nayê ji bîrkirin her [illegible]
nayê [illegible] dikin [illegible] belkî [illegible]
din em hevdû nebînin lê belê dîsa jî ez
hêvîdarim ku em carekî din hevdû bibîn[illegible]
bi dilekî dilxwaz wetin [illegible] em rojekî [illegible]
hevdû bibîn rojekî pîrozda roja hatina
Serokê [illegible] xeyalên me herî kesî wê [illegible]
pêk were ez her dem bi vê hêviyê ji[illegible]
dikim û em jiyan bikin û [illegible]
ez bibînim ku ji Amedê ez gelek[illegible]
kêfxweş bibim û vê dilê min bi [illegible]
ji ber ku Amed dilê mine ez ji dil[illegible]
can ji tera serkeftine dixwazim ez hê[illegible]
daran ku "bighijê hemû xeyalê xwey xw[illegible]
Serkeftin hevala min hêja Delila.

Silav û rêzên
Şoreşgerî hevala Zenda

Êvarbaş Gerîlam

Sana dağlarımın uzantılı başka diyarından yazıyorum. Şu an zaptayım. Ve YTA-Star başında masada oturarak, bende yaşanılanları müzikle yazıyorum sana gerîlam... Evet eğitime geldim. Ş. Beritan akademisine geldim. Ama daha oraya gidemedim. N. Tında ark.'ın çalışması için burdayım. Anlamını arıyorum bu diyardaki yaşanılacaklarına dair. Korkular, cesaretler, coşkular, sıkılmalarla oluyor. Doğal yaşanan arayış konuları... Yanılgılar yaşanmamak çok önemli... İyi bir yoğunlaşma çözümü, değişimi getirir. Buda bir parçası gerîlam.. Galiba buraya da seveceğim. Ama zorlanacağım da ilk başlarda. (Yinede fazla zorlanmayacağım... Amedinin hasretliği var. Olabilirde süreç herşeyi değiştirebilir. Çözüm adımları atılabilinir. Hassasiyeti fazla olan ve akıllı yaklaşımı önemli olan bir süreç. Bu konuda bu süreci belirleyen ve belirleyecek olan biziz. Duyarlılık, olağanüstü istiyor. Neyse gerîlam herşeye hazırım. Ama gideceğime inanıyorum.

Evet gerîlam! Bugün Heval Hanzayla karşılaştım. Yani görmeye gittim. Sevdiğim bir ark.. Komutanım... Çok sevindim gördüğüme... Tartışılık o yoldaşla zorlandığı belli. Kendiside anlattı. Aslında hepimizin sürecin istediği değişimin zorluğunu bilemediğizden yaşıyoruz. Anlaşılacağından eminim. Güzel yoldaş... Sende bir insansın... Anlaman gerekenler var. Benim de, bizlerinde anlaması gerekenler var. Tartışmamız olumlu idi. Mutluluk dolu idi. Ne mutlu bana yoldaşıma yaşanmasına dair birşey verirsem.... Köklü bir değişim isteniyor. Kendimizden başlamak... Neyse! Gördüğüm için çok sevindim. Bir yoldaşım. İnsanım herşeyden önce... Neyse inancım var zorluklar geçecek. Tartışmalarımız yaşandı. Nasıl yaşanmasına dairdi. İşte yapmaktan zevk

ve keyf alıyorum. Yorgunluk böyle geçer. İht[illegible]
böyle giderdir.

Evet. Heval Hamza böyle anlamak ve k[illegible]
mızdan başlamamız lazım. İşte bunun için [illegible]
an bile savaşıyorum. Herşeyi kazandıran v[illegible]
bitirende "anlamak" olgusudur. Evet diya[illegible]
o kadar sevindim. Sanırım tartışmamız [illegible]
akıcı olacak.. Neyse gerillam...... Eğitime [illegible]
ceğiz. Kadını, kendini daha iyi çözümleyeceğim[illegible]
le bir çözümlenmeye ihtiyaç var. Böyle düş[illegible]
böyle bir mantığa ihtiyaç var. Başarılar geril[illegible]
Gözyaşlarım böyle akar... Herşeye rağmen ya[illegible]
mak güzel ve güzeldir yaşam.

15.10.2006
Zap alanı
ÖTA-Star basını

Sevbaş Gerillam

Şu an N. Dersim akademisindeyim. Sonunda geldim[illegible]
kadın ortamı ve eğitim ortamı

Evarbaş Gerillam

Bu defterin bir yılı oluyor. Bugün Gözel [illegible]
yoldaşımın 14. şahadet yıldönümü. Kutlama bambaş[illegible]
Merhaba demek istiyorum Komutanım. Bazen anla[illegible]
güç olaylar vardır. Yaşanılır. Bugün yaşamın [illegible]
küçük bir yaşam büyüklük kesitini izledik. G[illegible]
bir yaşam öyküsüydü. Hey be PKK kadını..... [illegible]
yaşıyorum.

25 Ekim 2006

Merhabalar, Selamlar Gerillam...

Ey güzelim dağlar! Tüm kavgaların diyarı dağlar. Dağ gibiyim senin aşkınla.. Gizemini yani sırrını çözmek istediğimdendir. Sevdiğimdendir. Her patikanda gecelerin, zifiriliklerin ışığı gibi yürüyoruz bu aşktan... Yazarız, kazarız yüreğimize her dağın heykelini heykeltraş olabilmek için... Ay, Güneş yıldızlara birer mevzi gibisin... Selamını, gülen gülücüklerini zirveden verir yüzüme ki güleyim... Tüm türküler, şarkılar, öyküler sana bundandır yazılır Dağlar... ve Gerillanın ülkesi... Welatê min...
Nedendir bilemem tüm içimin akışlarına anlam veren yada yardımcı olan türküler, ezgiler çalınır. "Yiğit ölmez kolay kolay ben ölmedim ki..." Dağlar yiğitlerin ülkesidir - Yiğitler bilir tanır bundandır yaşamı.... Sezen Aksu'nun benim "meskenim dağlardır" şarkısını yazmamak olur mu? Yazılır bu karelere... işte dedim ya gerillam.. Nedendir bilemem bu kavgaya türküler yardımcı olur... Neyse Gerillam...

Sana yazılması gerekenler var be gerillam... arkadaşı arkadaşa anlatmak arkadaşça olur. Bundan bir savaşım... Bir kadın ortamındayım... Yani ..Beritan akademisindeyim. Tüm coşkuların, sevinçlerin, katılımın, korkuların heyecanını sarıyor bende... Ama kadın olmak daha farklı. Hele bir de bir APOCU kadın gerilla diplomasını almak daha heyecan verici...... İlk dikkatimi çeken Tabelada yazılan "Parastina xwe bizane" sözü oldu.. beni yoğunlaştırıyordu nasıl olmasına dair... Önemli bir olgu yaşamak için...

Evet gerillam söz vermek olayı o kadar güzel ki.. Gerillaca işten binlerce yani onlarca yoldaşın önünde içinde beliren heyecan, sevinç

kıpırtısına tutularak gerillaca yaşamak, ö-
nü vermek... Bilinsin sen senin içindir. Bir kere
söz verildimi aşkla yapılır herşey... Anlama-
ya çalışırken, incine bilinirsin, kırılabilirsin ama
tutkular sarsılmaz bilmeyi öğrenir... O kadar
güzel insanlar, kadın yoldaşlarım var ki tü-
clumlu ve olumsuzluklarıyla... Bunlara sevinç
gözyaşları dökülür... Ama bir insanın, bir top-
luğun yaşamını onurlu kılan, büyük kılan a-
kıdır, kültürüdür. Bunun zayıflığını yaşıyoruz.
girince... Bencil güdülerimiz hapsediyor bizi...
dandır mücadelemiz. Gücüm neyse onu yapar
PKK'nin yaşam diyalektiği bedel ister buna
gönlümle varım. Sorup, sorguluyorum. En güzel
mutanım senin adınla gerilla diploması almak
nim için yaşamın en güzel bir kahkasıdır.
bir insan olmak isteyişim var. Burada kazan-
ışım çok şey var. Bakalım elemeden geçecek
AMED'ime kavuşacak mıyım. Her hayalin gerçek-
mesi çaba, emek ister. Buna coşkuyla hazırım.
Neyse! Bol bol okuyup, tartışmak, yazmak
mak planım var. Terbiye edilmesi gerekenler
okunup, tartışılması, yazılması bol bol olma
gerekenler var. Neyse sonra devam ede-
Çünkü nöbetçiyim koğuştan...

Merhaba Gerillam

Uzun bir zaman diliminden sonra yazıyorum. Çok yoğunuz. Sana yazmak istediklerim var gerillam. Çok ağır bir süreçten geçiyoruz. Yoğun bir hissediş-ten geçiyoruz. Ve bende çok ağır bir hissediş var. Yeni daha fazla kişi şeylerin ciddiyeti ve derinliği. Duygu yoğunluğu, düşünce yoğunluğu çok. Her bir kadın yoldaşlarımda bu yoğunluk yaşanıyor. Çünkü söz konusu önderlik, Ateşkes. Öyle bir ölüm dayatı-lıyor ki bizlere yani kürtlere. Kürt olmak suçtan öte hiç olmaması gereken bir yaratık görülüyor. Varlı-ğımız yok edilmek isteniyor. Bu başta önderliğimize yapılıyor. Evet gerillam dünyayı bildikçe yüreğim yanı-yor ama bildikçe, hissettikçe, farkına vardıkça duygu ve düşünce yoğunluğum çoğalıyor. Anlam gücü çoğalıyor. Başkanım; öyle hisler var ki umut ve heyecan gelecek için, düşünceler yoğun... Böyle olmak, böyle yaşamak yeni hissetmek, anlamak benim için bir mutluluk. Ama dedim ya süreç ağır geçmekte. Herşey belirsizlik içerisinde... Başarılarda bizi bekliyor. Hiç kaldıramayacağımız şeylerde bizi beklemekte. Sürece hazırlıklı olmaya çalışıyorum.. Başkanımı özlem diliyorum ama bu dünyada biz kürtlere bir yer bile tanınmadı-ğı için çok üzülüyorum. Fakat düşünerek hareket ediyorum. Sürecin kürtler açısından başarıya gitmesi için bir aşık gerilla olarak anlamaya çalışıyorum. Evet bu dünya herşeyiyle yalanlara boğulmuş. İnsan-lık diye bir şey yok.

Evet gerillam! Ş. Beritan akademisinin bir öğrenci-si olmak benim için mutluluk. Her günüm daha fazla sorgulama, anlama ve savunmayla geçiyor. Yoğunluk var. Eğitime katılım yeni tartışma anlamında daha olmadı. Ama sorularla başlıyorum. Savunmaların hepsini okumayı düşünüyorum. Daha iyi anlam gücü kazanarak yaşamak gerillayı..

[illegible] gözlüyoruz. Gerçekle[illegible]
[illegible] yaşamaya çalışmak
[illegible] anlayarak,
[illegible] yaşamaya çalışıyorum.
[illegible] çocukluğumun [illegible]
[illegible] Neyse...
[illegible] savaşarak [illegible]
[illegible] Kürt halkı
olacak

[illegible] Saygılar
12.12.2006

Düşünebildiğini anda yaşamaya
çalış.

Bildikçe bu dünyanın kirli şarkısını
Zamanla yanlış sever gibiyim
Çünkü
Bu şarkıya değmeyeceğini söyledim
çocuk ruhuma
Bu şarkının yalanına açıyor yüreğim
Kırıyor gözlerim güzellikler
Sonra ve sonra
Bulurum bu bilimin ardındaki
insanlığı yaratanları
Kavgama sebeb olanını
Bundandır kafamda kılıçlar sallanır
Kelle satma, Kafa uçurma dünya ya!
" Gel abi gel beyin satıyorum gel "
Unutma ey koca dünya!
ben de dövüşürüm güzelliğe ulaşanadek
öğrenmişiz 'ya özgürlük yada onurlu [illegible]
iste
öğrendikçe elden gelen dünyayı
Kavgamla yalnızlığım belirir kalabalık
Bundandır çoşkunun savaşçısı olmam
12.12.2006

Temiz ve Katıksız
Yoldaşlığın peşindeyim.

Zamana sığdırmışız
Ben, sen, o, hepimiz
Çağlar atlıyoruz çağ üstüne
Yaşamadan, hissetmeden
bir şiir
bir aşk gibi
zamanı sığdırabilseydim
şu şişeye
Çağlar beni değil
Ben çağları atlatacağım
O,
Sınırsız an geldiğinde
N. Serxwîn Munzur.

Ölümler vardır sıradan
Sanki bir yaprak düşmüştür ağaçtan
Ölümler vardır, ansızın gelir.
Nisan yağmuru kadar olur ömürleri
Ama bircanem
Ama yurtanem
Ölümler vardır düşmanın şah damarına
İnan bir karga burun kurt hançeri olur
gözbebeğinden vurur
en gaddar düşmanı.//
Mazlum DOĞAN

Bize kalan ardınızdan
bir sessizlik çığlığıydı, sevdiliğiydi
Anılar ve yapılması gereken yaşam savaşı
Bir izdüşüm belirir artık düşüncede
dil tutmaz, gözler dolar
yürek öfke duyar
akıl bunların toplamını
anlar

Size kalan
emanetleri [illegible]
[illegible] söylemek
ve masumlarımızın rengi
ardından sorulacak hesabı
Neylersin
Çocuk gülüşlerinizi kavgamıza katıyorum
Kavga [illegible]
Kavga yoldaşlarımı
Halkım, [illegible] [illegible] bedenlerimize
Ölüm zoruna gidiyor
Aşkım kalmamak acımızı
Hem de arkadaş!
Ölüm zoruna gidiyor
Sevdalarımızdandır, ölüm direniyor bize
İşte yine de ölüm zoruna gidiyor
Kavga geçer mi gerçekten
Çeviktir yüreğiniz sevgiden
Sonum kavramı
Birkaç gündür beynimde
her bir ağlatılışın sorgulanması uğrundan
ardınızdan kalan suskunluğumda
Ölüm zoruna gidiyor yinede
Yaşanılan dağ gerçeklerinden
Yiğitlik nedir! bilmez hasmım
Ondandır gaddarlığı, korkusu
Akıl kalmamış bu dünyanın burnunda
Ölümün zoru bundandır.
Sizi size emanet etmişti
bu halk
Size emanet etmiştir
Size kalan ardınızdan
emanete sahip çıkmak
23.11.2006
Bingöl ve Botan şehit düşen
yoldaşlara

Merhabalar buluşmalarda çıkar insan sevgisinden kaynaklı. Kendisini bir hüznün sonrasındaki coşkuda yada coşkunun sonrasındaki hoşçakalda gösterir. Bir buluşma ve vedalaşma anında çıkar. Birbirinden kopmamak bağlardır. Evet! Merhaba yada merhaban bir hüznün anlayışında ortaya çıkar. Çünkü bizde vedalaşma buluşma anlarını kaybir içe .. duygudandır kopmayan bağ.. İşte AMED'imin yalın ayaklı çocuklarına MERHABA!

Merhaba APO'nun yüreğindeki
en hızlı atışlar
Merhaba AMED'imin sokaklarında
Her karış toprağa bellenen tomurcuklar
Merhaba ülkemin müjdecileri
Merhaba Anamın doğum sancısının
şifacıları
Merhaba diyorum size MERHABA
Mizgin, Şilan, Zilan, Evin

yanaklara akan göz damlacıkları
ışıldayan gözler beni çeker deryasına
göz damlacıkların sahipleri
Amedimin çıplak çocukları çocukları
ışıldayan gözlerden tebbessüm atıyor
yüzündeki gülücüğe
en güzel kahkahadan uyanan beşiğinden
En bilge ananın çocukları gibi
ayaklandığında
bilmediği, tanımadığı yüzden kaçar
bildiği, tanıdığı, aldığı sütün anasının
peçekine koşar.
uyumaya ülkesinin direniş masallarıyla
dalar.
Uyandığında Kanla, acıyla büyümüştür
tüm kalbi.

Bundandır selamı arkadaşlarına
Mersine selam atar, göz kırpardı
penceye taş atan ve zafer işaretini
gösteren
küçücük parmağa..

Ey AMED!
Tanıksın doğum sancılarına
Şahitsin mağdeciler
Ülkemin çocukları sokaklarını yankılat
çıplak ayak sesleriyle
Peki sen beyazlara bürünen SİYAH...
Sen bildinmi bu çocukları?
Bildinmi maskeni tanıyanı?
Böyle doğup ve büyüyen bu bebelerimiz
Fidanların, çiçeklerin güzel kokularını
aldın mı?

Anladın mı?
Parkta niye oynayamadıklarını
Oyunlarının
ateş yakmak, oynamak
etrafında halay çekmek
çığlıklarla türkülerini dillerinde söylemek
Ateşlerini söndürmeye çalışanlara
taş atmak, savaşm

Dağlarımdan GÜNEŞ'in batışı
Amedde doğacağını hissettin mi?
HAYIR ve binlerce kez HAYIR!
Korkak, Koca bedenli
Ne tanıdın, ne bildin, ne yaşadın
ne hissettin nede anladın
Mizginin müjdeci olduğunu
Silanımın şifa çiçeği olduğunu
Zilanımın direnişçilerin kızı olduğunu
Evinimin AMED'ime aşık olduğunu
Meya Fargin'de NEWALLEŞTİĞİNİ
Ey eli kanlı GENERAL!
Amedimin çocukları melaikelerle oy

Melekler Serhatlar, yıldızlar
diyarından doğar.
Doğduklarında
Mazlum DOĞAN'ın ateşiyle yıkanırlar
KEMAL PİR'in yaşam aşkıyla
halaya tutuşurlar

Bak..
Amed çocuklarının saçlarını örüyor
Bak
Emziren anauına özgürlük çığlıklarını
haykırıyor
Bil
Böyledir bizim çocuklarımız
Bil
Böyle yaşar.

EY AMED!
Toprağında benimde örülecek saçım var.

Amed çocuklarına tüm
sevgilerimle, özlemlerimle
gerillaca selamlar.
Tüm ülkenin çocuklarına
selamlar...

Evarbaş gerillam

Sarmam ve sarılmam gerekenler var. ardımdan kalanlar var. Vasiyet var bana bu aşkta. Dağlarımın çiçekleri tohumlarını veriyorlar ellerime "ek bizi" diyorlar bana. Sevgiyle yaşat, büyüt bizi ve ardıllarımızı. Öksüz kaldığımı hissettiğim anda, yüreğimin buruklukta duraksadığı anda kapımı çalıyor yalnızlığın bilgeleri. Özlemlerimi, hasretliklerimi yaratırlar küçücük yüreğimde. Nakşedilenler ve nakşedilmeyenlerin gözleri arıyor. Düşlediğim şehrin sokaklarında, dağlarında analarımın ve yoldaşlarımın

umuzlarındaki gördüğük toprağa yaşamak için
zenlenedir bazen uzaklık. Ama umut zafer
daha değerlidir. Anılar, unutulmayanlar, yaşan
lar, hüzünlü sanma. tebessümlerimin, umudum
ifadesi oluyor. Amed'te kemserin var be yo
larım böyle giderim toprağa çiçeklenmek için
Bilirim Cemilam bilirim. Hayallerimizin gerçekliğ
bize yaşatan. Onlarca yoldaşım böyle gidiyor
... en güzel tebessümün bırakarak...
Yaşımın bu çağı ve aşık olmayı. Yaşan
bu kutsal yalnızlıkla kalabalığın kazanımını.
cantandır bana en ve yadigar. Göz aydın
ay. Dökülür bir kaç damla gözyaşını yapraklar
ağaçların yapraklarını döktüğü gibi. İşte ...
var oluyor her hücrem.

Delalım; Seni ne kadar özlemişsem. Böyle ya
yarak büyümeni isterim. Bilirim büyütmenin ...
bundandır anlatırım sana bu yaşanılanları. Böyle
böyle anlamanı isterim. Çocuk ruhun hiç ölmesin.
Çocukluk saflıktır, sadeliktir güzelim. Akıllı
sevgi dolu bir kız ol. Yaşanacaktan, yaşadıklarından
korkma. Bu yaşanılanlarla savaşarak yaşa, ya
Anlamak adalettir. Sevgi ve saygı dolu ol. Akıl
kınız bu güzelim. Beni ve Cemilayı, bu yaşamı
anlayacağından eminim. Büyüteni kadim bilirim.
nirim seni. Yaşamına kuralına göre aşkla yaşa
Gerçekle yaşa. Binlerce çocuk senin gibi var
güzelim. Annesiz, ülkesiz binlerce çocuklarımız ...
güzelim. Anamı, anamı bil. Ana özlemini, hasretliğini
bilirim. Korkularını, kırmak istemediğini, içinde ya
yan anayı bilirim. Oy gamzelim, Delalım. Ardıllar
yaratanları tanıyarak yaşa.
İşte gamzelim. Dilmanın yoldaşısın. Ama ka
naman anaya sahip. Senek böyle anlayarak yaşa

Evet güzel anam. Tüm sevgilerin saklılığıdır bende. Hiç hasretine, kucağına sevdalandık bu yolda. Anamız her zorlukte, direnişte be anam. Kavgam sevgimdendir bilirim. Bilirim bu kavgayı anam. Halkımın çiğliklarınıda bilirim bundandır. Tüm yaralı yüreğimin şifası coşku ve AŞK. Evet anam. Medeni bir insan olmaya çalışıyorum. Sevgi dolu olarak anlıyorum. Sevgi dolu olmak derken ahlaklı, hizmet eden yaratan ve böyle yaşamak. Medeni bir kadın olmaya çalışıyorum. Basım ilk yaşadıklarımdan. Senden öğrendiklerimdir bu direngenlik, sevgi ve başdiklilik. Korkulmaz dedin yaşadın yaşattın. Ey güzel anam iyiki varsın.

Evet yoldaşım! Hergünün yaşanmışlarıyla yaşarım. Öyle doluyum sırdaşım. İçimdekilere ne kütüphanem nede yüreğimin kalemi yeter sığmaz bu aklık sayfalarıma.

Bizde sevgi nasıl yaşandığında yetmezlikler yapmalar var. Araşışlarım hala yol alıyor ve gittikçe sınırsız cevaplar alıyorum. Bu halka sahip olduğumuz için çok şanslıyız. Gerçektende savaşçılığa devam. Her yaşamın kendine göre ahlak kuralları vardır. Her canlığın yaşam kanunu vardır. Ona göre yaşar. Bende anladığım boyutta yaşarım.

Ax. Xakurkem gözlerim doluyor. Ayrılık zor. Sevgi taşımayan seninle acı çeken, sevinen çok sevgi anlamaya çalıştım bana asiliğinle verdiğin anlamayla. Gidiyorum buralardan bütün aşkları diğer yoldaşlarına götürerekten. Dağ dostlarıma götürüyorum. Ne acı ve coşku.!

Kendimi AMED'ime düşüme saklamışım.

Ş. Jinda ark.'a ooşı yazdığımız anda, Xakurkê de yazdım. Son günlerimdi.

2006

Özgürlük kolay olsaydı Ronahi ile Berivan kendilerini yakmazlardı.

Rêber APO

Her insan başta insan olduğunu bilmelidir.

En büyük teknik insandır.

Bir şehidi anlamak, yaşamak, okumak, yazma(k) aramak; Yaşadığımız yaşamın yaşanmasıyla ve sevgisiyle olur. Nasıl yaşanmasına bağlıdır şehid bizlerin yaşamını belirleyen en etkili olgudur. Bir yaşamın onurlu olmasına katkılık eden bir beden dir şehid. Sadece gözlerin dolup taşımı değil dir. Sen hiç bir çağlığın toprağına anlam verebildin mi? Toprakta nasıl tomurcuklanıp yetiştiğini Kendimizinde topraktaki meşe ağacının bir kök damarından olduğumuzu? Toprağın suya ihtiyacı neden olduğunu bildin mi? Toprak, yeni tomurcukları verebilmesi, yetiştirip serpilmesi için su ister. İşte şehid. akanların en hırçın akışını anasına verir. Yeni yarınların karanfillerin, menekşelerin çoğalması için en masmavi berrak suyunu verir ANA'sına Bilir, tanır Toprak anasını. Şehid çağlık ister bedeniyle toprak anasından...
İşte bir şehidi yazmak, okumak, düşünmek değil gözlerde... Yaşamak en derin okyanusta. Şehid bilinmeyi ister, Toprak anasının bilinmesini yani yaşanmasını ister.

Yaşamak; Sevginin en ücra köşesinden kalemlerin mürekkepleri dolup taşmakla yazılır berrak isteyen karelerimize. Hırçın akış ister, Rengini belirler bu karelerimizin yaşam sevgisi... Küçücük bir atışı lanse eder gözlerdeki bakışta sarar bu heyecan tüm vücudunu. Bir çerçevenin resmini oluşturur dende.. Resmin öngölerini örmek, çizmek isteyen kaleninde Fırçayla boyalamak kalır sana YAŞAM resmine

Tüm hakikatların renklenişini keskin bir kılıç gibi ister. Tüm zamanlara yetken açan bir aklığı ister masmavi denizde yüzen yolcu. tüm yıldızların en parıldayan parlaklığını sahice barındırmak ister bu kucaklar. En ağı ezgilerde davulun, erbanenin ritmik temposunu ister savaşçılar, ister resamcıların büyük boya

lamak için çerçevenin resmini. Böyle bir anlamayı ister şehid.

O zaman yaşamı yaratanlara, anlamlara anlam katalım anlamayla. Şehid yaşamın, yaşamanın adıdır. Gerçekliğe ulaşma ve gerçeklikle buluşmanın adıdır.

D. Dolanlar ve Dayyder.

Zamanın yelkenine takılıp
Sürüklenmek rüzgarla
kıyının yalnızlığına
Bedenin paramparçalığıdır
bilmediğin yüzüşte
Kulaç atarken korku sararsa fikrin
maratonca yarışamazsın
Okyanusta kaptanlık
Zamanla yarışa geçer gibidir
Ama
ister bilgeliğini sürücünün
nasıl yürütücağını belirler
zaman yelkenini açtığında
yol alırken
esinti nerden gelir bilmelisin
Onun için "ZAMANI" tanımalısın
Ki zamana asılı kalmasın
yolculukların.

24.12.2006
Ş. Berfan Akademisi (2AP)

Merhaba Gençlar.

Şu an Konferans için toplantı yapılmakta. yaşadığımız bir yıllık süreç değerlendiriliyor. Çok kritik ve hassas süreçlerden geçiyoruz. HPG konferansı önemli geçmeli. Ki öyle geçecek. özellikle Kadın için daha zorlu geçecek. Bi-bedel daha gerektirir mi acaba... Belli bir sorgulama, yoğunlaşma var. Ama hissediş at. hissettiğin anda yaşar ve yaparsın. Hissetmek anlamanın temelidir. Bu yüzden "Kendinden başla" gerçekleşmeli. Yaşamanın adı bu. Nasıl yaşanmasına bağlıdır.

Evet Başkanım... Yeni yılınızı hissedişle kutlamaya hazırım. Zilan ark.'ın eylem tarzı önemli. sürece göre yaratıcılık. bunları yoğunlaşırken ve tartışırken Canda ark. yine kahkaha tufanı koparttı.

Neyse! Koparamadığımız çok güzellikler var. inancım sonsuz bu yaşama...

Merhaba [illegible]

Özgürlük, sert kayalıklarda kök salmanın adıdır kimi zaman... Bu taşıma ya da bu gerçekliğe çiçekler gelir akla. Ama her türlü çiçekler değil. Kayalıkların en zirvesinde, en uçurum köşelerinde çıkarlar. Kayalığın güzel kılmasını sağlar bu tür çiçekler. Yetiştikleri özgür dağlar yurtları en zirveli dağları. Onların güzelliği yurtlarının ok[...] yukarı ve uçurumlarda olmasıdır. Onu görmek, ko[...]mak, koparmak büyük bir cesaret ister. Çelik korku taşımayan cesaretli yüreklerin anlamıdır. Onun içinde en güzel yetişen çiçeklerden biri Ner-Giz. Nergizler sulak yerlerde de olur. Ama b[...] yerde yetişmeyler. Toprağının beşiği kayalıklar ve en ıslak yerler... İnce bedenlidirler. İnce bir belin üstünde çoklu yaprakları ile süslenen [...] şekli ve rengi vardır. Beyaz, sarı ve yeşil bel[...] kara ve gri kayalıkta ve yeşillikte en belir[...] ve canlılığını müthiş yaşatır. Kokusu ise [...] dinmeyen ama sadedir. Herkesin nefesinde hissed[...]ler. Solduklarında suya katarsan hep canlı [...] Suyla canlıdır. Ne tuhaf değil mi? Ama kayalık[...]da daha fazla yetişir. Demek ki, her olguyu bi[...] sen yaşamayı da bilirsin. Her yerde yaşanılmak, [...] yabileceğin yeri iyi bilmek demek, ona bir sa[...] katmak demektir. Yaşamakla beraber yaşatmak. En sert kayalıkta bile yaşamasını bilir Nergiz. Çünkü onu iyi tanır.

Merhaba Efsane Gerilla

Sonra ancak yazardım sana. Ama bu onun yerini tutmayacak. Hiç ayrılığı düşünmedim. [illegible] [illegible] [illegible]. Oysa PKK hep ayrılıklar üzerine şekillenir. Bazen [illegible] ettik bazen güldük ve bazen [illegible] durumlar. Çok zor geliyor. [illegible] ayrılırsam, eğer yeni anlayacağım ki [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] kaldım ayrıldığım.

Yazamam bir labirentin dışında. En son ulaşılan "Melek" [illegible] gökyüzüne [illegible]. Ama labirentler karanlığından ulaştırmaz [illegible]. [illegible] [illegible] değil [illegible]. Yani efsane dostum, sen biliyorum gülümseyerek her adımda türkü söyleyerek, her türküde başarıyı yazarak labirentin sonuna ulaşacaksın. Ve en sonunda [illegible] gökyüzünde gülümseyerek güvercinlerin kalbine konacaksın. Ben başka yazamıyorum. Neden [illegible] bilemem. Unutma ki [illegible] hep yanındayım. Yalnız kalırsan yardım olsun [illegible]. Sana "efsane gerilla" demenin sebebi, rüyamda öyle görmüştüm. Yalnız ayrılık yüreğin türkü [illegible], gözlerin ufuk kadar derin baksın. Ancak [illegible] [illegible] yürümüz [illegible] dönük olursa, başarımız kuzeyden yana olacak. Çok tez canlı olma. Bazen senin adına ben kaygılı oluyorum.

Devrimci Selam ve Saygılar.

Dilan Dersim
(Rohi)

Anlamak Adalettir!
Reber APO

Gerilla'ya.

Ne ve nasıl düşünüyorum şu an. Çünkü hisler karşısında çoğu kez sözcüklerin tükenmişliğini yaşayabiliyorum. Yaşamımızda varolan herşeye mutlaka anlamda bir anlam yükleriz. Bu anlam arayışlarından en zorudu, insana anlam yüklemektir. Kimilerine sevgi, kimilerine dostluk, kimilerine de çocukluğu. Bana göre anlam o bireyin veya o yaşamın ruhudur. Ha sende neyi bulduğumu da belirteceğim. Çocuk ruhu ve hisleriyle özgürlüğü kucaklama. Hep şunu söylerim; Çocukluk yürek ve beynin saflığıdır. Ve saflığı aramak istiyorsak, çocuk yüreğine ve hayallerine bakmamız lazım. Sende gerilla olma yönünde zirveye yakınlaşmışsın. Ki gerilla olmanın en anlamlı yanı çocuk ruhu, arayışları, hayalleri ve coşkusuyla yaşamaktır. Senin gibi bir çocukla derin bir dostluğu, arkadaşlığı yakalamak isterdim. Ama bunun hissi ve heyecanını derinden yaşadım. Ki bence en anlamlı yönü bu olacak. Bu tür dostluklar zaman ve mekânı gerekli kılmaz.

Aradığın yeri ara ve bul, seçici ol. Ama arayışlarını bil. Arayışların güçlü ve derin. Onlara sahip çık, çünkü onlar senin, kendin. Bir çocuğun en güzel yanı arayışlarının güçlü olmasıdır. Ama unutma büyükler dünyasında yaşıyoruz.

Özgürlüğe doğru atacağın her soylu adımda sana BAŞARILAR

Soylu düşünceler kendisiyle soylu kişiliği de yaratır

Devrimci selam ve saygılar

Yekbun Basret

19.03.2007

Bir şeyler hep eksik kalmıştır bu
yaşanmışlıkta
Hep bir "keşke" eşlik eder bize
sadakatsiz [illegible]
İçimizdeki hatıraların yalnızlığıdır bunlar
daha [illegible]
Öyle kaybedecek neyimiz kaldı
bir kandırmaca olmaktan başka...

«Sevmişti bir kürd genci gibi
derinden çocukça,
Kristal saflığıyla,
Aşkı acı bir su olup
Yürüdüğünde damarlarında,
Büyük kavganın orta yerinde
Yüreğini açtı, dağlara, umuda
Özgürlüğe ve sevgiye»

"
Sen bu vefasız dünyada
Tıpkı içinde büyüdüğüm
Çamurdan kirlenmeyen
LOTUS çiçeğinin
lekesiz yaprağı gibi
yaşayacağım.."

Suda

صمت الجبال تعني حب الحرية
ابتسام لا تعني الابتسام بالحياة الحرة

Hêvî umût
12/1/2006

Yaşayan Efsane

Hey asırların karını bağrında
taşıyan efsane Cilo
Elveda diyorum sana
Bütün hasretimle kan ağlayarak
O kırçın rüzgarında savrulan
Tipi zerreciklerinde
Saklı tut ve de türkümüzü
duyuyor musun?
Çünkü biz yırtarak kar fırtınalarını
Yorgun tırmanışlar ertesinde
Sırt çantamıza yaslanıp
Kıyamet estiren kapılarında
O bıçak kayalıkların
Selam duruşunu unutmayacağız.
Cilo dağı ancak yaşanılır
Anlatılmaz.

Her an milyon kere
Ölünecek kadar şiddetlisin...

Ş. Ali AMED

Dilla meyaser Gasllar

Ali Amed Arkadaşın Kendi Kaleminden

Kıyamet koparacak yamaçlarda Zagros
Susmuştu Zagros
Zirveler kar altında dumanlı
Yanık esti...r arazlarda gezen
Ve yüzler kızarık
Gözler sulanır alı buzul sarıklarda
Damla di...in akardı
Dağların soyu
Haybetsiz bahar çekilmiş
Kaya diplerine
Ormanlarda çit yok
Yaprak dökümündedir ağaçlar
Ne tavşan ne sincap
Ne uçuşanlar ve ne de karınca
Derin bir sessizlik kalırdı geride
Ağır ağır çekerdi karanlıklar
Düşlerdi uzun geceler
Nöbetsiz ve bomboş
Ne mağara kapılarında ateş
Ve ne de patikalarında ayak izleri
Var şimdi
Kol geziyordu çakallar, tilkiler kurtlar
Leş kargaları ve sürüngenler
Ama yoktu onlar!
Yoktu hiç biri üzerindeydi şimdi
Genç oğulları kızları
Yemyeşil baharla dönecek onlar

S. Ali Amed

Soranım sonu sırça eremem
Ararım döne döne duramam
Yürürüm diken diken konamam
Yola düşünce
Bilemem başı sonu nerede
Akarım nehir gibi yine de
Yaşamak inadına ve illede
Cana huyunca
Çile nari nananinana)2
Dönemem bazı boşa bakarım
Bir ruha bir türkü bir can yakarım
Beşerim şaşar hata yaparım
Kötü huyumca
Tutamam yerin toz tanesiyim
Bir garip dünya bi çaresiyim
Bir kulun deli divanesiyim
Aşka gelince
Çile ----
Ne rahat bir soluk aldım
Ne huzur buldum
Yine de sevdim bu acı dünyayı
Bitmedim durdum
A hey ----------
Çile ----

-Dalila Nujiyan
1.tka Hirç
Hamısın çok aş
Heval Nujiyan müzikak
Ciwa veke

DELİLA

DELİLA MEYASER

HASAN CEMAL BİR GÜN BİR ÇIĞLIK DUYDU.
KÜRDİSTAN DAĞLARINDAN YANKILANAN GENÇ BİR KADIN SESİ "BERXWEDAN JİYANE" DİYORDU; "YAŞAMAK DİRENMEKTİR!"

O ÇIĞLIĞI UNUTMADI HASAN CEMAL, SESİN SAHİBİNİN PEŞİNE DÜŞTÜ. SON NEFESİNİ ÇOKTAN O DAĞLARA ÜFLEMİŞ OLAN GENÇ KADINI BULAMADI AMA ONUN AİLESİNİ, ARKADAŞLARINI, YOLDAŞLARINI VE KELİMELERİNİ BULDU.

O GENÇ KADININ ADI DELİLA; KENDİ DEYİŞİYLE "ŞARKI SÖYLEYEN BİR GERİLLA."

BUGÜN "KÜRTLERİN SEZEN AKSU'SU" DİYE TARİF EDİYORLAR DELİLA'YI. ONUN DAĞLARDA KAYDETTİĞİ ŞARKILARINI DAĞLARDA VE ŞEHİRLERDE DİNLEYİP SÖYLÜYORLAR HÂLÂ.

O SESİN HİKÂYESİNİ BİLEN İSE PEK AZ.

HASAN CEMAL, DELİLA'NIN YA DA SİLVANLI ŞENAY'IN DAĞA ÇIKMADAN ÖNCEKİ HAYATINI, EN YAKINLARIYLA KONUŞARAK ÖĞRENDİ VE YAZDI.

DELİLA'NIN DAĞDAKİ GÜNLERİNİN HİKÂYESİNİ İSE, HASAN CEMAL'İN GAZETECİ MERAKI VE İNADI SAYESİNDE KENDİ KELİMELERİNDEN ÖĞRENEBİLİYORUZ.

ŞENAY'IN AİLESİNİN KORUMAK İÇİN SAKLAYIP, YERİNİ UNUTTUĞU DAĞ GÜNLÜKLERİ HASAN CEMAL ELİYLE YENİDEN NEFES ALIYOR; BİR GERİLLANIN YAŞADIKLARINI, HİSSETTİKLERİNİ KENDİ İÇ SESİNDEN DUYABİLİYORUZ.

BU GÜNLÜKLERDE BAZEN ÇOCUKSU DENECEK KADAR SAF, BAZEN TEREDDÜTLÜ, BAZEN OYUNBAZ, BAZEN ÖFKELİ, BAZEN NEŞELİ GENCECİK BİR KADIN KONUŞUYOR.

DELİLA'NIN GÜNLÜKLERİ, BİR GERİLLANIN İÇ KONUŞMALARINI TÜRKİYE'DE İLK KEZ OKURA ULAŞTIRIYOR. HASAN CEMAL'İN ARADAN ÇEKİLİP BİZİ DELİLA'YLA BAŞBAŞA BIRAKTIĞI BU KİTAP, SAVAŞIN EN YALIN VE EN VAHŞİ GERÇEĞİNİ DE HATIRLATIYOR YENİDEN.

EN ÇOK ÇOCUKLAR ÖLDÜ BU SAVAŞTA.
EN ÇOK ONLARI KAYBETTİK.

YASEMİN ÇONGAR

